

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
94/C 32/01	nr. 611/92 af Jean-Pierre Raffin til Kommissionen Om: Beskyttelse af brunbjørnens habitater i Frankrig	1
94/C 32/02	nr. 1134/92 af Gérard Fuchs til Kommissionen Om: Kontrolleret brug af asbest	1
94/C 32/03	nr. 1844/92 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Finansiering af universitetsstudier i europæiske emner	2
94/C 32/04	nr. 1943/92 af Paul Staes til Kommissionen Om: Støtteforanstaltninger over for virksomheder	3
94/C 32/05	nr. 2514/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Harmonisering af asylpolitikken og Amnesty International	3
94/C 32/06	nr. 2702/92 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Ulovlig handel med kulturgjenstande	4
94/C 32/07	nr. 3040/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: EF. Socialpolitik i sneglefart. EKEM's konklusioner	5
94/C 32/08	nr. 3064/92 af Neil Blaney til Kommissionen Om: Fordelingen af fiskerettigheder	5
94/C 32/09	nr. 243/93 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Eventuelt vildledende reklame fra visse flyselskabers side	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 32/10	nr. 361/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Kvinder, der arbejder hjemme	6
94/C 32/11	nr. 462/93 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Kemikalier anvendt af planteavlere i EF	6
94/C 32/12	nr. 471/93 af Henry Chabert til Kommissionen Om: Informationskanalen Euronews fremtid	7
94/C 32/13	nr. 488/93 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Afbrænding af kemisk affald ved Vadehavet	7
94/C 32/14	nr. 619/93 af Víctor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Støtte til NGO med henblik på beskyttelse af menneskerettigheder	8
94/C 32/15	nr. 667/93 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Strukturfondene: programpartnerskaber	8
94/C 32/16	nr. 713/93 af Max Simeoni til Kommissionen Om: Forbud mod olietankers besejling af udsatte og farlige områder som Bouches de Bonifaziu	9
94/C 32/17	nr. 758/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Pesticidet Insegars (fenoxycarbs) negative virkninger	9
94/C 32/18	nr. 804/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Søtransport af plutonium og olie	10
94/C 32/19	nr. 828/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Tilbagetrækning fra markedet af ferskner i Imathia	11
94/C 32/20	nr. 842/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Miljøsituationen i Grækenland	11
94/C 32/21	nr. 864/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af gorillaerne	11
94/C 32/22	nr. 866/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ipiros behov for en jernbane	12
94/C 32/23	nr. 953/93 af Sérgio Riberio til Kommissionen Om: Følgerne af Domstolens dom i sag anlagt af ENU	12
94/C 32/24	nr. 966/93 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Supplerende nationale præmier for rapsdyrkning i Frankrig	13
94/C 32/25	nr. 1004/93 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Udformning af EF-bestemmelser om mål og vægt	13
94/C 32/26	nr. 1025/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Transport af plutoniumnitrat — radikoaktivt kildeled	14
94/C 32/27	nr. 1027/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Transport af plutoniumnitrat — overholdelse af Den Internationale Atomenergiorganisations sikkerhedsserie 6	14
94/C 32/28	nr. 1029/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Transport af plutoniumnitrat — personligt ansvar og erstatning	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 32/29	nr. 1072/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Programmer for kvinder og unge	15
94/C 32/30	nr. 1125/93 af Barry Desmond til Kommissionen Om: Forskning i og udvikling af en helbredelsesmetode for pigmentdegeneration af nethinden	16
94/C 32/31	nr. 1135/93 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Forskning inden for nuklear sikkerhed	16
94/C 32/32	nr. 1182/93 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Toldmæssige overgangsforanstaltninger for at tage hensyn til Tysklands forening	17
94/C 32/33	nr. 1193/93 af Martine Buron til Kommissionen Om: Tilbagegang inden for sektoren for landbrugsmaskiner	17
94/C 32/34	nr. 1194/93 af Christian de la Malène til Kommissionen Om: Den fremtidige europæiske automobilindustri og handelsforbindelserne med Japan	18
94/C 32/35	nr. 1195/93 af Christian de la Malène til Kommissionen Om: Den europæiske automobilindustri og handelsforbindelserne med Japan	18
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1194/93 og nr. 1195/93	18
94/C 32/36	nr. 1222/93 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Virkningerne af udviklingsprojekter for de oprindelige folk	19
94/C 32/37	nr. 1225/93 af Karl-Heinz Florenz til Kommissionen Om: Fornyelige råstoffer	19
94/C 32/38	nr. 1240/93 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Hverdagsordninger	20
94/C 32/39	nr. 1248/93 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: POSEICAN — tilpasning af direktiv 77/93/EØF	20
94/C 32/40	nr. 1252/93 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: EF-virksomheders handel med tropisk træ i Congo	21
94/C 32/41	nr. 1253/93 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Kriminalitet i forbindelse med handel med tropisk træ	21
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1252/93 og nr. 1253/93	21
94/C 32/42	nr. 1293/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: FFC-personale med vedvarende energi som arbejdsområde	22
94/C 32/43	nr. 1313/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Vurdering af samarbejdet med SNG	22

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 32/44	nr. 1325/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Situationen vedrørende den græske fauna	23
94/C 32/45	nr. 1354/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Nye markeder for kulbrinter	24
94/C 32/46	nr. 1371/93 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Eventuelle uoverensstemmelser i Fællesskabets politik	24
94/C 32/47	nr. 1404/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Bortskaffelse af affald fra atomkraftværker i forbindelse med nedlukning	25
94/C 32/48	nr. 1452/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Sammenlægningen af de græske nationalparker, Valia Kalda og Vikos-Aoos	26
94/C 32/49	nr. 1453/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ktima Veikou i Athen	26
94/C 32/50	nr. 1490/93 af Panayotis Roumeliotis til Kommissionen Om: Behovet for at oprette en nationalpark på Rhodos	26
94/C 32/51	nr. 1505/93 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Forbudt nederlandsk statsstøtte til aluminiumfabrikkerne Aldel og Pechiney (artikel 92 og 93)	27
94/C 32/52	nr. 1508/93 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Aktion (EF-traktatens artikel 130 R) mod den nederlandske stat på grund af statsstøtte til aluminiumfabrikken Aldel, som strider mod princippet om bæredygtig udvikling)	27
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1505/93 og nr. 1508/93	27
94/C 32/53	nr. 1507/93 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Kontrol med statsstøtte til virksomheder, der fremstiller primær aluminium	28
94/C 32/54	nr. 1523/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Fattigdom i EF	28
94/C 32/55	nr. 1525/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Projekter til beskyttelse af bassinerne langs Alperne	29
94/C 32/56	nr. 1544/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Bortskaffelse af radioaktivt affald	29
94/C 32/57	nr. 1548/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Eksport af tændsatser til Iran og Irak	30
94/C 32/58	nr. 1555/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Plutonium	30
94/C 32/59	nr. 1570/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Beskyttelse af fugle på Malta	30
94/C 32/60	nr. 1571/93 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Finansiering af handlingsprogrammet for Doñana-området	31
94/C 32/61	nr. 1575/93 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Tilbagebetaling af ulovlig udbetalt statsstøtte i Belgien	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 32/62	nr. 1576/93 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Forfølgelse af kristne og animister i Sudan	31
94/C 32/63	nr. 1584/93 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Udveksling af information mellem medlemsstaterne om faglig uddannelse for ledige	32
94/C 32/64	nr. 1585/93 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Instrument til sammenlignende analyse af de faglige uddannelsesforanstaltninger for ledige	32
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1584/93 og nr. 1585/93	33
94/C 32/65	nr. 1609/93 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Handel uden fast forretningssted i Fællesskabet	33
94/C 32/66	nr. 1614/93 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Projekter i forbindelse med akvakultur	34
94/C 32/67	nr. 1615/93 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Import af humle fra Sovjetunionen	34
94/C 32/68	nr. 1632/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Gennemførelse af forordning (EØF) nr. 866/90	35
94/C 32/69	nr. 1655/93 af Herman Verbeek og Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf til Kommissionen Om: Salg af fællesskabskød til underpriser i Sahel	35
94/C 32/70	nr. 1656/93 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: »Dumping« af EF-kød i Sahelregionen lægger hindringer i vejen for EF's udviklingshjælp i dette område	36
94/C 32/71	nr. 1657/93 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Atomkraftværket Dodewaard uden gyldig tilladelse	37
94/C 32/72	nr. 1693/93 af Jean-Pierre Raffin og Virginio Bettini til Kommissionen Om: Ulovlig andejagt i Frankrig	37
94/C 32/73	nr. 1714/93 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Lige muligheder for beskæftigelse	37
94/C 32/74	nr. 1724/93 af Honor Funk til Kommissionen Om: Bestråling af levnedsmidler	38
94/C 32/75	E-1769/93 af Guy Guermeur til Kommissionen Om: Perspektiver for Fællesskabets udvidelse	39
94/C 32/76	E-1775/93 af Margaret Daly til Kommissionen Om: Cykelhjelme	39
94/C 32/77	E-1789/93 af David Martin til Kommissionen Om: Kommissionens svar på forespørgsel nr. 1821/92	40
94/C 32/78	E-1793/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Luftfartens checklister	40

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 32/79	E-1794/93 af Antonio La Pergola til Kommissionen Om: Situationen med hensyn til EF-destillationer i Italien	41
94/C 32/80	E-1820/93 af Hedwig Keppelhoff-Wiechert til Kommissionen Om: Tyske grænsependleres muligheder for sygeforsikring i Nederlandene	42
94/C 32/81	E-1834/93 af Panayotis Roumeliotis til Kommissionen Om: Ulovlig udnyttelse af stenbruddene på Pendeli	43
94/C 32/82	E-1852/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Drakmens indtrædelse i EMS	43
94/C 32/83	E-1923/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Virksomheder i Thrakien	43
94/C 32/84	E-1924/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Det indre marked for posttjenester	44
94/C 32/85	E-1926/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Reguleringen af spørgsmålet om fabrikanterens ansvar for deres produkter	44
94/C 32/86	E-1944/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Vandmangelen på Attika	45
94/C 32/87	E-1948/93 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Den generelle ordning for gensidig anerkendelse af beviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser — den franske titel »docteur en droit«	45
94/C 32/88	E-1974/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Informationsplan for unge	45
94/C 32/89	E-2240/93 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Handlingsplan med henblik på oplysning af unge	46
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1974/93 og E-2240/93	46
94/C 32/90	E-2001/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Støtte til olivenproduktionen	46
94/C 32/91	E-2014/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Miljøbeskyttelse	46
94/C 32/92	E-2055/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Anvendelse af midler fra TACIS-programmet i Kirgisistan	47
94/C 32/93	nr. 2081/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: LEADER-programmet for Makedonien	48
94/C 32/94	E-2094/93 af José Mendes Bota til Kommissionen Om: Hvornår er de portugisisktalende lande i Afrika blevet frankofone?	48
94/C 32/95	E-2112/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forringelse af miljøet i Kastellokambos (Achaia)	48

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 32/96	E-2126/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Sikker transport af bestrålet atombrændsel	49
94/C 32/97	E-2143/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Grækenlands utilstrækkelige gennemførelse af direktiv 76/160/EØF	49
94/C 32/98	E-2167/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Tobakssubsidier	50
94/C 32/99	E-2195/93 af Víctor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Økonomisk støtte fra de arabiske lande til Palæstina	50
94/C 32/100	E-2210/93 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Farlige medicinske planter i fri handel	50
94/C 32/101	E-2249/93 af Claudia Roth til Kommissionen Om: Vold mod handicappede	51
94/C 32/102	E-2282/93 af Henri Saby til Kommissionen Om: Decentralt samarbejde	51
94/C 32/103	E-2365/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Det tredje program til bekæmpelse af fattigdom	53
94/C 32/104	E-2391/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Reaktion på terrorhandling i Egypten	53
94/C 32/105	E-2461/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forfordelte grupper, der i år er skønnet berettiget til iværksættelse af bestræbelser med henblik på erhvervsuddannelse	53
94/C 32/106	E-2538/93 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fællesskabets deltagelse i genoprettelsen af demokratiet i Somalia	54
94/C 32/107	E-2554/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Opførelse af et affaldsforbrændingsanlæg i Fili kommune i Attika	54
94/C 32/108	E-2613/93 af José Torres Couto til Rådet Om: Et socialt integreret Europa	55
94/C 32/109	nr. 2634/93 af Gérard Fuchs til Kommissionen Om: Sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter/ brugte motorkøretøjer	55
94/C 32/110	E-3047/93 af Marie-José Denys til Rådet Om: Fri bevægelighed for personer	56
94/C 32/111	E-3056/93 af Ernest Glinne til Rådet Om: Det Multinationale forsikringselskab Zurich's fremgangsmåder	56

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 611/92

af Jean-Pierre Raffin (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. marts 1992)

(94/C 32/01)

Om: Beskyttelse af brunbjørnens habitater i Frankrig

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at få Frankrig til at gennemføre en effektiv beskyttelse af de habitater, der er nødvendige for, at de sidste bjørne i Pyrenæerne kan overleve?

De bestemmelser, som Frankrig, alt for sent, har truffet i 1990 (jagtforbud og regulering af færdslen ad stier i skove og på græsgange i bjørnerige zoner), vedrører kun en lille del af de arealer, der er nødvendige for at arten kan overleve, og respekteres kun i ringe grad eller slet ikke.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(9. august 1993)

Beskyttelsen af den brune bjørns levesteder henhører under Bern-konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, som EF tiltrådte med Rådets afgørelse af 3. december 1981 ⁽¹⁾.

Den brune bjørn er omfattet af Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽²⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som der blev givet officiel meddelelse om i juni 1992.

EF's medlemsstater har en frist på to år til at omsætte dette direktivs bestemmelser til national lovgivning.

Frankrig vil derfor være nødsaget til at sikre den brune bjørn en bevarelsesmæssigt set fordelagtig status fra og med juni 1994.

I mellemtiden er det meningen, at en række foranstaltninger, der indgår i den franske »bjørneplan«, skal modtage støtte under LIFE-programmet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 38 af 10. 2. 1982.⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1134/92

af Gérard Fuchs (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. maj 1993)

(94/C 32/02)

Om: Kontrolleret brug af asbest

Kontrollen med brugen af asbest er underkastet bestemmelserne i direktiv 85/610/EØF af 20. december 1985 om begrænsning af markedsføringen og anvendelsen af visse farlige stoffer og præparater ⁽¹⁾, som for nylig den 31. oktober 1991, er blevet ændret af Udvalget for Tilpasning af Direktiver til Den Tekniske Udvikling.

Trods gentagne forsikringer fra Kommissionen om, at den går ind for princippet om kontrolleret brug af asbest og

imod enhver form for logik har Generaldirektorat III bekendtgjort, at det har til hensigt at udarbejde et nyt direktiv, som vil indebære et forbud mod anvendelse af asbest.

På hvilke nye videnskabelige oplysninger baserer Kommissionen sine planer om at ændre sit synspunkt, for så vidt angår princippet om kontrolleret anvendelse af asbest?

(¹) EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**
(28. september 1993)

Kommissionen har ved flere lejligheder tilkendegivet, at den har til hensigt at finde en EF-løsning med hensyn til begrænsning af markedsføring og brug af asbest. Som led i en sådan løsning må der i givet fald tages hensyn til, at den førte politik med kontrolleret brug af asbest har ført til en række forholdsregler i enkelte medlemsstater, som har undermineret princippet om fri bevægelighed for asbestholdige varer.

Kommissionen har siden 1991 bestræbt sig på at finde en løsning, som er acceptabel for flertallet af medlemsstaterne, og den undersøger stadig mulighederne for en EF-løsning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1844/92
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1992)
(94/C 32/03)

Om: Finansiering af universitetsstudier i europæiske emner

Den 13. april 1992 skal Kommissionen have besluttet at yde finansiel støtte til universitetsundervisning i europæiske emner.

Kan Kommissionen oplyse, hvor store beløb der blev bevilget og til hvilke universiteter? Kan det som minimum oplyses, hvor store beløb de forskellige medlemsstater og regioner har modtaget eller vil modtage?

Hvilke betingelser skal opfyldes, for at en sådan støtte kan ydes? Skal der angives en særlig målsætning for anvendelsen af midlerne? Sker der en specifik opfølgning af anvendelsen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Joao de Deus Pinheiro**
(24. august 1993)

I løbet af de sidste tre år har Kommissionen gennem Jean Monnet-projektet, som Kommissionen iværksatte i 1990 som følge af en direkte opfordring fra akademiske kredse, ydet støtte til i alt 652 initiativer, der blev udvalgt fra mere end 2 600 ansøgninger.

En oversigt over antallet af universiteter pr. land, der modtog støtte i henhold til denne ordning, sendes direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Støtten ydes med henblik på nye universitetsfag i europæisk integration, dvs. undervisning i fællesskabsret, europæisk økonomisk integration og politik og den europæiske integrations historie. Støtten ydes til:

- »europæiske lærestole« dvs. fuldtidstillinger, hvor der udelukkende undervises i EF-fag
- faste kurser i europæisk integration
- europamoduler, der tilbydes som valgfrie fag eller som supplerende kurser for studenter fra mange forskellige studieretninger
- forskningsprojekter under de nye lærestole.

Kun medlemsstaternes højere uddannelsesinstitutioner er berettiget til støtte i henhold til denne ordning. Siden juni 1993 er et lignende Jean Monnet-projekt dog blevet iværksat af de polske og ungarske myndigheder i samarbejde med Kommissionen. Dette program finansieres over disse landes egne PHARE-budgetter. Hvad udvælgelsen angår, rådgives Kommissionen i begge tilfælde af Det Europæiske Universitetsråd for Jean Monnet-projektet, der vurderer hver ansøgnings gennemførlighed og videnskabelige interesse. På et senere tidspunkt vil universiteterne selv kunne foretage udnævnelserne til de oprettede stillinger. Ifølge kriterierne skal kurserne dreje sig om europæisk integration og være ikke-valgfrie fag samt fremstå som et nyt initiativ. Der gives fortrinsvis støtte til undervisning på bachelor- og kandidatuddannelser.

Uddannelsesinstitutioner, der modtager Jean Monnet-støtte forpligter sig til at gennemføre undervisningen i mindst syv år, dvs. fire år efter støtteperiodens afslutning. Dette gælder for de »europæiske lærestole« og faste kurser, der modtager støtte i tre år. I medlemsstaterne må støtten ikke udgøre mere end 80 % af udgifterne til undervisning, dog højst 25 000 ecu for en lærestol og 5 000 ecu for et fast kursus eller et modul. I Polen og Ungarn er disse beløb tilpasset lokale forhold.

For at sikre at undervisningen gennemføres som planlagt, og at støttemidlerne anvendes korrekt, skal universiteterne

hvert år fremlægge en rapport og en oversigt over udgifterne. I 1993 foretager Det Europæiske Universitetsråd for Jean Monnet-projektet en evaluering af projektet, som vil foreligge i slutningen af året.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(29. november 1993)

Kommissionen tilsender det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat oversigter med de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1943/92

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(94/C 32/04)

Om: Støtteforanstaltninger over for virksomheder

Ifølge EF-traktatens artikel 92, stk. 1, er statsstøtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med Fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Kommissionen skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Er Kommissionen af den opfattelse, at det påtænkte er uforeneligt med Fællesmarkedet, iværksætter den uopholdeligt den i EF-Traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde, og de påtænkte foranstaltninger må ikke gennemføres, før den nævnte fremgangsmåde har ført til endelig beslutning. Denne endelige afgørelse kan antage form af en beslutning, som den pågældende medlemsstat skal efterkomme, jf. EF-traktatens artikel 189, stk. 4. Hvis medlemsstaten ikke efterkommer beslutningen kan De Europæiske Fællesskabers Domstol afsige dom mod medlemsstaten.

Kan Kommissionen for de enkelte medlemsstater oplyse følgende:

1. Antallet af beslutninger fra Kommissionen om støtte til virksomheder, som er uforenelig med Fællesmarkedet, med angivelse af dato for beslutningen, virksomhedens navn og det beløb, som uretmæssigt er blevet udbetalt.
2. Antallet af domfældelser ved De Europæiske Fællesskabers Domstol for manglende efterlevelse af beslutninger fra Kommissionen om støtte til virksomheder, som er uforenelig med Fællesmarkedet (med angivelse af hvilke beslutninger der er tale om)?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2514/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. oktober 1992)

(94/C 32/05)

Om: Harmonisering af asylpolitikken og Amnesty International

Amnesty International har i en nylig meddelelse givet udtryk for sin bekymring med hensyn til »harmoniseringen af asylpolitikken« i EF og understreger, at ansøgningerne om politisk asyl bør bedømmes af uafhængige ekspertudvalg, der kender den pågældende lovgivning samt menneskerettighedssituationen i de forskellige lande. Hvorledes vurderer Kommissionen i dag situationen i lyset af Amnesty Internationals holdning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(16. september 1993)

Kommissionen har med interesse bemærket Amnesty Internationals meddelelse om harmonisering af asylpolitikken i EF. Meddelelsen omhandlede forslag, som de ministre, der har ansvaret for indvandrerpolitik, drøftede på deres møde i London i november 1992. Da disse møder er et led i samarbejdet mellem regeringerne, er det først og fremmest formandskabet der skal give den slags oplysninger. Kommissionen kan dog anføre, at de fleste anbefalinger i Amnesty Internationals meddelelse vedrører områder af asylretten, som ministrene endnu ikke har drøftet. Der skal i denne forbindelse mindes om, at i det arbejdsprogram, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Maastricht i december 1992, blev det, som også i Kommissionens meddelelse fra 1991 om asylret⁽¹⁾ anerkendt, at der er behov for harmonisering af visse aspekter af sagsbehandlingen. Det anføres imidlertid samtidig, at man af praktiske grunde først må harmonisere selve indholdet af asylbestemmelserne. Når harmoniseringsbestræbelserne når så langt, at de omfatter selve sagsbehandlingen, kan Amnesty Internationals anbefalinger imidlertid vise sig at være til nytte, idet

de sætter fokus på en række spørgsmål, der kræver særlig opmærksomhed.

(¹) Dok. SEK(91) 1857 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2702/92
af Mihail Papayannakis (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (29. oktober 1992)
 (94/C 32/06)

Om: Ulovlig handel med kulturgenstande

I Grækenland har man i den seneste tid drøftet spørgsmålet om en ordning for den tidligere kongefamilies skattegæld. Ifølge den aftale, der er ved at blive indgået om en bilæggelse af spørgsmålet, overdrager den græske regering hele byområdet Paleopolis i byen Korfu (også kaldet Mon Repos) til den tidligere Kong Konstantin som privatperson. På dette sted findes ifølge arkæologiske fund og arkæologers videnskabelige vurderinger by- og forvaltningscentret såvel som fækernes antikke Akropolis.

Dette arkæologisk set meget vigtige område er ikke den enkelte borgers, men hele Europas kulturarv.

I den Europæiske Konvention om Beskyttelse af Kulturarven, som Grækenland har ratificeret den 20. juli 1981 og i Kommissionens meddelelse til Rådet om beskyttelsen af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi (¹) henvises der ingen steder til, at disse arkæologiske områder kan gøres til genstand for handel og aftaler.

Korfus byråd har den 24. september 1992 enstemmigt truffet en afgørelse, som går imod overdragelsen af Paleopolis.

Der hersker alvorlig juridisk tvivl om ejendomsretten til dette område, efter at byområdet Paleopolis på grundlag af dokumentet af 1. juni 1864 fra Korfus kommunalråd var blevet overdraget til den daværende kongefamilie til brug og ikke som ejendom, hvorfor de personlige ejendomsrettigheder over for det lokale selvstyre ikke kan gøres gældende.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Om denne holdning hos de græske myndigheder er i overensstemmelse med bestemmelserne i ovennævnte meddelelse om beskyttelse af nationale skatte?
2. Om dette indlysende overgreb på det lokale selvstyres rettigheder og den fuldstændige mangel på respekt for deres holdning til dette spørgsmål er i overensstemmelse med den rolle, som det lokale selvstyre skal spille, både i

dag og især efter Maastricht-traktatens ikrafttræden, i forbindelse med spørgsmål om lands- og byplanlægning og valorisering af kulturgenstandene?

(¹) Dok. KOM(89) 594 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
 (8. september 1993)

Kommissionen skal minde om, at ansvaret for bevarelse og beskyttelse af kulturarven, særlig nationale skatte, henhører under hver enkelt medlemsstats beføjelser. I den forbindelse kan medlemsstaterne i medfør af EF-traktatens artikel 36 indskrænke den fri bevægelighed for deres nationale skatte, dog på de i nævnte artikel fastsatte betingelser.

Efter den første meddelelse om beskyttelsen af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdig i forbindelse med afskaffelsen af de indre grænser i 1992, som det ærede medlem henviser til, og talrige udvekslinger af synspunkter med medlemsstaterne samt Rådets, Europa-Parlamentets og Det Økonomiske og Sociale Udvalgs behandling af sagen vedtog Rådet den 9. december 1992 forordning (EØF) nr. 3911/92 (¹) om udførsel af kulturgoder, og den 15. marts 1993 direktiv 93/7/EØF (²) om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område.

Disse retsakter skal ledsage afskaffelsen af kontrollen ved Fællesskabets indre grænser. Under hensyn til at medlemsstaterne efter den 1. januar 1993 ikke længere kan benytte sig af kontrollen og formaliteterne ved de indre grænser til at sikre gennemførelsen af de foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte de nationale skatte, indføres derved disse foranstaltninger, som føjes til de nationale lovbestemmelser, ordninger vedrørende samarbejde mellem medlemsstaterne om beskyttelse af kulturgoder inden for Fællesskabet og ved de ydre grænser.

Disse lovforanstaltninger indvirker ikke på de ejendomsretlige ordninger eller på de aftaler eller transaktioner, som kommer i stand på nationalt plan. Der skal mindes om, at det i EF-traktatens artikel 222 er fastsat, at »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne ikke berøres af denne traktat«.

Kommissionen har derfor ingen beføjelser til at udtale sig om de græske myndigheders overdragelse af Paleopolisområdet på Korfu til en privatperson.

Den vigtige rolle, som de regionale og lokale myndigheder allerede spiller og i stigende grad vil komme til at spille efter ikrafttrædelsen af traktaten om den Europæiske Union, bl.a. på det kulturelle område, skal udføres under hensyn-

tagen til disse forskellige myndigheders beføjelser i overensstemmelse med de bestemmelser, hver enkelt medlemsstat træffer på området.

Det foreliggende tilfælde drejer sig om, hvorvidt de nationale myndigheder skal tage hensyn til de lokale myndigheders ønsker, og det er en sag, som henhører under de græske myndigheders beføjelser.

(1) EFT nr. L 395 af 13. 12. 1992.

(2) EFT nr. L 74 af 27. 3. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3040/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. december 1992)

(94/C 32/07)

Om: EF. Socialpolitik i sneglefart. EKEM's konklusioner

Fællesskabets socialpolitik har en næsten perifer karakter, og iværksættelsen heraf skrider kun langsomt frem. De konklusioner nåede man frem til under den drøftelse, der for nylig fandt sted med deltagelse af universitetsprofessorer og repræsentanter for fagforeningerne, i det græske center for europæisk forskning (EKEM), og som var en opfølgning af forelæggelsen af en afhandling over emnet »Socialpolitikken i EF: en økonomisk fortolkning«. Har Kommissionen til hensigt at kommentere konklusionerne fra drøftelsen i EKEM?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(2. juni 1993)

Kommissionen kan ikke tilslutte sig EKEM's konklusioner, hvori Fællesskabets socialpolitik betegnes som »kun langsomt« fremadskridende og som værende af »næsten perifer« karakter. Tværtimod konstaterer Kommissionen, at det er lykkedes at gøre væsentlige fremskridt i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Grundlæggende Arbejdsmarkedsmæssige og Sociale Rettigheder, for eksempel på arbejdsmiljøområdet.

Kommissionen har imidlertid ved en tidligere anledning påpeget, at der er et misforhold mellem på den ene side de beføjelser, som de nuværende bestemmelser i EF-traktaten giver, og på den anden side Fællesskabspagten ambitionsniveau og de udfordringer, som gennemførelsen af det indre marked skaber ⁽¹⁾.

På topmødet i Luxembourg den 28. og 29. juni 1991 noterede Det Europæiske Råd sig ligeledes, at »de fremskridt, der er gjort med hensyn til virkeliggørelsen af det indre marked, ikke modsvares af tilsvarende fremskridt på det socialpolitiske område«.

Det er Kommissionens vurdering, at den protokol om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (undertegnet den 7. februar 1992 og i færd med at blive ratificeret af medlemsstaterne), vil kunne fremme udviklingen af et afbalanceret europæisk samarbejde, bl.a. fordi reglerne om afgørelse ved kvalificeret flertal udvides til at gælde visse områder af social- og arbejdsmarkedspolitikken, og vel at mærke et samarbejde, der både styrker virksomhedernes konkurrenceevne og forbereder beskæftigelsesmulighederne samt leve- og arbejdsvilkårene for lønmodtagere og borgere i Unionen.

(1) Kommissionens foreløbige bidrag til regeringskonferencen om Den Politiske Union (SEK(91) 500 endelig udg.).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3064/92

af Neil Blaney (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. december 1992)

(94/C 32/08)

Om: Fordelingen af fiskerettigheder

Hvilke kriterier er lagt til grund for fordelingen af fiskerettigheder i tredjelands farvande, som Fællesskabet har erhvervet i medfør af bilaterale aftaler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(10. september 1993)

Alle de fiskerimuligheder, som EF har opnået i medfør af fiskeriaftaler indgået med tredjelande, kan tildeles til de enkelte medlemsstater. Der, hvor de således opnåede fiskerimuligheder er udtrykt i form af en samlet indregistreret bruttotonnage for fiskefartøjernes vedkommende, tildeles de normalt ikke til medlemsstater. Når de opnåede fiskerimuligheder er genstand for visse udsving som følge af forvaltningsmæssige forholdsregler, kan de tildeles i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3760/92, idet Rådet træffer afgørelse om tildelingen med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 243/93
af Gerardo Fernández-Albor (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. februar 1993)
(94/C 32/09)

Om: Eventuelt vildledende reklame fra visse flyselskabers side

Blandt de fordele hidrørende fra gennemførelsen af Den Europæiske Fællessakt, som den sagnomspundne dato 1. januar 1993 har bragt os, er liberaliseringen af flybilletterne. Imidlertid har mangelen på gode nyheder i den retning fået Fællesskabets forbrugere til at tvivle på, at flyselskaberne i EF vil foretage nogen drastisk sænkning af de priser, som blev fastlagt inden ovennævnte dato.

Ganske vist har nogle flyselskaber iværksat image-kampagner, hvorunder de med brask og bram har proklameret drastiske prisnedsættelser, men det har vist sig, at disse i virkeligheden kun gælder for et begrænset antal pladser og afgang, hvorfor mange forbrugere, specielt i lyset af ovennævnte prisliberalisering, har opfattet disse image-kampagner som vildledende reklame.

Agter Kommissionen at iværksætte en nøje overvågning af sådanne imagekampagner fra visse flyselskabers side, der kan betragtes som vildledende reklame samt misinformation om de reelle flybilletterpriser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(3. september 1993)

Siden den 1. januar 1993 kan luftfartsselskaberne frit fastsætte priserne for deres transportydelser inden for Fællesskabet, herunder priserne for ruteflyvning. Denne frihed, som er anerkendt af langt størsteparten af de konkurrencebetonede erhverv, er et grundlæggende element i markedsøkonomien.

De rabatpriser, som forskellige selskaber for nyligt tilbød, afspejler, selv om de var tidsbegrænsede, de fordele, som forbrugerne kan drage af den nye fleksibilitet, som luftfartsselskaberne råder over med hensyn til priser.

De reklamekampagner, som det ærede medlem henviser til, indgår som led i denne nye frihed. Kommissionen har ikke modtaget nogen klage herover fra forbrugere. I alle tilfælde påhviler det medlemsstaternes administrative og juridiske myndigheder at sanktionere eventuelle vildledende reklamer i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, således som de delvis er harmoniseret på fællesskabsplan ved Rådets direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 361/93
af Christine Oddy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(3. marts 1993)
(94/C 32/10)

Om: Kvinder, der arbejder hjemme

Kan Kommissionen under henvisning til min skriftlige forespørgsel nr. 1970/90⁽¹⁾ om kvinder, der arbejder hjemme, oplyse, hvor langt længere fremme den er med undersøgelser på dette område?

Agter Kommissionen at indføre lovgivning for at beskytte denne gruppe kvindelige arbejdstagere?

⁽¹⁾ EFT nr. C 98 af 15. 4. 1991, s. 28.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(9. juli 1993)

Ud over de undersøgelser, der er nævnt i svaret på det ærede parlamentsmedlems tidligere forespørgsel, er Kommissionen ved at udarbejde en rapport om arbejde i hjemmet inden for Fællesskabet, som skulle være afsluttet inden juli måned 1993. Kommissionens arbejdsprogram for 1993 og 1994⁽¹⁾ omfatter ingen forslag til lovgivning på dette område.

⁽¹⁾ EFT nr. C 125 af 6. 5. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 462/93
af Christopher Jackson (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. marts 1993)
(94/C 32/11)

Om: Kemikalier anvendt af planteavlere i EF

Er Kommissionen i besiddelse af en fortegnelse over de kemikalier og sprøjtemidler, det er tilladt at anvende i medlemsstaterne?

Bevirker det ikke en indskrænkning i handelen, hvis nogle kemikalier og sprøjtemidler er forbudte i en medlemsstat, men tilladte i en anden, når de dermed behandlede produkter kan sælges frit?

Vil Kommissionen præcisere, hvilke foranstaltninger der iværksættes for at kontrollere eventuelle kemikalierester i levnedsmidler, der er importeret til EF, navnlig fra Østeuropa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(22. september 1993)

Kommissionen har ikke udarbejdet nogen fortegnelse over plantebeskyttelsesmidler på EF-markedet. Nogle medlemsstater fremstiller hvert år sådanne lister, som er frit tilgængelige. Dertil kommer, at der findes kommercielle publikationer, som giver oplysninger om de plantebeskyttelsesmidler, der er tilladt i de fleste EF-medlemsstater.

I forbindelse med Kommissionens arbejde på gennemførelsen af Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾ om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler er den for øjeblikket ved at udarbejde en fortegnelse over de virksomme stoffer, der fandtes på EF-markedet på direktivets gennemførelsesdato (den 25. juli 1993). Denne fortegnelse vil snart foreligge og vil blive sendt til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Når der er forskelle i de tilladelser til plantebeskyttelsesmidler, der gives af medlemsstaterne, kan det give anledning til handelsvanskeligheder. EF-harmoniseringsarbejdet med hensyn til størsteindhold af pesticidrester har været koncentreret om de tilfælde, der enten har givet anledning til handelsproblemer, eller som yderst let kan gøre det.

Medlemsstaterne er forpligtet til at sørge for, at produkter er i overensstemmelse med EF-reglerne om størsteindhold af pesticidrester fra det øjeblik, de bringes i omsætning. Prøveudtagningsprogrammer er imidlertid medlemsstaternes ansvar og vil sædvanligvis blive ændret for at tage produkter fra kilder, som har vist sig at give anledning til rester over de fastsatte grænser, i betragtning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 19. 8.1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 471/93

af Henry Chabert (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. marts 1993)

(94/C 32/12)

Om: Informationskanalen Euronews fremtid

I henhold til det vedtagne budget for 1993 er den europæiske, flersprogede informationskanal Euronews endelig sikret. Det beløb, der er afsat under konto B3-0204 i Fællesskabets budget til Euroradio mm., tilgodeser dog i mindre grad den europæiske informationskanal end oprindeligt forudset.

Anser Kommissionen denne løsning for tilfredsstillende i det år, hvor den europæiske flersprogede informationskanal begynder at sende?

Agter den at tage hensyn til denne belastende situation, som bør kompenseres, i forbindelse med det foreløbige forslag til budget, som forelægges i slutningen af foråret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(1. juli 1993)

I det foreløbige forslag til budget for 1993 foreslog Kommissionen en budgetpost med titlen »Den europæiske dimension på det audiovisuelle område«, der var bestemt til at støtte Euronews, »European Radio International« (ERI — tidligere Euroradio) samt den europæiske dimension på filmfestivaler og i audiovisuelle programmer; beløbet på denne budgetpost var 5 mio. ecu, hvilket i hvert fald skulle gøre det muligt at opretholde den finansielle støtte, der i 1992 blev ydet Euronews (3 mio. ecu).

Ved førstebehandlingen reducerede Rådet dette beløb til 3 mio. ecu, og Europa-Parlamentet fulgte ved sin førstebehandling Rådets indstilling og reducerede ligeledes Kommissionens forslag til 3 mio. ecu. Af disse 3 mio. ecu, der blev opført på budgettet for 1993, har Euronews fået 2,2 mio. ecu, ERI 145 000 ecu og festivalerne 655 000 ecu.

I det foreløbige forslag til budget for 1994 foreslår Kommissionen en særlig budgetpost for Euronews og ERI på grund af disses nærtbeslægtede formål; denne budgetpost har titlen »Europæiske, flersprogede tv-kanaler og radiospredningsnet« og der er her opført 2,5 mio. ecu, heraf 2,3 mio. ecu til Euronews og 0,2 mio. ecu til Eri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 488/93

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. marts 1993)

(94/C 32/13)

Om: Afbrænding af kemisk affald ved Vadehavet

Olieraffineriet North Refinery i Delfzijl vil opføre et anlæg til afbrænding af kemisk affald ved Vadehavet. Derfor skal et stort antal skibe med kemisk affald, som hovedsagelig kommer fra den vestlige del af landet, sejle gennem Nordsøen og Vadehavet. I Rotterdam befinder der sig imidlertid allerede et behandlingsanlæg.

North Refinery har endnu ikke ladet udarbejde en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM), som ifølge den ansvarlige

nederlandske minister ikke er nødvendig. Skal sådanne aktiviteter ikke opfylde bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om miljørisikovurderinger, hvis der bl.a. skal afbrændes fenolen og polycykliske aromatiske forbindelser?

1. Er det korrekt, at der i forbindelse med North Refineries planlagte forbrændingsanlæg skal udarbejdes en VVM i henhold til direktiv 85/337/EØF?
2. Vil Kommissionen omgående oplyse North Refinery og de nederlandske myndigheder om deres forpligtelser i henhold til direktivet?
3. Er Kommissionen enig i, at miljørisikovurderingen også skal omfatte placeringen af det planlagte anlæg ganske tæt på Vadehavet, der er et naturområde af international betydning?
4. Er Kommissionen enig i, at man bedst overholder nærhedsprincippet, hvis kemisk affald fra den vestlige del af landet også afbrændes der?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(1. oktober 1993)**

Det anlæg, der omtales i forespørgslen, er klassificeret som et projekt henhørende under bilag I til Rådets direktiv 85/337/EØF og skal derfor gøres til genstand for en obligatorisk miljørisikovurdering. Kommissionen vil rette skriftlig henvendelse til de nederlandske myndigheder og anmode dem om at vurdere de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde kravene i direktivet.

I den pågældende miljørisikovurdering bør også indgå oplysninger i henhold til direktivets bilag III, herunder navnlig projektets direkte og indirekte følgevirkninger for blandt andet dyre- og planteliv samt økosystemer. Dets potentielle indvirkning på Vadehavsområdet må således vurderes indgående.

I henhold til Rådets direktiv 91/156/EØF skal medlemsstaterne etablere et integreret og fyldestgørende net af anlæg til bortskaffelse af affald, idet det normalt skal være det nærmest beliggende, der benyttes hertil.

Dette såkaldte »nærhedsprincip« er dog ikke absolut og ufravigeligt. Det må nødvendigvis udlægges fleksibelt under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg for visse affaldsformers vedkommende. Derfor kan specielle forsendelser af affald godt være i overensstemmelse med dette princip. De meddelte oplysninger gør det ikke muligt at fælde nogen dom i denne sag.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 619/93
af Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. april 1993)
(94/C 32/14)**

Om: Støtte til NGO med henblik på beskyttelse af menneskerettigheder

Hvilke resultater er der indtil nu opnået med de støtteaktioner for NGO, der arbejder for beskyttelse af menneskerettighederne, som er blevet finansieret over budgetpost B7-5053?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(11. oktober 1993)**

I 1992 blev der brugt et beløb på ca. 3,8 mio. ecu af midlerne på budgetpost B7-5053 til støtte for de initiativer, der blev taget af ikke-statslige organisationer eller institutioner, som arbejder til fremme af og forsvar for menneskerettighederne og for en styrkelse af samfundets demokratiske strukturer i de forskellige udviklingslande.

Kommissionen besluttede for nylig at anvende et beløb på 215 000 ecu af de midler, der er afsat for 1993 på konto B7-5052, til EF-støtte til nogle initiativer til fremme af uddannelse, oplysning og kommunikation (gennem forskellige medier) om menneskerettighederne og de demokratiske principper.

Endelig skal det fremhæves, at det blev besluttet at oprette en reserve på 700 000 ecu for at gøre det lettere for NGO i udviklingslandene at deltage i arbejdet på verdenskonferencen om menneskerettighederne i Wien for nylig.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 667/93
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. april 1993)
(94/C 32/15)**

Om: Strukturfondene: programpartnerskaber

Hvilken rolle vil de lokale myndigheder få tildelt i forbindelse med den næste serie af programmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(30. september 1993)

I de reviderede forordninger om reglerne for strukturfondenes indsats, der blev vedtaget af Rådet den 20. juli 1993, knæsesættes princippet om, at nærhedsprincippet skal anvendes i forbindelse med EF's strukturindsats. Det påhviler således den pågældende medlemsstat at udpege de myndigheder og organer på nationalt, regionalt og lokalt niveau, der deltager i partnerskabet. Partnerskabet omfatter forberedelsen og finansieringen samt den forudgående vurdering, opfølgningen og den efterfølgende evaluering af aktionerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 713/93

af Max Simeoni (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. april 1993)

(94/C 32/16)

Om: Forbud mod olietankers besejling af udsatte og farlige områder som Bouches de Bonifaziu

Europa-Parlamentet vedtog i september 1992 en betænkning af Bertens ⁽¹⁾, hvori det bl.a. gik ind for at forbyde gennemsejling af olietankers og enhver anden form for transport, som indebar en risiko for miljøet, i Bouches de Bonifaziu-strædet.

Det er påtrængende nødvendigt at træffe foranstaltninger til beskyttelse af Middelhavet, ligesom det omtalte stræde, som er en følsom zone, hvor der skal oprettes et beskyttet havområde, er af utvivlsom miljømæssig interesse for Europa.

De geologiske forhold i strædet og dets snæverhed med mange småøer gør en omfattende miljøkatastrofe uundgåelig.

Den italienske regering forholder sig tøvende, ligesom der er uenighed mellem miljøministeren og ministeren for handelsflåden.

Hvad vil Kommissionen gøre for at beskytte følsomme områder i almindelighed og træffe hasteforanstaltninger for Bouches de Bonifaziu i særdeleshed?

Vil Kommissionen hurtigst muligt henvende sig til den italienske regering?

Finder Kommissionen, at der bør findes en løsning for de italienske redere for at reducere de supplerende omkostninger, som vil blive forårsaget af den længere sejlroute mellem Italien og Porto Torres i tilfælde af et forbud?

⁽¹⁾ Beslutning A3-0144/92 (EFT nr. C 284 af 2. 11. 1992, s. 80).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(29. september 1993)

OMI's (Den Internationale Maritime Organisation) resolution A 670 (16) henstiller til regeringerne at opfordre kaptajner for skibe på over 5 000 BRT, som transporterer farlige eller forurenende stoffer, til at undgå at besejle Bonifacio-strædet. I praksis følges denne henstilling i meget ringe udstrækning.

Som følge af de seneste uheld i britiske og spanske farvande har Italien og Frankrig truffet foranstaltninger til at forbyde skibe under deres flag, som transporterer farlige eller forurenende stoffer, at passere Bonifacio-strædet. Disse medlemsstater har endvidere indgivet et forslag til OMI om at ændre resolution A 670 (16) således, at regeringerne opfordres til herefterdags at forbyde fartøjer med farlige eller forurenende stoffer, som sejler under deres flag, at passere Bonifacio-strædet.

Efter Parlamentets og Rådets ønske fastsættes det i Kommissionens handlingsprogram i meddelelsen af 24. februar 1993 ⁽¹⁾, at der snart tages skridt til på fællesskabsniveau at identificere de følsomme zoner og at fremme forslag om foranstaltninger til regulering af trafikken. Kommissionen har allerede i april 1993 organiseret et møde med medlemsstaternes regeringsekspertter for at fastlægge kriterier for identifikation af økologisk følsomme zoner, der skal beskyttes, og undersøge, hvilke typer af foranstaltninger til regulering af trafikken som OMI bør tilskyndes til at vedtage.

I betragtning af disse overvejelser kan Kommissionen kun støtte de initiativer, Italien og Frankrig har taget for at øge beskyttelsen af Bonifacio-strædet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 66.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 758/93

af Virginio Bettini (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1993)

(94/C 32/17)

Om: Pesticidet Insegars (fenoxycarbs) negative virkninger

Mener Kommissionen ikke

— under henvisning til, at pesticidet Insegar (fenoxycarb), som anvendes inden for landbrug til bekæmpelse af termitter, myrer, skjoldlus og navnlig sommerfugle i frugtplantager, ved en forordning fra sundhedsministeren i foråret 1992 af sikkerhedsmæssige grunde blev forbudt på hele det italienske område, fordi det har påført den kombinerede morbær- og silkeproduktion store økonomiske skader

— under henvisning til, at fenoxycarb forhindrer silkeormene i at spinde samtidig med, at Fællesskabet har tildelt Italien 35 mia. lire til støtte for landets silkeindustri, som endnu er i sin vorden, bl.a. med det formål at begrænse importen

— under henvisning til, at fenoxycarb endog i uendelig små doser kan forhindre silkeormene i at spinde

at fenoxycarb bør medtages på listen over forbudte pesticider i direktiv 79/117/EØF ⁽¹⁾ og ændringer hertil?

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 8. 1979, s. 36.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(22. september 1993)

Kommissionen kan bekræfte, at tilladelse til brug af fenoxycarb som plantebeskyttelsesmiddel midlertidigt er tilbagekaldt i Italien som forholdsregel, indtil resultatet af undersøgelser af dets eventuelle forbindelse med beskadigelser af morbær-silkeormen foreligger.

Da disse undersøgelser stadig pågår, er det for tidligt at overveje, om fenoxycarb skal indgå i Rådets direktiv 79/117/EØF om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer. I betragtning af, at den påståede risiko i forbindelse med fenoxycarb er et lokalt anliggende, er det lidet sandsynligt, at det vil være berettiget at udstede et forbud omfattende hele EF i henhold til direktiv 79/117/EØF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 804/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1993)

(94/C 32/18)

Om: Søtransport af plutonium og olie

Transporten for nylig af oparbejdet plutonium fra Frankrig til Japan med skib har givet anledning til udveksling af adskillige spørgsmål og svar i EF-institutionerne, se f.eks. Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2132/92 af Rogério Brito ⁽¹⁾.

Kan Kommissionen nu, hvor denne transport er afsluttet, uden at der er sket hverken nogen katastrofe eller forurening, forelægge en vurdering af den og drage nogen konklusioner heraf med henblik på fremtiden? Kan den endvidere foretage en sammenlignende analyse af fordele og ulemper ved denne transport i forhold til transport af olie, navnlig i betragtning af de mange ulykker, der har ramt

olietankskibene, og hvoraf ulykkerne ud for Galiciens og Skotlands kyster indtil videre er de sidste i rækken?

⁽¹⁾ EFT nr. C 47 af 18. 2. 1993, s. 19.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(12. oktober 1993)

Sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med den netop gennemførte skibstransport af plutoniumoxid fra La Hague-oparbejdningsanlægget til Japan viste sig at være tilfredsstillende. Dette var også tilfældet ved den seneste transport i 1988.

Retningslinjerne for sikkerhed under transport af radioaktive stoffer blev nærmere fastlagt af Kommissionen i forbindelse med forhandlingen i Europa-Parlamentets plenarforsamling den 18. november 1992 om den planlagte transport af plutonium.

Sikkerheden under transport af radioaktive stoffer og beskyttelsen af befolkningen og miljøet beror på følgende to grundlæggende principper:

- emballagen må ikke kunne beskadiges, heller ikke selvom transportmidlet udsættes for et alvorligt uheld
- beskyttelsesniveauet skal være det sammen, uanset hvordan transporten gennemføres.

Når disse principper omsættes til konkrete regler, skulle sikkerheden under kombinerede transporter (f.eks. bil/skib) være garanteret.

Kommissionen har på grundlag af udtalelser fra Den Stående Arbejdsgruppe vedrørende Transport af Radioaktive Stoffer under Kommissionen og fra Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) vurderet sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med den pågældende transport af plutonium og fundet dem forsvarlige.

De grundlæggende normer for sikkerhed under transport af radioaktive stoffer tages jævnlige op til nyvurdering. Dette sker på baggrund af indhøstede erfaringer og den af Kommissionen og IAEA finansierede forskning på området. I den forbindelse skal opmærksomheden også henledes på de drøftelser, som finder sted i IAEA og i Den Internationale Maritime Organisation (IMO), og som Fællesskabets medlemsstater og Kommissionen deltager i.

Hvis anvendelsen af en passende emballage ikke kan garantere for sikkerheden under transporten — som det er tilfældet ved transport af plutonium og andet farligt gods i emballeret form — skal skibet, der er indrettet til bulktransport, generelt være af en sådan beskaffenhed, at det kan fungere som en sikker emballering. Hertil kommer, at den kystbaserede service, der ydes til alle skibe i forbindelse med sejlads i stærkt trafikerede eller miljømæssigt følsomme farvande, øger sikkerheden under søtransporter. Denne service er for tiden under udbygning i EF.

En sammenligning af sikkerheden under transport af henholdsvis plutonium og olie er formålsløs, da de farlige egenskaber ved de to typer gods er vidt forskellige og bestemmer, hvilke sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes. Når man benyttede sig af eskorteskib og andre avancerede sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med plutoniumtransporten, var det i øvrigt ikke blot af hensyn til sikkerheden under transporten men også for at sikre sig mod kapring af lasten. Det bør erindres, at både plutonium og olie transporteres med specialbyggede skibe, hvor der er taget højde for alle sikkerheds- og miljømæssige faktorer. Forhold vedrørende transport af både plutonium og olie, som f.eks. skibets konstruktion og navigering, har desuden høj prioritet i IMO.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 828/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. april 1993)
(94/C 32/19)

Om: Tilbagetrækning fra markedet af ferskner i Imathia

Blandt de græske ferskenproducenter i Imathia går der rygter om, at vise producentgrupper fiktivt har trukket ferskner tilbage fra markedet. Agter Kommissionen på baggrund heraf dels at sørge for en nærmere undersøgelse af dette forhold og dels at undersøge, om det er nødvendigt at ændre proceduren for indlevering af frugt og skærpe bestemmelserne, således at der ikke kan forekomme afvigelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(27. september 1993)

Kommissionen har hørt rygterne om, at der kan have fundet tilfælde af svig sted i forbindelse med tilbagekøb af ferskner i præfekturet Imathia. Den har derfor henvendt sig til de græske myndigheder og bl.a. bedt om specielt at undersøge denne sag og hurtigst muligt sende Kommissionen de nødvendige oplysninger.

Hvis undersøgelsens resultater viser, at der er sket svig, skal de græske myndigheder inddrive de udbetalte beløb og indføre de administrative og strafferetlige sanktioner, der er fastsat i den nationale lovgivning.

Det ærede medlem gøres opmærksom på, at kontrolordningen ifølge EF-bestemmelserne sorterer under medlemsstaterne.

Som følge af forordning (EØF) nr. 1319/85⁽¹⁾ har Kommissionen etableret et særligt kontrolkorps for frugt- og

grøntsagssektoren. Korpset har allerede flere gange ført kontrol med tilbagekøb, især af ferskner. For Grækenlands vedkommende er det blevet konstateret, at kontrollen på stedet er fyldestgørende. Dette udelukker ikke, at der kan forekomme uregelmæssigheder. Afhængigt af resultatet af ovennævnte undersøgelse kan kontrolproceduren tages op til revision og give anledning til, at de græske myndigheder bliver bedt om at foretage bestemte forbedringer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 137 af 27. 5. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 842/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. april 1993)
(94/C 32/20)

Om: Miljøsituationen i Grækenland

På baggrund af den nuværende miljøsituation i Grækenland og udsigterne til en vedvarende forværring af situationen, hvis der ikke træffes foranstaltninger, og hvis der ikke gennemføres kontrol fra de kompetente partners side, vil Kommissionen da i samarbejde med de græske myndigheder træffe foranstaltninger for at rette op på den økologiske uligevægt, der bl.a. hidrører fra EF-finansierede projekter? Vil den endvidere foreslå udarbejdelse af programmer med henblik på at råde bod på de skader, der allerede er sket, og på de ødelæggelser, der er under udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(1. oktober 1993)

I betragtning af de allerede eksisterende foranstaltninger og programmer samt de gældende lovbestemmelser på miljøområdet har Kommissionen ikke til hensigt at fremsætte forslag om supplerende særforanstaltninger for Grækenlands vedkommende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 864/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. april 1993)
(94/C 32/21)

Om: Beskyttelse af gorillaerne

300 gorillaer — henved halvdelen af den samlede bestand overhovedet — befinder sig i direkte fare, og nationalparken

i Centralafrika, hvor de lever, er blevet kampzone i borgerkrigen mellem Rwandas regeringsstyrker og rebellerne. I henhold til de sidste videnskabsmænd, der befandt sig i parken og allerede har forladt området, er 52 af gorillaerne forsvundet de seneste uger, og der er fare for, at de er blevet spist af de sultende rebeller. Vil Kommissionen på denne baggrund sørge for EF-støtte, så der snarrest muligt kan træffes foranstaltninger til beskyttelse af de udryddelsestruede gorillaer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(7. september 1993)

Kommissionen vil tage positiv stilling til muligheden for at medfinansiere »levedygtige« projekter med henblik på at genetablere beskyttelsen af den pågældende gorillabestand.

af »Egnatia« forbindelsen, der skal lette adgangen til det afsides beliggende Ipiros.

Det bør nævnes, at Samhørighedsfonden indtil nu ikke har modtaget nogen officiel anmodning fra de græske myndigheder om finansiering af en jernbanelinje mellem Volos og Igoumenitsa.

Det bør ikke desto mindre anføres, at Kommissionen i forbindelse med programmet for transportinfrastruktur (budgetpost B5-700) og efter anmodning fra de græske myndigheder har besluttet at finansiere indtil 25 % af de samlede udgifter til indførelse af en standardsporvidde på linjen mellem Paleofarsalos og Kalambaka, der også omfatter forbedring af forbindelsen, så den kan tage hastigheder på op til 150 km/t, til et beløb, der anslås til 28 mio. ecu, samt en samfinansiering på 50 % af en undersøgelse, hvis omkostninger anslås til 4,8 mio. ecu, for en ny ensporet linje med standardsporvidde til havnen Igoumenitsa fra Kalambaka; dette beløb dækker de tekniske og miljømæssige undersøgelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 866/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. april 1993)
(94/C 32/22)

Om: Ipiros behov for en jernbane

Indbyggerne i Ipiros kræver, at der med EF-midler, f.eks. for Delors II-pakken, anlægges en jernbane, som skal løbe igennem Ipiros og forbinde Igoumenitsa Havn med Volos, og som skal udgøre en »bro« mellem Europa og Mellemøsten. Vil Kommissionen støtte dette krav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(28. oktober 1993)

Kommissionen har indtil nu ikke modtaget nogen officiel anmodning om en eventuel finansiering fra strukturfondene til anlæg af en jernbanelinje, der forbinder Ipiros med Volos. Såfremt Kommissionen skulle modtage et sådant forslag fra de græske myndigheder, vil den gennemgå det meget nøje herunder også hvor stor en prioritet det har i forhold til andre finansieringsbehov. Opmærksomheden henledes på, at fællesskabsprogrammerne allerede finansierer anlægget

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 953/93
af Sérgio Riberio (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. april 1993)
(94/C 32/23)

Om: Følgerne af Domstolens dom i sag anlagt af ENU

Den 18. februar 1993 anmodede spørgeren i henhold til foretningsordenens artikel 60 Kommissionen om at oplyse, hvilke konsekvenser, den ville drage af Domstolens dom af 16. februar, ifølge hvilken Kommissionen dømmes for at have krænkede artikel 53 i overensstemmelse med den portugisiske virksomhed ENU's anklage (spørgsmål H-0219/93 ⁽¹⁾).

Kommissionens svar af 10. marts 1993 er noget overraskende. Efter at have orienteret spørgeren om sagen, som jo allerede var ham bekendt, da oplysningerne var identiske med indholdet af spørgerens oprindelige spørgsmål, svarer Kommissionen, at der som følge af dommen er iværksat en . . . analyse af konsekvenserne for Kommissionens tjenestetegrene.

Da spørgeren imidlertid håber, at der nu er gået tilstrækkelig tid til, at konsekvenserne, har udviklet sig til andet og mere end en analyse af følgerne for Kommissionen, henvender spørgeren sig endnu en gang til Kommissionen med spørgsmålet: hvilke andre konsekvenser har dommen fået?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-429 (marts 1993).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(8. oktober 1993)

Efter Domstolens dom i ENU-sagen (C-107/91) har Kommissionen den 19. juli 1993 truffet en beslutning om anvendelse af Euratom-traktatens artikel 53, stk. 2, i henhold til samme traktats artikel 149 ⁽¹⁾.

I denne beslutning indtager Kommissionen ikke det samme synspunkt som »Empresa Nacional de Urânio SA« (ENU), i henhold til hvilket der er tale om »fællesskabspræference«, men skønner tværtimod, at Euratoms forsyningsagentur som led i sin indsats for at finde forbrugere i EF, som er parate til at forsyne sig med ENU's produktion, ikke er forpligtet til også at tvinge forbrugerne til først og fremmest at forsyne sig med ENU's produktion.

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 6. 8. 1993, s. 54.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 966/93
af Reimer Böge (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(29. april 1993)
(94/C 32/24)

Om: Supplerende nationale præmier for rapsdyrkning i Frankrig

Ifølge pressemeddelelser har Frankrig givet de franske landmænd en supplerende præmie i 1993 for dyrkning af raps på braklagte arealer på 700 ffr./ha og 800 ffr./ha. Hertil kommer, at den franske regering via andre foranstaltninger yder støtte til rapsmethylesterprisen og ved bindende aftaler mellem landbruget, staten og oliefirmaerne har givet tilsagn om aftagelse af 40 000 m³ i 1993 og indtil 140 000 m³ i 1995.

Det svarer til et dyrket areal på 100 000 ha raps.

Er disse foranstaltninger forenelige med EF-retten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(8. september 1993)

Kommissionen har uofficielt fået kendskab til, at den franske regering har ydet støtte til fremstilling af rapsolie-methylester ud fra raps dyrket på braklagte arealer.

Kommissionen har derfor anmodet de franske myndigheder om at give nærmere oplysninger om denne støtte i medfør af EF-traktatens artikel 93, stk. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1004/93
af Ursula Schleicher (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(3. maj 1993)
(94/C 32/25)

Om: Udformning af EF-bestemmelser om mål og vægt

Bestemmelser i den tyske lov om mål og vægt hindrer udviklingen af en miljøvenlig ordning med genbrugsbægre, som skal afløse de hidtidige engangsbægre. Ifølge denne lov er det ikke tilladt at forsyne drikkebægre med flere målestreger til forskellige mængder.

1. Findes der lignende bestemmelser i andre medlemslande?
2. Agter Kommissionen at harmonisere de nationale lovgivninger herom?
3. Er Kommissionen i bekræftende fald villig til at tage sådanne miljørelaterede synspunkter med i overvejelserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(12. oktober 1993)

Kommissionen agter at harmonisere de nationale lovgivninger om mål og vægt. Harmoniseringen vil sandsynligvis kun omfatte drikkebægre, for så vidt disse skal opfylde måletekniske krav. Brugen af drikkebægre er desuden kun i begrænset omfang underlagt måletekniske retningslinjer i medlemsstaterne.

De krav til måleinstrumenter, der fastlægges i Kommissionens forslag, udelukker ikke miljøvenlige drikkebægre.

Kommissionen agter imidlertid ikke at bruge lovgivningen om mål og vægt som et middel i miljøpolitikken, da den ikke ser nogen årsagsforbindelse mellem miljømæssige krav og de måletekniske krav, som drikkebægre skal opfylde. Der er tale om gensidigt uafhængige størrelser. Alle drikkebægre med mere end et nominelt, mål, der opfylder de måletek-

niske krav i Kommissionens forslag, vil kunne godkendes i henhold hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1025/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. maj 1993)

(94/C 32/26)

Om: Transport af plutoniumnitrat — radikoaktivt kildeled

Er Kommissionen blevet underrettet om det radioaktive kildeled, som er indeholdt i en enkelt plutoniumnitratbeholder, og er der blevet udført sikkerhedsundersøgelser, der viser, at følgerne af ethvert forudsigeligt uheld med helt eller delvist udslip af denne radioaktivitet vil være acceptable, for så vidt angår befolkningens sikkerhed, og mener Kommissionen, at alle de medlemsstater, der kan rammes af et sådant udslip, har afsat de nødvendige ressourcer og udarbejdet de nødvendige katastrofeplaner, og mener den, at disse planer er fuldt tilstrækkelige til at afbøde virkningerne af et sådant udslip i forbindelse med et uheld?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(12. oktober 1993)

Sikkerheden under transport af radioaktive stoffer tilgodeses ved hjælp af krav, der er fastlagt gennem et bredt, internationalt samarbejde inden for rammerne af Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA). Sikkerhedskravene forvaltes af de kompetente myndigheder på nationalt plan.

Uanset hvad transporten indeholder, er der ingen fællesskabsbestemmelser, der foreskriver, at Kommissionen skal underrettes herom. Transport af radioaktive stoffer hører under medlemsstaternes kompetence. Fællesskabet har ingen forpligtelser (beføjelser) i forbindelse med at give tilladelse til bestemte transporter.

For gennemførelsen af transporter med plutoniumnitrat foretog det britiske tilsyn med atomkraftværker (UK Nuclear Installations Inspectorate) en vurdering af sikkerheden. Tilsynets rapport er offentligt tilgængelig.

I 1984 blev der desuden gennemført en vurdering af de miljømæssige konsekvenser af det værst tænkelige uheld, nemlig et brud på beholderen. I IAEA's regler for sikker transport af radioaktive stoffer stilles der krav om, at der er etableret operative beredskabs- og katastrofeplaner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1027/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. maj 1993)

(94/C 32/27)

Om: Transport af plutoniumnitrat — overholdelse af Den Internationale Atomenergiorganisations sikkerheds-serie 6

Er Kommissionen blevet underrettet om eller er den enig med det britiske transportministerium, når dette fritager de plutoniumnitratbeholdere, som i øjeblikket anvendes under transport, for specifikationer vedrørende afprøvning og holdbarhed, specielt hvad angår lempelsen af den periode, hvor en beholder må være uden opsyn, og er den blevet underrettet om, at brand- og stødafprøvning kan demonstreres ved hjælp af skalamodeller, samt at resultatet, hvis beholderen omspændes af flammer i en periode og med en temperatur, der svarer til Den Internationale Atomenergiorganisations standarder, vil være en betragtelig svækkelse af neutronværnet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(12. oktober 1993)

Som det forklares i svaret på det ærede medlems⁽¹⁾ skriftelige forespørgsel nr. 1025/93, er det de kompetente myndigheder i det pågældende land, der godkender beholdere til brug ved transport af radioaktive stoffer. Under godkendelsesproceduren undersøger myndighederne den forelagte dokumentation for at beholderen opfylder Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA) regler.

Ved ansøgning om godkendelse kan der henvises til både fuldskalaforsøg, modelforsøg og beregninger under forudsætning af, at de kan godtages af de kompetente myndigheder. Reglerne tillader kun en mindre svækkelse af afskærmningen og beholderen kan derfor også efter prøverne (stødtest, brandtest osv.) opfylde bestemmelserne om dosishastighed omkring den.

⁽¹⁾ Se side 14 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1029/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. maj 1993)

(94/C 32/28)

Om: Transport af plutoniumnitrat — personligt ansvar og erstatning

Vil Kommissionen være tilfreds, hvis de involverede parter — herunder det britiske transportministerium — i tilfælde

af udslip af radioaktivt materiale fra et parti plutoniumnitrat i forbindelse med et uheld under transport med skib, vil bære det fulde og ubegrænsede ansvar med hensyn til opfyldelsen af alle godtgjorte erstatningskrav for skader på helbred eller materiel, og vil disse foranstaltninger vedrørende ansvar og erstatning tillige gælde andre medlemsstater, f.eks. Irland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(3. september 1993)

Som nævnt i besvarelsen af skriftlig forespørgsel nr. 1025/93 af det ærede medlem ⁽¹⁾ resulterede den vurdering af de miljømæssige risici i forbindelse med søtransport af plutoniumnitrat, som finder sted inden for britisk territorialfarvand, og som gik ud på i værste fald at antage brud på containeren, i, at virkningen på det marine økosystem og for befolkningen ville være ubetydelig.

Ladningsmodtageren og transportfirmaet har tegnet en ansvarsforsikring for denne transport af plutoniumnitrat ad søvejen.

»The Paris Convention on Third Party Liability in the field of Nuclear Damage« vil finde anvendelse i tilfælde af skader i forbindelse med nukleare materialer. Efter Paris-konventionen overdrages hele ansvaret til en enkelt person. I tilfælde af transport af radioaktive materialer vil kravet blive rejst enten mod driftslederen af det nukleare anlæg, i forbindelse med hvilket stofferne transporteres, eller mod transportfirmaet. Efter Paris-konventionen er ansvaret begrænset.

Endelig finder Paris-konventionen ikke anvendelse på nukleare ulykker, som finder sted på et område uden for de kontraherende stater eller på skade forvoldt inden for et sådant territorium, med mindre andet er fastsat i den nationale lovgivning, som gælder for driftslederen. Irland er ikke part i ovennævnte konvention.

(¹) Se side 14 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1072/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. maj 1993)

(94/C 32/29)

Om: Programmer for kvinder og unge

Kommissionen bedes oplyse, om den skønner det hensigtsmæssigt at igangsætte flere programmer for kvinder og

unge? Og tillige, om den skønner det hensigtsmæssigt hurtigst muligt at iværksætte et program med henblik på specialisering af ledere inden for emnerne kultur-kvinder-unge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(2. september 1993)

Den Europæiske Socialfond medfinansierer inden for rammerne af Fællesskabets støtterammer operationelle programmer, der specifikt tager sigte på fremme af unges og kvinders uddannelse og beskæftigelse for perioden 1989—1993.

For så vidt angår de unge skal det endvidere understreges, at udvidelsen af finansieringsmulighederne på uddannelsesområdet viser Kommissionens særlige interesse for de unge.

For kvinders vedkommende vedtog Kommissionen i december 1990 initiativet NOW for perioden 1991—1993. Dette initiativ har til formål at iværksætte tværnationale og nyskabende foranstaltninger til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder på beskæftigelsesområdet.

Inden for rammerne af den nye reform af strukturfondene har Kommissionen for første gang udtrykkelig påpeget fremme af ligge muligheder som en af Den Europæiske Socialfonds opgaver i sine forslag til forordninger. Dette ville muliggøre en større hensyntagen til kvindernes deltagelse i alle Socialfondens aktioner samt vedtagelse af operationelle programmer med specifikt sigte på aktioner til fordel for kvinder.

Inden for denne ramme ville Kommissionen være parat til at tage stilling til forslag, medlemsstaterne måtte indsende vedrørende specifikke aktioner med tilknytning til Socialfondens mål på kulturområdet for unge og kvinder.

Dette er en forlængelse af de aktioner, der er gennemført efter Rådets beslutning af 3. juni 1985 om fremme af lige muligheder for unge kvinder og mænd på uddannelsesområdet.

IRIS og I.L.E. er to andre specifikke redskaber til gennemførelse af Fællesskabets politik om lige muligheder for kvinder og mænd, hvis mål det er at forbedre kvinders situation på arbejdsmarkedet.

Fællesskabet tilbyder endvidere muligheder for finansiel støtte til projekter organiseret af og for unge mellem 15 og 25 år uden for uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne. Det drejer sig om programmet »Ungdom for Europa« og prioriterede aktioner på ungdomsområdet. Den gennemsnitlige deltagelse af unge kvinder i programmet »Ungdom for Europa« ligger på 48 %.

Når traktaten om Den Europæiske Union er ratificeret, vil Kommissionen forelægge et forslag til Rådets beslutning på

grundlag af artikel 126 i denne traktat, som bedre kan rumme og være en ramme om alle de aktiviteter, der indtil nu har været støttet i denne kontekst.

I dette forslag til beslutning vil der indgå finansiel støtte til tværnationale projekter om samarbejde og uddannelse af opdragende personale, dvs. det personale, der bekæftiger sig med de unge i disses fritid. Sådanne projekter støttes allerede inden for rammerne af ovennævnte program og aktioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1125/93

af Barry Desmond (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1993)

(94/C 32/30)

Om: Forskning i og udvikling af en helbredelsesmetode for pigmentdegeneration af nethinden

Pigmentdegeneration af nethinden er en genetisk sygdom, som indtil nu ikke har kunnet behandles og fører til blindhed.

I hvilket omfang har Kommissionen vist interesse for de personer, der lider under pigmentdegeneration af nethinden og givet udtryk for, at den finder det nødvendigt, at der iværksættes øjeblikkelig forskning med henblik på en behandlingsform, der kan give 400 000 mennesker i Europa deres syn tilbage?

Er Kommissionen enig i, at samarbejdet mellem medlemsstaterne inden for forskning og udvikling bedst opnås gennem en fællesskabsstøttet indsats?

Vil Kommissionen overvåge en sådan plan for at sikre en samordnet forskningsindsats fra medlemsstaternes side?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti**

(28. oktober 1993)

Pigmentdegeneration af nethinden er emnet for et forskningsprojekt under BIOMED 1-programmet med titlen »Forebyggelse af blindhed: molekylær forskning og sygepleje vedrørende retinitis pigmentosa.« Projektet er en samordnet aktion med 37 deltagere fra tolv lande (ti EF-lande og to EFTA-lande).

Det ærede medlem vil få tilsendt projektets målsætninger direkte fra Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Projektet har et budget på 294 000 ecu for perioden 1. januar 1993 til 31. december 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1135/93

af Thomas Megahy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. april 1993)

(94/C 32/31)

Om: Forskning inden for nuklear sikkerhed

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor Fællesskabets forskning inden for nuklear sikkerhed er blevet skåret drastisk ned de sidste år? Er der planer om igen at bringe den økonomiske støtte op på det tidligere niveau?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti**

(17. september 1993)

Kommissionen gennemfører F&U i forbindelse med nuklear sikkerhed under følgende programmer:

- nedlukning
- strålingsbeskyttelse
- sikkerhed i forbindelse med nuklear fission
- Teleman (fjernhåndtering i nukleare miljøer)
- affaldsdeponering og -forvaltning.

Disse aktiviteter udføres både af Det Fælles Forskningscenter og af nationale forskningsorganisationer på kontrakt med omkostningsdeling.

Nedskæringerne i EF i de senere år af bevillingerne på området nuklear sikkerhed afspejler udviklingen i nationale nukleare programmer og de bevillinger, der af budgetmyndigheden er afsat på Fællesskabets årsbudgetter.

Den 16. juni 1993 vedtog Kommissionen sit forslag⁽¹⁾ til Rådets afgørelse om et rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskabs indsats inden for forskning og uddannelse (1994—1988). I dette forslag er der afsat 495 mio. ecu som det beløb, der skønnes nødvendig til forskning af nuklear sikkerhed og sikkerhedsforanstaltninger.

(¹) Dok. KOM(93) 276 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1182/93

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. maj 1993)

(94/C 32/32)

Om: Toldmæssige overgangsforanstaltninger for at tage hensyn til Tysklands forening

I forslaget om ændring af de toldmæssige overgangsforanstaltninger til fordel for Bulgarien, Tjekkoslaviet, Ungarn, Polen, Rumænien, Sovjetunionen og Jugoslavien for at tage hensyn til Tysklands forening ⁽¹⁾ går Kommissionen bl.a. ind for, at toldfritagelsen ikke skal gælde for visse landbrugsvarer. Der er tale om grønsager og frugt og forarbejdede produkter heraf.

1. For hvilket beløb eksporteres der sådanne produkter til EF

- a) fra alle de berørte lande tilsammen?
- b) fra de enkelte lande?

2. Hvorfor har Kommissionen fremsat dette forslag?

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 5 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af René Steichen

(1. oktober 1993)

1. De statistiske oplysninger om anvendelsen af de pågældende toldbestemmelser er endnu ikke helt fuldstændige, og Kommissionen kan derfor ikke give det ærede medlem de ønskede tal for andre end det tidligere Jugoslavien, hvis import i henhold til nævnte forordning var på 0,83 mio. DM i 1991 og 1,6 mio. DM i 1992. For de øvrige lande er de foreliggende importtal ikke sammenhængende, så der kan foretages en holdbar sammenligning. Alle disponible oplysninger vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

2. Kommissionen har fundet det hensigtsmæssigt at fremsætte dette forslag af to hovedårsager, som den allerede har redegjort for i begrundelsen til nævnte forordning:

- trods de relativt beskedne mængder er en række små virksomheder i de nye tyske delstater afhængige af, at ordningen forlænges for at kunne overleve økonomisk
- når man ved, at EF's handelspolitik udvikler sig i retning af et nærmere samarbejde med landene i Central- og Østeuropa, må ophævelsen af eksisterende toldkontingenter ske i harmoni med udviklingen af EF-toldkontingenter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1193/93

af Martine Buron (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. maj 1993)

(94/C 32/33)

Om: Tilbagegang inden for sektoren for landbrugsmaskiner

Har Kommissionen undersøgt de kombinerede negative følgevirkninger, som reformen af den fælles landbrugspolitik og tilstrømningen af varer fra Østlandene har haft for de landbrugsrelaterede sektorer, f.eks. sektoren for landbrugsmaskiner?

Af de seneste tal fremgår det, at halvdelen af arbejdspladserne i tilknytning til fremstilling af landbrugsmaskiner i visse lande er forsvundet, og at denne udvikling for nylig har accelereret.

Deler Kommissionen den opfattelse, at der — siden tendensen synes at være uoprettelig og navnlig identisk i alle medlemsstater — bør iværksættes særlige foranstaltninger, f.eks. af RENAVAL-typen, for at opfølge de ændrede forhold i denne industrisektor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Martin Bangemann

(13. oktober 1993)

Den Europæiske Komité for Sammenslutninger af Landbrugsmaskinfabrikanter har underrettet Kommissionen om de vanskeligheder, der er opstået som følge af omstruktureringen inden for det europæiske landbrug.

Der kan først foretages en sammenligning mellem faldet i produktionen af landbrugsmaskiner, som mængdemæssig var på 13 % mellem 1990 og 1992, ud af en samlet værdi på 12 000 mio. ecu (1985-priser), og stigningen i importen af landbrugsmaskiner fra landene i Centraleuropa og SNG. Men da denne import steg fra 90 mio. ecu i 1988 til 138 mio. ecu i 1992, har denne stigning ikke nogen særlig betydning i forhold til den langt væsentligere indflydelse, som den fælles landbrugspolitik har haft.

Så snart Kommissionen blev underrettet om disse problemer, igangsatte den bestræbelser på at finde de nøjagtige årsager og eventuelle løsninger. En ekstern konsulent er blevet anmodet om at foretage en undersøgelse, og den foreløbige rapport er modtaget. Når den endelige rapport foreligger vil Kommissionen undersøge, hvilke foranstaltninger der kan tænkes gennemført.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1194/93
af Christian de la Malène (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. maj 1993)
(94/C 32/34)

Om: Den fremtidige europæiske automobilindustri og handelsforbindelserne med Japan

I aftalen indgået i juli 1991 mellem Fællesskabet og Japan om automobilindustrien nævntes iværksættelse af en »overvågning« (monitoring), som skulle gøre det muligt at undersøge udviklingen i bilesport og -import mellem de to parter for at sikre, at Japan overholder de indgåede aftaler.

Kan Kommissionen meddele, hvilke oplysninger den har til rådighed med hensyn til automobilektoren på grundlag af overvågningen af samhandelen mellem Fællesskabet og Japan, hvordan den fortolker den nuværende situation inden for denne erhvervssektor, og hvilke forslag der i øjeblikket foreligger med hensyn til den forventede udvikling af samhandelen mellem EF og Japan i denne sektor?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1195/93
af Christian de la Malène (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. maj 1993)
(94/C 32/35)

Om: Den europæiske automobilindustri og handelsforbindelserne med Japan

Genoprettelse af balancen i handelsforbindelserne forudsætter ikke blot politisk vilje dertil hos begge parter, men også tilstedeværelsen af pålidelige statistiske oplysninger om udviklingen i samhandelen mellem Fællesskabet og Japan.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke statistikker der i øjeblikket foreligger om samhandelen inden for automobilektoren mellem EF og Japan, og kan den bekræfte, at aftalens »overvågning«, som nævnes i fælleserklæringen af juli 1991 mellem EF og Japan, sker på grundlag af de fornødne og fyldestgørende statistikker, der gør det muligt nøjagtigt at vurdere udviklingen i samhandelen mellem de to parter, navnlig for så vidt angår automobilektoren?

Hvis sådanne statistikker ikke foreligger, mener Kommissionen da, at det ville være hensigtsmæssigt at oprette et statistisk kontor, som skal undersøge udviklingen i samhandelen, eller er den i stand til at bekræfte, at dette behov kan dækkes ved den i aftalen omhandlede »overvågning«?

Kan Kommissionen ydermere i overensstemmelse med de forpligtelser, som blev indgået i 1991-aftalen med hensyn til omhyggelig overvågning af udviklingen af de forskellige markedsaspekter (fabrikker og produktion af reservedele, japansk import af europæiske biler og import af japanske biler i Europa, gensidighed pr. sektor eller generel gensidighed, osv.) nu efter næsten to år forelægge en status over »overvågningen« og klart besvare spørgsmål vedrørende udviklingen i samhandelen og indtrængningsgraden og alle de markedsaspekter, som er omhandlet i aftalen af 1991 mellem EF og Japan?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
på skriftlig forespørgsel nr. 1194/93 og nr. 1195/93
(12. oktober 1993)

Kommissionen råder over pålidelige statistiske kilder, som sætter den i stand til at følge udviklingen på Fællesskabets automobilektorer. De statistiske oplysninger vedrører bl.a. antallet (det månedlige og årlige) af indregistreringer af nye køretøjer i hver af medlemsstaterne. Disse statistikker er meget detaljerede og præcise, fordi medlemsstaternes myndigheder laver en opgørelse over hvert enkelt nyindregistreret køretøjs karakteristika af skattemæssige hensyn. Endvidere giver Eurostats database vedrørende udenrigshandel COMEXT, der er baseret på den kombinerede nomenklatur, oplysninger om omfanget (værdi og antal enheder) af eksporten og importen af køretøjer samt om balancen i samhandelen med hvert af de berørte tredjelande.

Den japanske sammenslutning af bilfabrikanter fremlægger hver måned oplysninger om Japans automobilekspor til Fællesskabet, som de japanske myndigheder godkender, og disse oplysninger afviger ikke særlig meget (bortset fra transportfrister og lagerbeholdninger) fra de importstatistikker, der er nævnt ovenfor. Også de automobilfabrikanter, der er etableret i Fællesskabet, fremlægger regelmæssigt produktionsstatistikker. Endvidere opstiller en række uafhængige konsulenter med speciale inden for automobilektoren regelmæssigt prognoser på mellemlang og lang sigt for efterspørgslen efter automobiler. Kommissionen mener ikke, at en overvågningsmekanisme, som den det ærede medlem omtaler, vil gøre det muligt at tilvejebringe mere præcise og mere komplette statistikker, end dem Kommissionen allerede råder over, og som er sammenfattet i vedlagte tabel.

Hvad specielt angår aftalen med Japan inden for automobilektoren, tog Kommissionen ved forhandlingerne udgangspunkt i en arbejdshypotese, hvorefter salget i Fællesskabet af japansk fabrikerede køretøjer ville nå op på 1,2 mio. i 1999. Udviklingen i salget af disse køretøjer viser, at der ikke er grund til at sætte spørgsmålstegn ved denne hypotese. Med hensyn til den overvågning (»monitoring«), aftalen indebærer af Japans automobilekspor til Fællesskabet, er det op til de japanske myndigheder at sørge for, at eksportens omfang er i overensstemmelse med, hvad de to parter har aftalt. Japan accepterede således den 1. april 1993

at reducere eksporten med 9,4 % for 1993 (1,089 mio. mod 1,202 mio. i 1992). Denne nedgang i eksporten var bl.a. begrundet i et forventet fald i efterspørgslen i Fællesskabet på 6,5 % for året som helhed. Kommissionen er opmærksom på, at antallet af indregistreringer siden starten af 1993 giver anledning til at opstille en mere pessimistisk efterspørgselsprognose for 1993. I overensstemmelse med hvad der blev aftalt med Japan, har Kommissionen derfor anmodet om konsultationer med de japanske myndigheder, for at denne ændring i efterspørgslen på Fællesskabets marked kan blive taget i betragtning. I den forbindelse mener Kommissionen ligesom tidligere, at fleksibiliteten i det japanske »monitoring«-system på effektiv vis vil kunne bidrage til at hindre markedsforstyrrelser.

Statistikker vedrørende automobiler og lette erhvervs-køretøjer < 5 tons

	Indregistrering EF (tolv) (Kilde AAA)	Produktion EF (tolv) (Kilde DRI) (1)
1991	13 890 212	13 834 334
1992	13 948 563	14 065 529

(1) Netto og medregnet lette erhvervs-køretøjer < 6 tons.

	Import EF (tolv) fra Japan (Kilde Comest) (1)
1991	1 373 878
1992	1 198 236

(1) Eksklusive De Kanariske Øer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1222/93

af Wilfried Telkämper (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 32/36)

Om: Virkningerne af udviklingsprojekter for de oprindelige folk

Er Kommissionen klar over den desperate situation, som Awa Guaja-indianerne i Brasilien befinder sig i (som der er henvist til i beslutning B3-0372/93). Disse folk lider stadig under følgerne af Carajas-minen, som var medfinansieret af Kommissionen. Har Kommissionen foretaget en undersøgelse af virkningen for de oprindelige folk af udviklingsprojekter, som den finansierer? Agter den at indføre en ordning med beretninger om sociale virkninger ved dens udvælgelse af projekter for at sikre, at sådanne tragedier aldrig sker igen? Agter den under sine projektudvælgelsesprocedurer at indføre et krav om konsultering af de oprindelige folk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(30. september 1993)

Kommissionen er meget opmærksom på de samfundsmæssige virkninger af alle foranstaltninger, den iværksætter i forbindelse med sit samarbejde med andre lande og er bekendt med de oplysninger og rygter, der har været angående virkningerne af Carajas-minens udnyttelse for Awa Guaja-indianerne og andre stammer.

Kommissionen tager i øjeblikket hensyn til de samfundsmæssige virkninger inden for rammerne af miljøvurderingsprocedurer. Sådanne procedurer blev indført i juli 1992 for programmer finansieret af Kommissionen i Brasilien og andre latinamerikanske lande, og de er baseret på OECD's retningslinjer for den »bedste praksis«, som blev vedtaget i december 1991. Ifølge disse kræver man bl.a. en miljøvurdering, når der er mulighed for, at et projekt kan få skadelige virkninger for miljøet (herunder de oprindelige folk og andre sårbare grupper inden for projektets indflydelsesområde, f.eks. i forbindelse med minedrift, giftigt spildevand, storstilet skovhugst osv.). I lande under Lomé-konventionen undersøges de samfundsmæssige virkninger på baggrund af anbefalingerne i håndbog vedrørende kvinder i udvikling offentliggjort i 1991 og håndbog vedrørende miljø, som trådte i kraft i juni 1993.

Kommissionen henviser til de forklaringer, den har givet ved mange tidligere lejligheder, og ønsker at understrege, at Revisionsretten ikke har noteret uregelmæssigheder, fejl eller udeladelser i sin rapport om foranstaltningen i Carajas i forbindelse med Kommissionens deltagelse i finansieringen af dette mineprojekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1225/93

af Karl-Heinz Florenz (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 32/37)

Om: Fornyelige råstoffer

Af hensyn til beskyttelsen af jordbunden og grundvandet er anvendelsen af miljøvenlige olier, forskalningsolier og smøremidler strengt påbudt. Videnskabelige undersøgelser har vist, at anvendelsen af olier, forskalningsolier og smøremidler, der fremstilles af fornyelige råstoffer, virker begrænsende på den herigennem forårsagede miljøforurening. Denne fordel ligger i at disse stoffers biologiske nedbrydelighed er større. Dog er anvendelsen af disse stoffer forbundet med betragtelige afsætningsproblemer.

Agter Kommissionen i fremtiden at fremme anvendelsen af fornyelige råstoffer såsom olier, forskalningsolier og smøremidler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(20. oktober 1993)

Vedrørende affaldsforvaltning har Kommissionen hidtil ikke foreslået anvendelsen af bestemte materialer frem for andre for at beskytte miljøet. Dette skyldes til dels, at den ikke er i besiddelse af pålidelige sammenlignelige økologiske opgørelser.

Så snart det er bevist, at forvaltningen af affald stammende fra vegetabiliske olier indebærer betydelige økologiske fordele sammenlignet med forvaltningen af affald stammende fra mineralske olier, og at vegetabiliske olier med fordel kan erstatte mineralske olier i visse anvendelser, vil det være på sin plads at tage spørgsmålet op igen.

med vidtgående restriktioner for fiskerivirksomhed, f.eks. sæson- eller weekendlukning. Medlemsstaten skal forelægge Kommissionen et program med en nærmere beskrivelse af eksisterende eller påtænkte foranstaltninger, for at Kommissionen kan sikre sig, at disse er hensigtsmæssige. Foranstaltningerne vil herefter blive gennemført snarest muligt.

3. Blandt målsætningerne i det flerårige vejledende program er der specificeret nedskæringer i fiskerivirksomheden. Disse kan opnås ved, at man slet og ret reducerer kapaciteten, ellers ved en kombination af aktivitets- og kapacitetsnedskæringer. Medlemsstater, som måtte vælge udelukkende at nedskære kapaciteten, vil ikke opnå fordele herved, eftersom de skal kontrollere at de resterende fiskerfartøjer ikke øger deres aktivitet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1240/93

af lord O'Hagan (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 32/38)

Om: Havdagsordninger

1. Er det korrekt at der kun findes havdagsordninger i Nederlandene, Belgien og Det Forenede Kongerige?
2. Hvornår vil disse ordninger finde anvendelse i alle medlemsstater?
3. Er Kommissionen klar over, at de medlemsstater, som ikke anvender havdagsordninger kan opnå uretmæssige fordele som følge af de flerårige vejledende programmer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassa**

(6. september 1993)

1. Kun Det Forenede Kongerige og Nederlandene har til hensigt at føre kontrol med: de enkelte fartøjers virksomhed (det samme gælder for Spaniens og Portugals vedkommende for de fartøjer, der er omtalt i tiltrædelsestraktaten). Belgien har ikke nogen havdagsordning.

2. I forbindelse med den nye generation af flerårige vejledende programmer anmodes samtlige medlemsstater om at føre kontrol med fiskerfartøjernes virksomhed, men dette indebærer ikke nødvendigvis havdagsordninger for de enkelte fartøjer. Hver enkelt medlemsstat bestemmer, hvilke foranstaltninger der skal indføres for at kontrollere fartøjernes virksomhed. Nogle medlemsstater opererer allerede

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1248/93

af Isidoro Sánchez García (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 32/39)

Om: POSEICAN — tilpasning af direktiv 77/93/EØF

I henhold til afsnit IV, punkt 10.5. i bilaget til Rådets afgørelse 91/314/EØF af 26. juni 1991 om indførelse af et særligt program for De Kanariske Øer som følge af deres afsides beliggenhed og økarakter (POSEICAN)⁽¹⁾ skal Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter og planteprodukter tilpasses de særlige fytosanitære forhold på De Kanariske Øer⁽²⁾.

Hvilke foranstaltninger er der i den anledning vedtaget?

⁽¹⁾ EFT nr. L 171 af 29. 6. 1991, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(29. september 1993)

Den 22. marts 1993 forelagde Kommissionen Rådet, Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg et forslag til direktiv om ændring af direktiv 77/93/EØF⁽¹⁾ om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet.

Ved forslaget udvides bestemmelserne i nævnte direktiv, så de også kommer til at omfatte De Kanariske Øer, og der indføres andre bestemmelser for at tage hensyn til de særlige

forhold, der gør sig gældende for den lokale landbrugsproduktion.

Rådet har endnu ikke vedtaget foranstaltningerne.

(¹) Dok. KOM(93) 99 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1252/93

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 32/40)

Om: EF-virksomheders handel med tropisk træ i Congo

Af en rapport fra Verdensbanken og Congos regering fremgår det, at praktisk talt alle skovbrugsvirksomheder tilsidesætter loven. Det konkluderes i rapporten, at skønt Congo har gode skovbrugslove, er kontrollen med skovbruget »ikke-eksisterende«. Flere virksomheder i EF plukker direkte eller gennem joint ventures frugt af den manglende kontrol. Der nævnes bl.a. Forestière Nord Congo (FNC), Société Forestière de Missa (SFM), Société congolaise Arabe-Libyen, Société Nord Bois de Sangha (SNBS), CIB og Société Congolaise Bois de Ouesso (SCBO).

1. Hvilke EF-virksomheder er involveret i ovennævnte skovbrugsvirksomheder i Congo? Hvilke andre EF-virksomheder er aktive inden for skovbrug i Congo?
2. Hvilke gevinster eller tab indkasserer disse virksomheder i forbindelse med deres skovbrugsaktiviteter i Congo?
3. Hvilke former for svig har man kendskab til i forbindelse med handel med tropisk træ i Congo? Hvilke EF-virksomheder nævnes i den sammenhæng?
4. Hvordan agter Kommissionen at sikre, at enhver form for svindel fra EF-virksomheders side i forbindelse med skovbrugsvirksomhed i Congo omgående bringes til ophør, henholdsvis at formodningen om svindel snarest muligt afkræftes?
5. Vil Kommissionen anmode Verdensbanken om nærmere oplysninger om den i rapporten nævnte støtte til skovbrugsprojekter i Congo og andre afrikanske stater?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1253/93

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. maj 1993)

(94/C 32/41)

Om: Kriminalitet i forbindelse med handel med tropisk træ

Af en rapport fra Verdensbanken og Congos regering fremgår det, at praktisk talt alle skovbrugsvirksomheder

tilsidesætter loven; der er tale om storstilet svindel. Det konkluderes i rapporten, at skønt Congo har rimeligt gode skovbrugslove, er kontrollen med skovbruget »ikke-eksisterende«. Flere virksomheder i EF plukker direkte eller gennem joint ventures frugt af denne manglende kontrol.

1. Hvor store mængder tropisk træ fra Congo importeres i EF? Hvilke EF-virksomheder er involveret i denne import? Foreligger der en vurdering af omfanget af den illegale handel med tropisk træ fra andre afrikanske lande?
2. Deler Kommissionen den opfattelse, at denne svindel beviser, at der er tale om en form for kriminalitet i forbindelse med handelen med tropisk træ, som kan sammenlignes med den illegale handel med kvinder, narkotika eller vilde dyre- og plantearter?
3. Agter Kommissionen i bekæmpelsen af svindel i forbindelse med handel med tropisk træ at anvende de samme midler, som den råder over i forbindelse med kampen mod andre former for illegal handel?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
på skriftlig forespørgsel nr. 1252/93 og nr. 1253/93
(29. september 1993)

Kommissionen takker det ærede medlem for at have oplyst den om den rapport, som omtales i forespørgslen. Dette gør det muligt for Kommissionens tjenestegrene at sætte sig i forbindelse med Verdensbanken for at få flere oplysninger og nærmere detaljer.

Kommissionen har klart givet udtryk for sin vilje til at handle til fordel for en varig forvaltning af de tropiske skove under overholdelse af de pågældende landes suverænit.

I forbindelse med De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling i juni 1992 vedtog Fællesskabet og dets medlemsstater principerklæringen om forvaltning, bevarelse og en varig udvikling af alle typer af skov. Rådet har flere gange erklæret, at EF og dets medlemsstater fortsat vil arbejde for udarbejdelsen af et globalt juridisk bindende redskab om forvaltning, bevarelse og varig udvikling af skovene. På sin side har Kommissionen klart bekræftet sin vilje til at handle til fordel for en varig forvaltning af de tropiske skove under overholdelse af de pågældende landes suverænit.

Kommissionen overvejer i øjeblikket spørgsmålet om forbindelserne mellem handelen med træ og en bæredygtig forvaltning af skovene samt spørgsmålet om certificering og økologisk etikettering af træ, et tema, der blev drøftet indgående på det 14. møde i Den Internationale Organisation for Tropisk Træ: (ITTO) i Kuala-Lumpur.

Hvad særlig angår Congo udgjorde EF's import af råtræ og savet træ fra dette land ifølge de seneste tal, Kommissionen råder over som led i Stabex, henholdsvis 484 000 tons i 1990 og 387 222 tons i 1991. Kommissionen er ikke i besiddelse af noget skøn over produktionen af tropisk træ og har ikke kendskab til bedragerisk handel med denne vare, idet hele eksporten er koncentreret i havnebyen Pointe-Noire.

Så vidt Kommissionen ved, er de største EF-virksomheder i Congo, der beskæftiger sig med produktion/eksport:

- Placongo (forvaltet af tre europæiske virksomheder: SIBT i Frankrig, Nordisk i Danmark og Bruynzeel i Nederlandene)
- Socobois (firmaet Wonnemann — Tyskland)
- Foralac (forvaltes af den portugisiske concern Barreto, med hovedsæde i London).

Der findes også andre små producenter.

Kommissionen fordømmer enhver bedragerisk handle måde som illegal og derfor strafbar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1293/93

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. maj 1993)

(94/C 32/42)

Om: FFC-personale med vedvarende energi som arbejdsområde

FFC-programmet for 1992—1994 indebærer en styrkelse af aktiviteterne til fremme af vedvarende energiformer.

Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning om fremme af vedvarende energiformer (A3-0405/92 — ordfører: Bettini) Kommissionen om at forstærke forskningsindsatsen på dette område inden for FFC som led i det fjerde rammeprogram og om at afsætte supplerende bevillinger, der kan sætte FFC i stand til at påtage sig rollen som et »grønt center« for udvikling af analysemetoder, der tager hensyn til både energi og miljø.

Der er endnu ikke taget initiativ til at kompensere for personalenedskæringerne ved FFC, som nu også skal varetage dette ekspanderende arbejdsområde.

På denne baggrund bedes Kommissionen oplyse, om den har til hensigt hurtigt at træffe foranstaltninger for at nå de mål, den selv har opstillet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Antonio Ruberti

(30. september 1993)

På det pågældende forskningsområde bidrager FFC som led i sit igangværende program for tidsrummet 1992—1994 til særprogrammet »Måling og prøvning« under det tredje rammeprogram (herunder navnlig standard-forberedende arbejde, der udføres i det europæiske solprøveanlæg) samt særprogrammet »Miljø« (vurdering af energi-/miljørelaterede anliggender). Desuden yder FFC videnskabelig og teknologisk støtte til THERMIE- og SAVE-programmerne.

Der har ikke været tale om personalenedskæringer i forbindelse med disse arbejdsopgaver i den igangværende programperiode. FFC har til hensigt at genbesætte de stillinger, der for nylig er blevet ledige som følge af normal afgang ved pensionering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1313/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juni 1993)

(94/C 32/43)

Om: Vurdering af samarbejdet med SNG

De tolv republikker, der udgør det nuværende Samfund af Uafhængige Stater — det tidligere Sovjetunionen, har modtaget både humanitær og teknisk bistand. Kan Kommissionen oplyse, om der indtil dags dato er blevet foretaget nogen generel vurdering af resultaterne eller manglen på samme af samarbejdet med Samfundet af Uafhængige Stater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af sir Leon Brittan

(11. oktober 1993)

Kommissionen har endnu ikke foretaget en generel evaluering af samarbejdet med de nye uafhængige stater (SNG), og det gælder både for den faglige bistand, den humanitære bistand og lånene.

A. Evaluering af den faglige bistand

Kommissionen har endnu ikke foretaget en general evaluering af den faglige bistand. Det skyldes, at programmerne for 1991 og 1992 stadig er under gennemførelse. Men Kommissionen er i færd med at opstille grupper, der skal forestå kontrollen med projekterne. I sammenhæng hermed vil der blive foretaget en evaluering af de enkelte projekter, efterhånden som de bliver færdige.

I begyndelsen af juni var den faglige bistand til det tidligere Sovjetunionen til drøftelse i Europa-Parlamentet under REX-udvalgets og Budgetkontroludvalgets offentlige høring om TACIS og PHARE, og her blev spørgsmålet om

evaluering rejst. I betragtning af vanskelighederne mente Kommissionen, at resultaterne af TACIS var positive, selv om de godt kunne forbedres.

B. Evaluering af den humanitære bistand og lånene

Kommissionen har ikke udarbejdet en generel rapport om resultatet af de forskellige bistandsforanstaltninger, fordi den sidste og største endnu ikke er afsluttet. Men hver enkelt foranstaltning følges løbende af Kommissionen, og når foranstaltningerne er afsluttet, udføres der specifikke evalueringer enten af de NGO, der gennemførte dem, eller af uafhængige organer.

Kort fortalt kan man fastslå, at foranstaltningerne trods visse vanskeligheder med gennemførelsen har været tilfredsstillende udført. Hvad angår lånet på 1 250 mio. ecu, som Rådet bevilgede den 16. december 1991 (91/658/EØF), er det for tidligt at foretage en evaluering.

På nuværende tidspunkt kan der drages følgende konklusioner:

1. Gavebistand på 250 mio. ecu til det tidligere Sovjetunionen

Denne fødevarerhjælp blev uddelt af NGO i 1991 og 1992 på det tidligere Sovjetunionens område. Uddelingen blev kontrolleret af et uafhængigt organ. Forsinkelserne med gennemførelsen skyldtes bl.a. den ustabile politiske situation i denne periode. Foranstaltningen, som kom i stand under Gorbatsjev, var netop indledt, da statskuppet kom i august 1991, og gennemførelsen blev bremset af de vanskeligheder, der opstod, da unionen blev splittet. Trods problemerne blev foranstaltningen gennemført.

2. Gavebistand på 200 mio. ecu til byerne Moskva, St. Petersborg, Tjeljabinsk, Nijni-Novgorod og Saratov

De varer, der blev leveret under dette fødevarerhjælpsprogram, blev solgt i vinteren 1991/92 gennem kommercielle distributionsnet. Indtægterne blev overført til en fond til finansiering af bistand til ældre, forældreløse, studerende og andre befolkningsgrupper i vanskelige kår. Foranstaltningen blev betragtet som en succes.

3. Garanti for et lån på 500 mio. ecu til Rusland

Med dette lån kunne Rusland importere for 375 mio. ecu fødevarer i 1992. Der kan foretages en evaluering, når lånet er tilbagebetalt i 1995.

4. Lån på 1 250 mio. ecu til staterne i SNG og Georgien

Dette mellemfristede lån vil sætte modtagerrepublikkerne i stand til at importere landbrugsprodukter og fødevarer samt lægemidler. Leverancerne af landbrugsprodukter og fødevarer er godt i gang i alle republikkerne. Hvad lægemidler angår, er leverancerne begyndt i de fleste af

republikkerne. Det tager længerne tid for de kompetente myndigheder i republikkerne at indgå kontrakter efter udbud og for Kommissionen at godkende disse, fordi der er tale om så mange lægemidler og andre leverancer. Der kan ikke ventes en første evaluering før årets udgang.

Det skal påpeges, at Revisionsretten hvert år foretager en gennemgang af alle endnu ikke afsluttede foranstaltninger.

5. Nødhjælp (ECHO)

Kommissionen har afsendt betydelige mængder nødhjælp til flere af de nye uafhængige stater: Armenien, Aserbajdsjan, Georgien og Tadsjikistan. Denne hjælp er først og fremmest bestemt til de befolkningsgrupper, der er blevet påvirket af de konflikter, der er brudt ud i disse lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1325/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(3. juni 1993)

(94/C 32/44)

Om: Situationen vedrørende den græske fauna

Situationen vedrørende den græske fauna er beskrevet som meget foruroligende i den Rødbog om Truede Hvirveldyr i Grækenland, der lige er udkommet. Det er en værdifuld håndbog, en fuldstændig oversigt over bestandene af pattedyr, fulge, krybdyr og fisk samt de farer, der truer dem. Ifølge denne publikation fra Det Græske Zoologiske Selskab og Det Græske Ornitologiske Selskab tilhører 57 arter og seks underarter én af risikogrupperne. De truede arter omfatter bl.a. den brune bjørn, lossen, middelhavssælen, rådyret, vildgeden og dværghamsteren (en gnaverart).

De største trusler imod disse pattedyr er ødelæggelsen af deres levesteder — udtyndingen af skovene, udvidelsen af de bebyggende områder, anlæggelsen af skovveje endog i bjergområderne samt ulovlig eller lovlig jagt, mangel på føde og brugen af maddinger. Er der mulighed for, at Kommissionen vil vise interesse for en effektiv beskyttelse af de arter af den græske fauna, der trues af menneskets hyppige indgriben?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Palcokrassas

(4. oktober 1993)

I dag udgør direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle samt LIFE-forordningen ⁽²⁾, forordning (EØF) nr. 1973/92, det juridiske grundlag og de finansielle

muligheder, der findes for at iværksætte aktioner til beskyttelse af biotoperne samt det vilde dyre- og planteliv på EF-plan.

Endvidere yder Kommissionen støtte til projekter med henblik på at bevare biotoper samt at beskytte udryddelses-truede arter af vilde dyr og planter i Grækenland.

Dog tilkommer det i første række de hellenske myndigheder at sikre, at der træffes de nødvendige forholdsregler med henblik på at gennemføre EF-lovgivningen i praksis og at opretholde den biologiske mangfoldighed i Grækenland.

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

(²) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1354/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. juni 1993)

(94/C 32/45)

Om: Nye markeder for kulbrinter

Landene i det tidligere Sovjetunionen er interesserede i at få mulighed for at eksportere kulbrinter for at finansiere markedet for energiteknologier, anlæg og udrustning fra fællesskabsvirksomheder. Vil Kommissionen på denne baggrund hjælpe EF's virksomheder til at bidrage til skabelsen af nye markeder for kulbrinter fra det tidligere Sovjetunionen i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(30. september 1993)

På verdensplan er landene i det tidligere Sovjetunionen verdens førende kulbrinteeksportører, og de råder over store og stort set uudnyttede eller underudnyttede reserver heraf. Fællesskabet har således glimrende muligheder for via disse lande at sprede forsyningskilderne og de hermed forbundne risici.

Det europæiske energicharter, der for øjeblikket er under forberedelse, skulle kunne skabe de nødvendige betingelser for at udnytte disse muligheder, idet de pågældende virksomheder i EF samtidig får mulighed for direkte adgang til nye ressourcer. Samtidig vil virksomhederne i det tidligere Sovjetunionen få lettere adgang til Fællesskabets marked.

Desuden har man i de seneste år bemærket, at landene i det tidligere Sovjetunionen trods fald i deres samlede eksport har privilegeret den garanterede efterspørgsel fra udlandet,

som giver indtægter i form af konvertible valutaer fra OECD-landene. Disse eksportindtægter er faktisk helt uundværlige for disse lande til finansiering af den import, der er nødvendig til modernisering af deres øvrige erhvervs-grene.

Fællesskabet har været opmærksomt på dette behov og derfor hurtigt afskaffet denne told over for landene i det tidligere Sovjetunionen (og Østeuropa), som før blev lagt på varer herfra ved indførsel til EF's toldområde, herunder langt de fleste olieprodukter, idet disse lande har fået adgang til Fællesskabets generelle præferenceordning (GPO). Denne beslutning blev truffet som overgangsordning med det formål at øge disse landes eksport til EF i tide, mens man venter på indgåelsen af europæiske aftaler, som forventes at medføre gradvis oprettelse af et stort frihandelsområde.

Derudover er den nugældende indrømmelse af fordelene ved GPO for olieprodukter fra landene i det tidligere Sovjetunionen helt i tråd med den politik med liberalisering af den internationale handel med olie- og naturgasprodukter, der er ført i en længere årrække af Kommissionen og Fællesskabet, og som er baseret på disses vilje til at afskaffe forskelsbehandling på grundlag af de pågældende varers oprindelse og til at fremme åbningen af olie- og naturgas-markederne.

For så vidt angår råolie, har EF's import i igennem flere årtier allerede været fritaget for enhver form for told. Det samme gælder for naturgas, og eksporten heraf fra det tidligere Sovjetunionen til Fællesskabet vil kunne forøges ganske betragteligt henimod år 2000—2010 på grund af de miljømæssige fordele, der er forbundet med brugen af netop dette brændstof i forhold til de øvrige fossile energiformer.

Denne import af olieprodukter må naturligvis ske under hensyntagen til både de gældende og de forventede miljøbestemmelser i EF (med hensyn til bly, svovl osv.). I denne forbindelse vil det europæiske energicharter kunne muliggøre et endnu mere omfattende samarbejde på miljøområdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1371/93

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. juni 1993)

(94/C 32/46)

Om: Eventuelle uoverensstemmelser i Fællesskabets politik

Kvægavlerne i den spanske region Galicien forstår ikke parametrene for Fællesskabets mælkepolitik. Når der tales om »sort mælk«, dvs. den overskydende mælk der afsættes til anden side — og som anslås til 1 mio. liter mælk om måneden — til en hvilken som helst pris, der ligger over ekstragebyret på 50—52 pta., fremgår det, at EUGFL fører

en uensartet politik, afhængigt af hvilket land det drejer sig om.

De galiciske kvægavlere forstår ikke, hvorledes et land som Nederlandene, der tegner sig for 5,9 % af den samlede kvægbestand, 10,4 % af mælkeproduktionen og 4,9 % af kødproduktionen, i perioden 1986—1988 kunne få udbetalt 8 836,7 mio. ecu fra EUGFL, Garantisektionen, mens Spanien, der tegner sig for 6,6 % af den samlede kvægbestand i Fællesskabet og producerer 5,2 % af den samlede mælkeproduktion og 6,2 % af den samlede kødproduktion, kun fik udbetalt 2 762,7 mio. ecu fra EUGFL, Garantisektionen. Dvs. at EUGFL udbetalte 82 367 pta. til hver hollænder og 9 812 pta. til hver spanier i den pågældende treårige periode.

Kan Kommissionen redegøre for ovennævnte uoverensstemmelse, som foranlediger de galiciske kvægavlere til at tro, at Spaniens interesser forsvares dårligt i Fællesskabet, og at de galiciske kvægavlere udsættes for en ulige behandling? Hvorledes forholder Kommissionen sig til det såkaldte fænomen »sort mælk«?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(30. september 1993)

Betalingen fra EUGFL, Garantisektionen, til Nederlandene androg 11 213 mio hfl. (ca. 4 163 mio ecu) og til Spanien 85 933 mio. pta. (ca. 552 mio. ecu). Det drejede sig især om restitutioner for de mængder, der blev eksporteret til tredjelande, og i mindre grad støtte til privat oplagring og betalinger for interventionsopkøb.

Nederlandene eksporterede over 40 gange den mængde, Spanien eksporterede, og de oplagrede mængder i Spanien har altid været langt mindre end lagermængderne i Nederlandene. Dette skyldes, at der er en overskudsproduktion i sidstnævnte land. Landet producerer det dobbelte af, hvad Spanien producerer, og befolkningen udgør kun ca. en fjerdedel af den spanske. Desuden eksporterer flere medlemsstater via nederlandske havne, hvilket budgetmæssigt konteres Nederlandene.

Hvad angår undladelsen af at anmelde den producerede mælk, er der fastsat bestemmelser herom i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om tillægsafgiften for mælk og mejeriprodukter og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften; forordningerne fastsætter betingelserne for afgiftens anvendelse og opstiller strenge krav og præcise anvisninger for både producenter og opkøbere, hvad angår meddelelser, frister, identifikation mv. Opkøberne, transportørerne og producenterne skal overholde forordningerne strengt. Ellers udsætter de sig for bøder og sanktioner, der kan indebære, at anerkendelsen af opkøberne tilbagekaldes.

Endvidere skal medlemsstaterne træffe alle fornødene kontrolforanstaltninger til at sikre, at alle bestemmelserne om produktion og afsætning af mejeriprodukter overholdes. I

den forbindelse indledte Kommissionen i 1992 en undersøgelse i medfør af artikel 9 i forordning (EØF) nr. 729/70 for at efterprøve, hvorvidt medlemsstaterne sikrede sig, at bogføringen af mejeriprodukter under KN-kode 0401, der var genstand for handel mellem medlemsstaterne i mejeriåret 1991/92, er bogført nøjagtigt og i overensstemmelse med de faktiske forhold. I første omgang er der som led i undersøgelsen blevet aflagt besøg i Tyskland. Senere besøges Nederlandene og derefter de andre medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1404/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. juni 1993)

(94/C 32/47)

Om: Bortskaffelse af affald fra atomkraftværker i forbindelse med nedlukning

1. Finder Kommissionen de økonomiske henlæggelser, som atomkraftværkernes driftsledelse kalkulerer med, fyldestgørende? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i benægtende fald at iværksætte desangående?
2. Hvilke erfaringer foreligger der med hensyn til den direkte endelige deponering af forarmede brændselselementer?
3. Hvilke forsknings- og udviklingsresultater foreligger der i Fællesskabet med hensyn til direkte endelig deponering af forarmet brændsel?
4. Hvornår forstiller Kommissionen sig at gå bort fra oparbejdning som metode til bortskaffelse af atomaffald og i stedet gøre endelig deponering obligatorisk?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(20. oktober 1993)

1. Efter Kommissionens opfattelse er de økonomiske henlæggelser i medlemsstaterne til nedlukning af atomkraftværker ikke utilstrækkelige. Men de anslåede udgifter til nedlukning er steget gennem årene, og finansieringsplanerne må tilpasses denne udvikling.
2. På verdensplan findes der ingen praktiske erfaringer med direkte bortskaffelse af brugte brændselselementer eller med bortskaffelse af højradioaktivt affald fra genoparbejdning.
3. Der er forskellige F&U-aktiviteter vedrørende direkte bortskaffelse af brugte brændselselementer igang i Fællesskabet, som f.eks. AHE (Active Handling Experiment) ved Asse-saltminen (Tyskland), gennemført under Fællesskabets F&U programm. AHE anvender en Cf-252 neutronkilde til at undersøge virkningerne af at deponere brugte brændselselementer i en saltforekomst.

4. Kommissionen opfatter både brændseloparbejdning og direkte bortskaffelse af brugt brændsel som mulige løsninger.

støtte for en bedre opfyldelse af målsætningerne med hensyn til naturbevarelse, som ligeledes bør tages med i betragtning inden for rammerne af denne foranstaltning, kan Kommissionen tilslutte sig dette synspunkt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1452/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(94/C 32/48)

Om: Sammenlægningen af de græske nationalparker, Valia Kalda og Vikos-Aoos

I en undersøgelsesrapport udarbejdet af Goulandris-Museet for Naturhistorie af det nordlige Pindos foreslås det at sammenlægge nationalparkerne Valia Kalda og Vikos-Aoos til én nationalpark. For at beskytte disse nationalparker foreslås det i rapporten ligeledes at udvikle nænsomme former for økonomisk aktivitet (turisme, landbrug mm.) under hensyntagen til områdets bæreevne, muligheder og værdier. Endvidere foreslås det, at den såkaldte kulturarv lokaliseres og højnes, og at der oprettes tingbøger og fastsættes særlige betingelser for opførelse af bebyggelser.

Agter Kommissionen at bidrage til gennemførelsen af planerne i denne rapport gennem finansiel deltagelse fra EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(29. september 1993)

Hverken Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle eller direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter indeholder krav om særlige former for beskyttelsesmæssig status for de enkelte lokaliteters vedkommende. I praksis indeholder de imidlertid bestemmelser om bevarelsesmæssige foranstaltninger, som gør det muligt at opretholde eller om nødvendigt genetablere disse lokaliteters tilstand på et bevarelsesmæssigt set gunstigt niveau.

Siden 1992 har Fællesskabet i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1973/92 (LIFE-forordningen) stillet midler til rådighed for den første fase i forbedringen af naturbevarelsen og de forvaltningsmæssige betingelser i de græske nationalparker. Denne aktion føres ud i livet af det græske landbrugsministerium, som er den kompetente instans herfor. Såfremt den græske regering er af den omfattelse, at en sammenslutning af de pågældende nationalparker som anført af det ærede medlem skulle være en forholdsregel til

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1453/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juni 1993)

(94/C 32/49)

Om: Ktima Veikou i Athen

Athens skovdirektorat nægter på ulovlig vis at pålægge amtsborgmesteren i Athen at gentage sin udnævnelse af Ktima Veikou til genplantningsområde. Under henvisning til, at dette areal er offentligt område (ifølge afgørelse D 39354/1987 fra finansministeriet) og at miljøet i Attika er meget udsat, bedes Kommissionen oplyse følgende: Vil den kræve, at de græske myndigheder træffer alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på genplantning af området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(18. oktober 1993)

Generelt er det de nationale myndigheder, der har beføjelse på området fysisk planlægning.

Kommissionen har derfor ikke noget retsgrundlag til at gribe ind over for de græske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1490/93

af Panayotis Roumeliotis (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1993)

(94/C 32/50)

Om: Behovet for at oprette en nationalpark på Rhodos

Ifølge erklæringer fra repræsentanter for det lokale styre på Rhodos er der stort behov for at oprette en nationalpark på øen.

Gennem oprettelsen af en nationalpark vil øens dyreliv blive beskyttet, navnlig den sjældne hjortearart dama dama, som

efter at have hersket i øens skove i århundreder nu er truet af udryddelse på trods af kommunens velmenende forsøg som følge af skovbrande for nylig og voksende krybskytteri.

Har Kommissionen i sinde at støtte et sådant initiativ?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(1. oktober 1993)**

Ifølge de seneste oplysninger fra det græske landbrugsmi-
nisterium, betragtes den naturlige cypresskov i Embonas (på
Rhodos) som et beskyttet naturmonument.

Der er imidlertid ikke tale om et særligt beskyttet område i
medfør af artikel 4 i Rådets direktiv 79/409/EØF om
beskyttelse af vilde fugle, som for tiden er Fællesskabets
eneste gyldige retsgrundlag for naturbevarelse.

Det ærede medlem henvises endvidere til de svar, som
Kommissionen allerede har afgivet på skriftlig forespørgsel
nr. 2313/91 af Mihail Papayannakis ⁽¹⁾ og nr. 1831/92 af
Sotiris Kostopoulos ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 309 af 26. 11. 1992, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 6 af 11. 1. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1505/93

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1993)

(94/C 32/51)

Om: Forbudt nederlandsk statsstøtte til aluminiumfabrik-
kerne Aldel og Pechiney (artikel 92 og 93)

Aluminiumfabrikken Aldel og moderkoncernen Hoogo-
vens, og ligeledes Pechiney, forhandler i øjeblikket med den
nederlandske økonomiminister Andriessen om supplerende
finansiel støtte til de to virksomheder i form af yderligere
reduktion af energiprisen oven i den årlige »subsidie«, de
modtager i form af nedsat kostpris på el.

Er Kommissionen enig i, at de eksisterende og planlagte
støtteforanstaltninger fra den nederlandske stats side er
uforenelige med EF-traktatens artikel 92, stk. 1, at undta-
gelserne i henhold til artikel 92, stk. 2 og 3, ikke finder
anvendelse, at denne støtte er uforenelig med det femte
handlingsprogram på miljøområdet og derfor bør forby-
des?

Vil Kommissionen tage skridt mod den nederlandske stat i
henhold til traktatens artikel 93, stk. 2?

I benægtende fald, hvorfor ikke?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1508/93

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1993)

(94/C 32/52)

Om: Aktion (EF-traktatens artikel 130 R) mod den neder-
landske stat på grund af statsstøtte til aluminiumfab-
rikken Aldel, som strider mod princippet om bære-
dygtig udvikling)

Aluminiumfabrikken Aldel og moderkoncernen Hoogo-
vens, og ligeledes Pechiney, forhandler i øjeblikket med den
nederlandske økonomiminister Andriessen om supplerende
finansiel støtte til de to virksomheder i form af yderligere
reduktion af energiprisen oven i den årlige »subsidie«, de
modtager i form af nedsat kostpris på el.

Er Kommissionen enig i, at denne nederlandske stats-
støtte

— er i strid med princippet om, at »forureneren betaler«
(EF-traktatens artikel 130 R, stk. 2)

— er uforenelig med ånd og bogstav i det femte handlings-
program på miljøområdet

— er i strid med princippet om internalisering af de eksterne
omkostninger og

— modvirker EF's målsætning om stabilisering af CO₂-
emissionen i år 2000?

Vil Kommissionen træde i aktion mod disse støtteforanstalt-
ninger, på grundlag af EF-traktatens artikel 130 R, stk. 3, 3.
led, eftersom de omkostninger for såvel miljøet som for
borgerne, der følger af manglende aktioner, er uforenelige
med EF's målsætninger?

I benægtende fald, hvorfor ikke?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

på skriftlig forespørgsel nr. 1505/93 og nr. 1508/93

(12. oktober 1993)

Kommissionen har gennem avisartikler erfaret, at alumini-
umsfabrikkerne Pechiney i Vlissingen og Aldel i Delfzijl vil
nyde godt af en el-prisnedsættelse i de kommende år. Da en
sådan foranstaltning kan udgøre statsstøtte i henhold til
EF-traktatens artikel 92, stk. 1, har Kommissionen ved
skrivelse af 28. april 1993 anmodet de nederlandske
myndigheder om at anmelde foranstaltningerne og frem-
sende sådanne oplysninger, som kan gøre Kommissionen i
stand til at vurdere foranstaltningerne i forhold til EF-
traktatens artikel 92 og 93.

Alt efter indholdet af svaret fra den nederlandske regering vil
Kommissionen anvende de relevante foranstaltninger i
EF-traktatens artikel 92 og 93.

Kommissionen vil også tage hensyn til EF-rammebestem-
melserne om statsstøtte til miljøbeskyttelse.

EF-traktatens artikel 130 R giver ikke Kommissionen beføjelser til at gribe ind over for en medlemsstat, fordi den yder statsstøtte til enkeltvirksomheder. Artiklen behandler derimod fastsættelsen af målsætningerne for en fællesskabspolitik på miljøområdet og indeholder de elementer, der skal tages hensyn til, når denne politik udarbejdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1507/93

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1993)

(94/C 32/53)

Om: Kontrol med statsstøtte til virksomheder, der fremstiller primær aluminium

Kommissionen oplyste i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 16/91 ⁽¹⁾, at den ikke har kendskab til de kontrakter, der indgås i denne sektor. Den oplyser endvidere, at den kan træde i aktion i tilfælde, hvor prisniveauet lader formode, at prisen kunne indeholde et element af statsstøtte.

I henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, foretager Kommissionen en løbende undersøgelse af de eksisterende støtteordninger.

Hvordan kan Kommissionen som led i denne løbende undersøgelse vide, om der er tale om støtte til virksomheder, der fremstiller aluminium, når den ikke har kendskab til de kontrakter om el-leverancer, der indgås i denne sektor?

Har Kommissionen nogensinde truffet foranstaltninger mod statsstøtte til virksomheder, der fremstiller primær aluminium, i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 2, og kan Kommissionen gøre rede for, hvorfor (ikke)?

⁽¹⁾ EFT nr. C 214 af 16. 8. 1991, s. 104.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karel Van Miert

(12. oktober 1993)

Medlemsstaterne har i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, pligt til at underrette Kommissionen så betids om enhver påtænkt, indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Medlemsstaterne må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før Kommissionen har godkendt dem. Hvis Kommissionen finder, at en påtænkt foranstaltning ikke er forenelig med fællesmarkedet ifølge EF-traktatens artikel 93, indleder den proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2.

I henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, foretager Kommissionen sammen med medlemsstaterne en løbende

undersøgelse af de eksisterende støtteordninger. Hvis de betingelser, hvorunder støtten var blevet godkendt, har ændret sig, og der ikke er nogen begrundelse for en fortsat godkendelse af den pågældende støtteordning, vil Kommissionen handle derefter.

Kommissionen har i flere tilfælde indledt proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for støtte, som medlemsstaterne har ydet til aluminiumsproduktion og har truffet endelige beslutninger om, at den modtagne støtte skulle tilbagebetales. Blandt disse sager findes Alcan Ludwigshafen og BUG-Alutechnik i Tyskland og Alumina og Comsal i Italien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1523/93

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. juni 1993)

(94/C 32/54)

Om: Fattigdom i EF

I henhold til oplysninger fra Den Europæiske Kommunal- og Regionalkonference lever 51 mio. af EF's 350 mio. borgere »under fattigdomstærsklen«, og 5 mio. har »ikke tag over hovedet«.

Da der endvidere er mangel på socialt boligbyggeri i EF, kan Kommissionen da oplyse, hvad den agter at gøre for i det mindste at sikre retten til en bolig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Padraig Flynn

(30. september 1993)

Kommissionen har ved flere lejligheder givet udtryk for sin bekymring over udviklingen af den sociale marginalisering og dennes vedholdenhed, og Kommissionen har for nyligt udarbejdet en meddelelse om dette spørgsmål (»Mod et solidaritetens Europa — intensivering af kampen mod social udstødelse, fremme af integrationen«) ⁽¹⁾.

I denne meddelelse understreges den sociale marginaliseringsproces mangesidede karakter, og der mindes blandt andet om, at adgangen til en passende bolig er en af de afgørende forudsætninger for social integration. Betydningen af en højtidelig bekræftelse af rettigheder og dennes sammenhæng med fremme af god praksis og af gode politikker understreges ligeledes.

Fællesskabet har dog ikke nogen specifik kompetence på boligområdet. Kommissionen overvejer derfor ikke lovgivningsmæssige initiativer i forbindelse med retten til en bolig. Kommissionens aktion på dette område har hovedsageligt

til formål at fremme udvekslingen af informationer og overførslen af god praksis, navnlig gennem støtte til de berørte net af europæiske ikke-statslige organisationer eller sociale boligorganisationer, og mere generelt i at fremme den offentlige debat om de dårligst stillede rettigheder.

(¹) Dok. KOM(92) 542 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1525/93

af **Cristiana Muscardini (NI)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(14. juni 1993)

(94/C 32/55)

Om: Projekter til beskyttelse af bassinerne langs Alperne

Nødvendigheden af at forbedre økosystemet i bassinerne langs Alperne, som er stærkt forandret på grund af husholdnings- og industriaffald, er i dag en af EF's prioriteringer i kampen for at beskytte miljøet og borgernes sundhed.

Vil Kommissionen med henblik herpå oplyse, om den har undersøgt det såkaldte Affiri-projekt, som går ud på dybt nede i vandet, at installere et iltningsapparat, der suger det vand op til overfladen, som efter at være blevet rensat ved den omgivende temperatur dernæst via et andet opsamlingsbassin igen bliver ført tilbage i søen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(30. september 1993)

EF's lovgivning til beskyttelse af vandmiljøet rummer en række forskellige kvalitetsstandarder og -målsætninger, som medlemsstaterne skal opfylde. Dog er det op til de enkelte medlemsstater selv at træffe de forholdsregler, de måtte anse for nødvendige for at opfylde kravene i den pågældende EF-lovgivning.

Derfor undersøger Kommissionen under normale omstændigheder ikke i detaljer de individuelle forbedringsprojekter, som medlemsstaterne iværksætter, og har da heller ikke undersøgt Affiri-projektet.

Såfremt det ærede medlem imidlertid er af den opfattelse, at Affiri-projektet har til følge, at fællesskabslovgivningen overtrædes, vil Kommissionen meget gerne have yderligere

og mere detaljerede oplysninger, så sagen kan blive undersøgt til bunds.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1544/93

af **Alex Smith (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(15. juni 1993)

(94/C 32/56)

Om: Bortskaffelse af radioaktivt affald

Hvilke oplysninger har Kommissionen vedrørende den transportrute, der påtænkes anvendt i forbindelse med bortskaffelse af radioaktivt affald fra oparbejdningsanlæggene ved Dounray, Sellafield, La Hague, Karlsruhe og Mol?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(30. september 1993)

Ifølge de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, er der tale om følgende metoder til bortskaffelse af radioaktivt affald fra oparbejdning:

- a) Dounreay: Lavradioaktivt affald anbringes i skakter på stedet. Mellemlradioaktivt affald oplagres, medens man afventer, at et anlæg, som skal tilvejebringes af NIREX, kan stilles til rådighed. Højradioaktivt affald skal indstøbes i glas og henlægges i en periode på mindst 50—100 år i tråd med den britiske regerings politik
- b) Sellafield: Lavradioaktivt affald anbringes i Drigg i underjordiske anlæg nær ved jordoverfladen. Når NIREX-anlægget, som er nævnt under punkt a), er disponibelt, vil såvel lav- som mellemlradioaktivt affald blive henlagt i dette. Højradioaktivt affald behandles ligesom under a). Det affald, der fremkommer ved oparbejdning af brugt atombrændsel fra andre lande, vil blive behandlet i henhold til de indgåede bilaterale kontrakter
- c) La Hague: Lavradioaktivt affald er indtil 1992 blevet anbragt i et underjordisk anlæg nær ved jordoverfladen i »Centre de la Manche«, nu anbringes det i et tilsvarende, helt nyt anlæg i »Centre de l'Aube«. Mellemlradioaktivt og langtids- og højradioaktivt affald oplagres efter at være blevet indstøbt i glas, i afventning af et særligt anlæg til bortskaffelse heraf, som skal udvikles i overensstemmelse med planlægningen og procedurerne i den franske atomlov af december 1991
- d) Karlsruhe: De forskellige typer affald er i dag oplagret på stedet, men vil alt efter deres art blive bortskaffet til forskellige underjordiske anlæg (Konrad for så vidt

angår affald, der ikke afgiver varme), så snart disse er driftsklare. Højradioaktivt affald opbevares i flydende form, indtil det indstøbes i glas i Pamela-anlægget i Mol

- e) Mol: De forskellige typer affald er oplagret efter at være blevet forsegleet i afventning af regeringens beslutning om at bygge et underjordisk anlæg tæt ved jordoverfladen, hvor man kan skille sig af med det lavradioaktive affald, og et dybtgrundsanlæg til de øvrige affaldstyper.

(Internationalt Seminar om Konsekvenserne af Anvendelsen af Plutonium: manglende kontrol med atomvåbenspredningen), der blev afholdt den 21. april 1993 på Rhodes House, Oxford, med Independent Oxford Research Group som arrangør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(25. oktober 1993)

Kommissionen modtog det pågældende dokument, men det er ikke dens opgave at tage stilling hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1548/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juni 1993)

(94/C 32/57)

Om: Eksport af tændsatser til Iran og Irak

Hvor mange virksomheder i Fællesskabet producerer ifølge Kommissionens oplysninger M7-39A1 og M-131-tændsatser?

Hvilket kendskab har Kommissionen til eksport af sådanne tændsatser fra medlemsstaterne til henholdsvis Iran og Irak i perioden fra 1983?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(25. oktober 1993)

Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om produktion eller eksport af tændsatser fra medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1555/93

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juni 1993)

(94/C 32/58)

Om: Plutonium

Vil Kommissionen forsøge at skaffe en kopi af protokollen fra det internationale seminar »International Seminar on the Plutonium Legacy: Nuclear Proliferation out of control«

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1570/93

af Christine Oddy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(94/C 32/59)

Om: Beskyttelse af fugle på Malta

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at forhindre nedskydningen af fugle på Malta, som er beskyttede arter i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(1. oktober 1993)

Kommissionen er fuldt ud klar over de økologiske problemer, der hidrører fra nedskydningen af trækfugle på Malta.

I sin udtalelse af 30. juni 1993 om Maltas ansøgning om tiltrædelse af EF, erklærer Kommissionen, at »... al ikke-bæredygtig fuglejagt på Malta er et problem af særlig betydning. Maltas myndigheder har vedtaget forordninger om strengere kontrol af fuglejagten, men disse er ikke tilstrækkelige i forhold til EF-lovgivningen. Myndighederne skal derfor gøre en betydelig indsats for at gennemføre EF's bestemmelser og klart forpligte sig i så henseende over for EF«. Det skal hertil bemærkes, at Kommissionen for nylig er blevet underrettet om, at den maltesiske regering er i gang med en reform af den eksisterende lovgivning og gøre gennemførelsen heraf mere effektiv. Med denne reform skulle den maltesiske lovgivning blive bragt bedre i overensstemmelse med EF-reglerne, herunder med bestemmelserne i Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1571/93

af Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(94/C 32/60)

Om: Finansiering af handlingsprogrammet for Doñana-området

Kommissionen har for nylig fået forelagt et handlingsprogram for Doñana-området med et budget på over 63 mio. pta.

I den spanske presse er det blevet oplyst, at Fællesskabets bidrag til dette program skulle finansieres i henhold til »de små bogstaver fra Edinburgh«, hvilket vil sige formandskabets konklusioner, dokument SN 456/92, del C, side 12c, hvori der indføjedes et afsnit om, at Kommissionen skulle forpligte sig til at tage hensyn til den særlige situation i Spanien i 1994, som følge af de regressive elementer i det nuværende system med egne indtægter.

Ager Kommissionen at finansiere dette handlingsprogram og i givet fald på hvilket retsgrundlag og over hvilken budgetpost?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(25. oktober 1993)

Det ærede medlem henvises til de svar, som Kommissionen har givet på skriftlige forespørgsler nr. 601/93, nr. 1107/93 og nr. 1274/93 af Valverde Lopez ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 297 af 3. 11. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1575/93

af Michael Welsh (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(94/C 32/61)

Om: Tilbagebetaling af ulovlig udbetalt statsstøtte i Belgien

I 1984 nåede kommissær Franz Andriessen, der dengang var ansvarlig for konkurrencepolitik, til enighed med den belgiske industriminister, Eyskens, om, at den støtte, der var blevet udbetalt til det belgiske selskab Beaulieu, efter at dette havde overtaget det fallerede tæppefirma Fabelta-Zwijnaarde, var ulovlig og skulle tilbagebetales til de belgiske myndigheder. Denne aftale blev bekræftet i en brevveksling.

I 1986 bekræftede kommissær Donald Sutherland som svar på skriftlig forespørgsel nr. 2030/85 ⁽¹⁾ af van Hemeldonck, at spørgsmålet var blevet løst på tilfredsstillende vis.

Det ser ud til, at Beaulieu her anfægtet den belgiske regerings ret til at få støtten tilbagebetalt ved domstolene og har som følge heraf endnu ikke tilbagebetalt støtten otte år efter, et den blev erklæret lovstridig.

Kommissionen bedes forklare, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at håndhæve sin afgørelse, og hvorledes de belgiske domstoles fremgangsmåde kan bringes i overensstemmelse med princippet om, at EF-lovgivningen går forud for den nationale lovgivning?

⁽¹⁾ EFT nr. C 142 af 9. 6. 1986, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(18. oktober 1993)

Efter at den belgiske regering ved skrivelse af 26. juli 1988 bekræftede, at den ikke havde efterkommet Kommissionens beslutning af 30. november 1983, hvori Kommissionen erklærede den udbetalte støtte til virksomheden Fabelta uforenelig med EF-traktaten og krævede tilbagebetaling heraf, anlagde Kommissionen sag herom ved Domstolen.

Domstolen konstaterede den 21. februar 1990, at Kommissionens beslutning ikke var efterkommet og erindrede de belgiske myndigheder om deres forpligtelser.

Herefter har Kommissionen regelmæssigt anført, at den ikke har til hensigt at fritage Beaulieu-koncernen, der ejer Fabelta, for at opfylde sine fællesskabsforpligtelser, heller ikke efter at sagen har været forelagt de belgiske domstole.

De belgiske myndigheder har meddelt Kommissionen, at Fabelta-sagen formentlig vil blive behandlet ved handelsretten i Gent den 24. september 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1576/93

af Michael Welsh (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(17. juni 1993)

(94/C 32/62)

Om: Forfølgelse af kristne og animister i Sudan

Kristne kilder og ulands-frivillige har forelagt uomstødelige beviser for, at den islamiske regering forfølger de sydlige stammer i Sudan i et tilsyneladende systematisk forsøg på at oprette en islamisk stat og udrydde alle andre religioner.

Borgerkrigen mellem nord og syd har tjent som dække for den massive flytning af befolkningen i den sydlige del, oprettelse af koncentrationslejre, hvor tortur og voldtægt er dagligdags foreteelser, og tvungen omvendelse af kristne og animister. Det ser ud til, at de islamiske støtteorganer anvender forsyningen med de mest elementære livsforhold som en tilskyndelse til omvendelse, idet de tilbageholder forsyninger til de personer, som nægter at frasige sig deres tro.

Kommissionen bedes redegøre for sine forbindelser med den sudanesiske regering og oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at bringe forfølgelsen af Sudans borgere til ophør? Kan Kommissionen bekræfte, at der ikke vil blive stillet anden støtte til rådighed for de sudanesiske myndigheder end humanitær støtte til krigsofrene, og at den ansvarlige kommissær vil give EF's repræsentanter de nødvendige anvisninger på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(22. oktober 1993)

Kommissionen følger nøje menneskerettighedssituationen i Sudan og benytter enhver lejlighed til over for Sudans regering at understrege dens forpligtelse til at sikre, at menneskerettighederne i landet respekteres.

I betragtning af den utilfredsstillende situation i Sudan og især den voksende mangel på respekt for menneskerettighederne suspenderede Kommissionen i marts 1990 dialogen med Sudans regering om planlægning af anvendelsen af udviklingsmidlerne fra Lomé IV. Efter henrettelsen af en sudansk statsborger, der arbejdede for Kommissionen i Juba, fordømte Fællesskabet og dets medlemsstater i oktober 1992 offentligt de sudanske myndigheders »ubarmhertige tilsidesættelse af menneskerettighederne« og udtrykte »deres afsky for de systematiske menneskerettighedskrænkelser i hele landet«. Fællesskabet og dets medlemsstater støttede i december 1992 FN's generalforsamlings vedtagelse af en resolution, der opfordrede Sudans regering til fuldt ud at respektere menneskerettighederne og anmodede alle parter om at samarbejde herom. Senere var de medfor-slagsstillere til en resolution, der blev vedtaget i marts 1993 af FN's menneskerettighedskommission, som fordømte menneskerettighedskrænkelser og udpegede en særlig rapportør til at aflægge beretning om situationen.

Efter en beslutning i Rådet (udviklingsministre) i maj 1993 aflagde en EF-trojkadelegation på ministerplan besøg i Sudan i juni 1993 for at understrege den alvor, hvormed Fællesskabet og dets medlemsstater ser den humanitære krise og det påtrængende behov for at løse de tilgrundliggende problemer. Ved denne lejlighed understregede trojkaen over for alle parter i konflikten de bekymringer, som Fællesskabet og dets medlemsstater nærer i forbindelse med

de vedholdende rapporter om alvorlige menneskerettighedskrænkelser i hele Sudan. Den mindede ligeledes regeringen om, at de manglende fremskridt med hensyn til afhjælpning af menneskerettighedssituationen og forbedring af den demokratiske ansvarlighed har været grunden til, at udviklingsbistanden er blevet betydeligt nedtrappet.

Det Europæiske Råd udtrykte på sit nylige møde i København sin alvorlige bekymring over menneskerettighedssituationen i Sudan og opfordrede indtrængende den sudanske regering til ikke at støtte aktiviteter, der går imod et konstruktivt forhold til Fællesskabet og dets medlemsstater. Det Europæiske Råd erklærede, at Fællesskabet og dets medlemsstater i lyset af rapporten fra trojkadelegationen vil overveje, hvorledes de bedst kan bidrage yderligere til en afhjælpning af det sudanske folks situation, herunder genoprettelse af respekten for menneskerettighederne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1584/93
af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(17. juni 1993)
(94/C 32/63)

Om: Udveksling af information mellem medlemsstaterne om faglig uddannelse for ledige

Politikken for faglig uddannelse har (Rom-traktatens artikel 128) en god placering i Fællesskabets virksomhedsområde og styrkes i øvrigt betydeligt gennem Maastricht-traktaten. Den stigende arbejdsløshed over hele Europa stiller store krav til politikken til fremme af kvalifikationsgivende uddannelser for ledige.

Hvilken form for samarbejde er der med hensyn til udveksling af information mellem medlemsstaterne, hvad angår faglig uddannelse af ledige?

Hvorledes agter Kommissionen at fremme koordinationen af de forskellige former for faglig uddannelse, navnlig for ledige, dels mellem regionerne og dels mellem medlemsstaterne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1585/93
af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(17. juni 1993)
(94/C 32/64)

Om: Instrument til sammenlignende analyse af de faglige uddannelsesforanstaltninger for ledige

Med den alarmerende stigning i arbejdsløsheden i Det Europæiske Fællesskab har udviklingen af programmer

for en kvalifikationsgivende og effektiv faglig uddannelse for ledige en vital betydning. I de kommende år vil koordineringen af uddannelsespolitikken på europæisk plan uundgåeligt omfatte udsendelse af information mellem medlemsstaterne om deres respektive erfaringer.

Råder Kommissionen for at forbedre udbyttet af disse erfaringer over et instrument til sammenlignende analyse af de faglige uddannelsesforanstaltninger for ledige på nationalt eller regionalt plan (f.eks. af MISSOC-typen)? Planlægger den i benægtende fald at oprette en sådan ordning?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
på skriftlig forespørgsel nr. 1584/93 og nr. 1585/93
(11. november 1993)

Kommissionen har i 1982 etableret et fællesskabsnet med betegnelsen MISEP (Mutual Information System on Employment Policies), bestående af korrespondenter tilhørende de kompetente beskæftigelsesmyndigheder i medlemsstaterne, Kommissionen, OECD og et generalsekretariat.

Dette redskab var et svar på et ønske fra Rådet om, at medlemsstaterne gensidigt holdes underrettet om udviklingen i den nationale beskæftigelsespolitik foranstaltninger og strukturer. Formålet med MISEP er »at indsamle, resumere, oversætte og udbrede oplysninger i medlemsstater for at begunstige udvekslingen af erfaringer og gøre det muligt for Kommissionen at spille en rolle som koordinator på fællesskabsplan«.

For at sikre en stor udbredelse af oplysningerne offentliggør nettet en kvartalsbulletin »Politik« (Informisept), som indeholder artikler om de nye foranstaltninger, der træffes i medlemsstaterne på beskæftigelsesområdet, samt artikler, hvori der foretages sammenligninger af foranstaltninger, evalueringsundersøgelser og statistiske data. Endvidere offentliggør nettet en beretning med grundlæggende oplysninger om de enkelte lande, hvori beskæftigelsespolitikens struktur og indhold gennemgås land for land.

På området erhvervsuddannelse generelt har fællesskabsinitiativet EUROFORM endvidere til formål at indføre en fællesskabsdimension i erhvervsuddannelsesaktioner og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, at fremme koordineringen og den indbyrdes sammenhæng i bestræbelserne, de eksisterende strukturer og net på det regionale og nationale plan samt på fællesskabsplan, etablere tværnationale udvekslingsaktioner og støtte initiativtagerne på erhvervsuddannelsesområdet for at sætte dem i stand til at følge de teknologiske ændringer og forbedre deres forvaltnings- og evalueringsmetoder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1609/93

af Mihail Papayannakis (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(18. juni 1993)

(94/C 32/65)

Om: Handel uden fast forretningssted i Fællesskabet

Den græske lov nr. 2000/91 indeholder bestemmelser, der ikke er forenelige med fællesskabslovgivningen og EF-traktaten. Konkret fastsætter artikel 30, stk. 1, at »... fra denne lovs ikrafttræden forbydes enhver form for handelsvirksomhed fra ikke-overdækkede steder.. Dette forbud omfatter tillige handlende uden fast forretningssted«. I handelsministeriets bekendtgørelse nr. 559/92, som blev udsendt efter vedtagelsen af loven, bestemmes at »... tilladelser gives, efter at den lokale handelsforening er hørt, til særlige kategorier af personer (f.eks. handicappede) og til traditionelle varer eller aktiviteter«.

Eftersom

- ovennævnte lov og bekendtgørelse fra det græske handelsministerium strider mod artikel 54, litra c) og artikel 86 i EF-traktaten, samt direktiv 75/369/EØF ⁽¹⁾ af 16. juni 1975 »om foranstaltninger, der skal fremme den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for erhvervsvirksomheder uden fast forretningssted, herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed«
- loven og bekendtgørelsen står i skærende modstrid til Delors udtalelser om »den uerstattelige socialpolitiske funktion af« handlen uden fast forretningssted, »når det gælder om at puste nyt liv i markederne i byerne« og hans forslag om »at tillade fri bevægelighed for denne form for handel uden hindringer eller diskrimination, således at den kan udøves på samme vilkår som handel med fast forretningssted«
- de småhandlende uden fast forretningssted, som står for en betydelig del af den europæiske handel og spiller en væsentlig økonomisk og social rolle (50 000 personer er beskæftiget med denne form for handel i Grækenland, og over 800 000 virksomheder giver fuld beskæftigelse til mere end 1,2 mio. personer i Det Europæiske Fællesskabet), rammes hårdt

bedes Kommissionen oplyse

1. Om den agter at foretage en ny undersøgelse af den rolle, som handel uden fast forretningssted spiller for den lokale økonomi?
2. Hvorledes den vurderer den konkrete bestemmelse i lov nr. 2000/91, og hvilke foranstaltninger den har til hensigt at træffe i forbindelse med den græske regerings manglende vilje til at overholde direktiv 75/369/EØF og artiklerne i EF-traktaten?

(1) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 29.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(14. oktober 1993)

Det ærede medlem rejser problemet om, hvorvidt de græske bestemmelser vedrørende handel uden fast forretningssted er forenelige med EF-traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 59) og bestemmelserne i direktiv 75/369/EØF om overgangsforanstaltninger, der skal fremme udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted.

Bestemmelserne i den græske lov begrænser ifølge det ærede medlem udøvelsen af denne aktivitet til visse kategorier af personer (f.eks. handicappede personer) og visse traditionelle aktiviteter.

Kommissionen erkender, at handelen uden fast forretningssted har en meget betydningsfuld socialpolitisk funktion, når det gælder om at puste nyt liv i markederne i byerne.

Denne aktivitet betragtes som en tjenesteydelse i den i EF-traktatens artikel 60 anførte betydning og hører ind under artikel 52 ff. (etableringsret) og artikel 59 ff. (fri bevægelighed for tjenesteydelser). Det kan være meget vanskeligt at sondre mellem disse to fundamentale friheder i traktaten.

Ovennævnte bestemmelser finder dog kun anvendelse, hvis udvekslingen af tjenesteydelser omfatter et grænseoverskridende element.

Det af det ærede medlem rejste problem omfatter ikke noget grænseoverskridende element, da det drejer sig om en situation inden for en medlemsstats grænser, og problemet hører derfor ikke ind under Fællesskabets kompetenceområde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1614/93
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. juni 1993)
(94/C 32/66)

Om: Projekter i forbindelse med akvakultur

I forbindelse med AIR og det tidligere FAR-program støtter Fællesskabet projekter, der undersøger nye produktionsteknikker inden for akvakultur.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter (og med hvilke beløb) der blev støttet i årene 1990, 1991 og 1992?

Kan Kommissionen ligeledes oplyse, hvad disse projekter konkret omfattede og resultaterne af dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(3. september 1993)

Hovedparten af de forskningsprojekter vedrørende akvakultur, der er finansieret som led i FAR-programmet (forskning og koordinering af forskning inden for fiskerisektoren) og AIR-programmet (forskning i landbrug og industri, heri indbefattet fiskeri), har bl.a. taget sigte på udvikling og forbedring af produktionsteknikker, således som det ærede medlem gør opmærksom på. Antallet af akvakulturprojekter, som er finansieret under FAR-programmet, er 47, hvortil EF-støtten beløber sig til i alt 11,68 mio. ecu. For så vidt angår AIR-programmet, er der til dato blevet udvalgt 20 akvakulturprojekter, hvortil EF-støtten sammenlagt andrager 12,5 mio. ecu.

Dokumentationen med nærmere oplysninger om hvert enkelt af de omtalte projekter tilstilles direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1615/93
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. juni 1993)
(94/C 32/67)

Om: Import af humle fra Sovjetunionen

I sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 3257/92⁽¹⁾ anførte det ansvarlige kommissionsmedlem, at Kommissionen ikke havde kendskab til nogen import af humle fra det tidligere Sovjetunionen i perioden 1986—1991.

Efter nærmere oplysninger erfarer jeg, at der i hvert fald blev eksporteret tilberedt humle fra høståret 1987 fra Sovjetunionen til Belgien.

Må jeg spørge Kommissionen, hvordan det kan være, at denne import ikke forekommer i dens statistikker? Kan Kommissionen garantere mig, at medlemsstaterne effektivt overholder de forpligtelser, der er indeholdt i forordning (EØF) nr. 737/90⁽²⁾? Hvordan kontrolleres dette af Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 137 af 15. 5. 1993, s. 26.

⁽²⁾ EFT nr. L 82 af 29. 3. 1990, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(20. oktober 1993)

Der blev ikke importeret humle fra Sovjetunionen i 1986 og 1987. Derimod har der i tidsrummet 1988—1992 i Fællesskabet fundet indførsler sted af humle fra det tidligere Sovjetunionen. Der var tale om friske eller tørrede humleknopper, som hverken var formalet, pulveriseret eller som

pellets (KN-kode 1210 10 00 i den kombinerede nomenklatur).

Ved konsultationen af databasen var der sket en fejl, idet man i stedet for at bede om importtallene fra det tidligere Sovjetunionen havde bedt om tallene fra Ukraine, som siden 1992 er blevet et selvstændigt medlem af den internationale sammenslutning af humleproducenter.

I betragtning af de oplysninger, Kommissionen har fået tilsendt, har den ingen grund til at tro, at visse medlemsstater ikke anvender alle bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 af 22. marts 1990 om betingelserne for indførsel af landbrugsprodukter stammende fra tredjelande efter Tchernobyl-atomkraftulykken.

Endvidere har Kommissionen ikke i medfør af denne forordning kompetence til at foretage en direkte kontrol på medlemsstaternes territorium, idet de kompetente nationale myndigheder er de eneste, som er bemyndigede til at gennemføre kontrol af denne art.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1632/93

af Alexandros Alavanos (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juni 1993)

(94/C 32/68)

Om: Gennemførelse af forordning (EØF) nr. 866/90

Det oplyses, at de finansielle midler, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 866/90 ⁽¹⁾ for Grækenland i 1993, allerede er bundet, selvom vi stadig kun befinder os i årets femte måned.

Kan Kommissionen oplyse, til hvilke investeringer disse midler er anvendt eller skal anvendes? Hvad agter den at foretage sig, når og hvis der kommer yderligere finansieringsforslag for 1993?

⁽¹⁾ EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(30. september 1993)

Som led i anvendelsen af forordning (EØF) nr. 866/90 blev de disponible bevillinger for Grækenland fastsat til 125 221 136 ecu i løbende priser for 1991 til 1993 til afsætning og forarbejdning af landbrugs- og skovbrugsprodukter, hvortil der ifølge Grækenlands EF-støtteramme ⁽¹⁾ vil kunne ydes EF-tilskud.

Foreløbig er der disponeret over 113 935 460 ecu til finansiering gennem EUGFL, Udviklingssektionen, af seks

operationelle programmer, som er forelagt af Grækenland for den pågældende periode, og bevillingerne fordeler sig således:

<i>(ecu)</i>	
Sektor	I alt OP
Skovbrugsprodukter	5 173 587
Kød	16 111 056
Mælk og mejeriprodukter	34 251 530
Æg og fjerkrækød	5 290 161
Diverse animalske produkter (honning)	275 086
Korn	13 455 737
Oliefrø	6 364 222
Vin og alkohol	3 636 426
Frukt og grønsager	28 094 457
Foder	1 283 198
I alt	113 935 460

Desuden forelagde Grækenland i 1993 tre operationelle programmer for forskellige sektorer, hvortil der blev ansøgt om et samlet EF-tilskud på 28 032 243 ecu. De disponible bevillinger til Grækenland er derfor ikke tilstrækkeligt store for øjeblikket.

Kommissionen er ved at undersøge problemet for at finde en løsning, der kan imødekomme de supplerende græske ønsker.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 92/80/EØF (EFT nr. L 31 af 7. 2. 1992.)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1655/93

af Herman Verbeek og Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 32/69)

Om: Salg af fællesskabskød til underpriser i Sahel

Hvert år kastes tusindvis af tons kød fra Det Europæiske Fællesskab på markedet i Sahelregionen og i de øvrige lande i det vestlige Afrika, samtidig med at der gives betydelig støtte i form af eksportrestitutter.

1. Kan Kommissionen opgive, hvor mange tons kød, der er blevet eksporteret i de seneste år?
2. Kan den endvidere opgive omfanget af de heraf foranledigede eksportrestitutter?

3. Kan Kommissionen oplyse, til hvor mange lande i Sahel og omkringliggende lande EF har eksporteret dette kød?
4. Er Kommissionen klar over, at det er umuligt for landbrugerne i Vestafrika at konkurrere med det kød, der eksporteres fra EF?
5. Hvornår har Kommissionen til hensigt at ændre denne eksportpolitik og indstille salget til underpriser af tonsvis af kød på de lokale markeder i Vestafrika?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(7. oktober 1993)

1. De samlede udførsler af fersk eller frosset oksekød (udtrykt som udbenet kød) fra EF til tredjelande i Vestafrika har været følgende:

- 1989: 26 322 tons
- 1990: 31 202 tons
- 1991: 53 247 tons
- 1992: 51 145 tons.

2. Siden marts 1991 har restitutionen for udbenede, enkeltvis pakkede stykker været på 1 650 ecu/ton. Som eksempel kan nævnes, at det samlede beløb ydet ved udførsler i 1992 var på 84 mio. ecu.

3. De bestemmelseslande i det vestafrikanske område, der er vigtigst, er Côte d'Ivoire, Ghana og i mindre omfang Benin. I 1991 og 1992 aftog disse tre tredjelande alene ca. 90 % af de samlede udførsler til det vestafrikanske område, som omfatter 17 lande.

4. Kommissionen er klar over eksportvanskelighederne for nogle producentlande i Vestafrika, men den må samtidig tage hensyn til de faktiske behov for indførsel, der findes i en række andre lande beliggende i dette vestafrikanske område, såvel som til situationen på EF-markedet for oksekød og må derfor finde en vis ligevægt mellem dette problems forskellige aspekter.

5. Efter en foreløbig gennemgang, som meget vel kan blive suppleret af andre data, nedsatte Kommissionen den 12. juni 1993 det under 2. omhandlede restitutionsbeløb med 15 % ved udførsel til Vestafrika. Kommissionen fortsætter desuden med at gennemgå udviklingen i disse udførsler og vil om nødvendigt foretage en ny tilpasning af restitutionerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1656/93
af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(28. juni 1993)
(94/C 32/70)

Om: »Dumping« af EF-kød i Sahelregionen lægger hindringer i vejen for EF's udviklingshjælp i dette område

EF subsidierer eksport af kød til Vestafrika med 4,50 hfl. pr. kg. EF yder også udviklingshjælp til samme region, bl.a. med henblik på at støtte den lokale oksekødsproduktion. Som følge af salg til underpriser i Sahel af de europæiske kødoverskud undermineres kvægavlen, der er opbygget med europæisk hjælp.

Støtter Kommissionen min opfattelse, at det er helt absurd, at EF's udviklingshjælp i Sahel forhindres, fordi EF selv sælger kød til dumpingpriser?

Er Kommissionen rede til i løbet af seks måneder at iværksætte en uafhængig undersøgelse af, hvilke følger den subsidierede EF-kødeksport har for udviklingsmulighederne blandt beboerne i Sahel?

Er Kommissionen rede til inden for et år at indstille eksporten af subsidieret EF-kød, som lægger hindringer i vejen for udviklingen af kødproduktion i Sahel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(1. oktober 1993)

Kommissionen er klar over, at nogle producentlande i Vestafrika har eksportvanskeligheder, men den må også tage hensyn til det reelle importbehov for nogle andre lande i denne del af Østafrika samt til EF-markedssituationen for oksekød og må derfor søge at skabe en vis ligevægt mellem problemets forskellige aspekter.

Efter en første undersøgelse, der vil kunne blive suppleret med andre informationer, har Kommissionen den 12. juni 1993 nedsat restitutionen for udbenet oksekød, som er separat emballeret, med 15 % (fra 1 650 ecu/ton til 1 400 ecu/ton) ved eksport til Østafrika. Endvidere vil Kommissionen fortsat følge udviklingen i eksporten og om nødvendigt tilpasse restitutionerne igen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1657/93

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 32/71)

Om: Atomkraftværket Dodewaard uden gyldig tilladelse

1. Er Kommissionen klar over, at driftstilladelsen (af 1988) for atomkraftværket Dodewaard (Nederlandene) blev inddraget af statsrådet den 2. juni 1992?

2. Er Kommissionen klar over, at dette atomkraftværk nu igen drives efter den oprindelige men i mellemtiden forældede tilladelse fra 1968?

3. Anser Kommissionen det for ønskværdigt, at atomkraftværket Dodewaard fungerer uden tilbørlig juridisk aftale, alt imens PSA (Probabilistic Safety Assessment) (sikkerhedsundersøgelse) endnu ikke er tilendebragt?

4. Er Kommissionen enig i, at den nederlandske regering og det nederlandske parlament tolererer denne situation, indtil der bliver bevilget en ny tilladelse i 1995? Er denne fremgangsmåde i overensstemmelse med de europæiske direktiver?

5. Støtter Kommissionen min opfattelse, at dette atomkraftværk bør lukkes, hvorefter der må foretages en undersøgelse af miljøeffekterne, før en ny tilladelse overhovedet kan komme i betragtning?

6. Hvar har Kommissionen til hensigt at gøre med henblik på at sætte en stopper for denne uønskede situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(12. oktober 1993)

Kommissionen understreger, at det er den medlemsstat, på hvis område nukleare anlæg er beliggende, der har ansvaret for anlæggenes sikkerhed. Mere specifikt er det udelukkende sikkerhedsmyndighederne i den pågældende medlemsstat, der er kompetent med hensyn til at give tilladelse og føre kontrol med anlæggene, og der findes ikke nogen specifikke bestemmelser på fællesskabsplan på dette område.

Hvad angår atomkraftværket Dodewaard, har det hollandske socialministerium, som er bemyndiget til at udstede driftstilladelser, i dokument af 10. marts 1993 »Gedoogbeschikking Kernenergie Centrale Dodewaard«, fastsat hvilke præcise tekniske betingelser der skal være opfyldt, for at kraftværket midlertidigt kan drives på tilfredsstillende sikkerhedsvilkår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1693/93

af Jean-Pierre Raffin og Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juni 1993)

(94/C 32/72)

Om: Ulovlig andejagt i Frankrig

I henhold til artikel 5 i direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ er jagt på medlemmer af andefamilien forbudt i yngleperioden. Ikke desto mindre har en minister i Frankrig for nylig åbenlyst skudt på *Anas incatenata galliae* M. og J.M.

Våbenet, som er anvendt med henblik på artens forsvinden lokalt, henhører således under anvendelsesområdet i det omtalte direktivs artikel 8.

Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre for at råde bod på denne situation?

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(14. oktober 1993)

Arten *Anas incatenata galliae* må ikke jages ifølge Rådets direktiv 79/409/EØF, selv om den undertiden anses for muligvis at kunne forvolde skader på afgrøder og dermed at skulle holdes under opsyn.

Ifølge direktivet skal sådanne vildtplejemæssige foranstaltninger ske under omhyggeligt overvågede forhold, hvorved der garanteres en bevarelsesmæssigt set gunstig situation for opretholdelsen af bestanden af denne art.

Desuden er der her ifølge de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, tale om en art, som er meget modstandsdygtig mod tryk udefra, idet den sædvanligvis svarer igen på disse ved hjælp af en højere frugtbarhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1714/93

af Christine Crawley (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juni 1993)

(94/C 32/73)

Om: Lige muligheder for beskæftigelse

Er Kommissionen bekendt med, at en lang række organisationer nu reklamerer med at være arbejdsgivere, der anvender princippet om ligestilling.

Vil Kommissionen overveje at udarbejde en juridisk definition for en betegnelse af denne art med en række kriterier og retningslinjer for medlemsstaterne, der skal dække spørgsmål såsom ansættelse, udvælgelse, efteruddannelse og karriereforløb, som arbejdsgiverne skal overholde for at kunne kalde sig EF-arbejdsgiver, der anvender princippet om ligestilling?

Er Kommissionen opmærksom på, at ansøgelsesformularer med henblik på ansættelse, efteruddannelse, kurser på højere læreanstalter og universiteter ofte indeholder spørgsmål vedrørende alder, køn, etnisk oprindelse og civilstand?

Er Kommissionen enig i, at oplysninger af denne art kan anvendes til diskriminering af store befolkningsgrupper, som eventuelt vil blive underrepræsenterede?

Er Kommissionen enig i, at disse oplysninger, hvis de ikke holdes strengt fortrolige og kun anvendes til kontrol, nok er i modstrid med fællesskabslovgivningen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn**

(9. november 1993)

Kommissionen er klar over, at mange organisationer reklamerer for sig selv som værende »arbejdsgivere, der går ind for lige muligheder«.

Efter Kommissionens opfattelse bør dette hilses velkommen, fordi det afspejler en ændring i holdningen på arbejdsmarkedet, som har været synlig og tiltagende siden midt i 1980'erne. Det anerkendes, at det er sund forretningssans at sørge for lige muligheder og sikre, at loven om forbud mod forskelsbehandling faktisk bliver overholdt.

For øjeblikket har Kommissionen ingen planer om at udarbejde en juridisk definition af kriterierne for, hvornår arbejdsgivere har lov til at hævde om sig selv, at de er arbejdsgivere i Fællesskabet, der går ind for lige muligheder.

Kommissionen er klar over, at ansøgningsformularer ofte indeholder anmodning om oplysninger om alder, køn, etnisk tilhørsforhold og ægteskabelig stilling.

Det er ganske vist korrekt, at sådanne oplysninger kunne anvendes til at diskriminere bestemte grupper af mennesker, men en ren og skær indsamling og anvendelse af sådanne oplysninger er ikke nødvendigvis en forskelbehandling eller en overtrædelse af loven. Kun brugen af sådanne oplysninger til diskriminerende formål ville være ulovlig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1724/93

af Honor Funk (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juni 1993)

(94/C 32/74)

Om: Bestråling af levnedsmidler

Bestråling af levnedsmidler accepteres ikke af størstedelen af befolkningen. Ifølge meningsmålinger foretaget af forbrugerorganisationerne i Forbundsrepublikken Tyskland og Frankrig tager næsten 60% af forbrugerne fuldstændig afstand fra at indtage bestrålede levnedsmidler.

1. Har Kommissionen foretaget undersøgelser af indvirkningen på mellemlang og kort sigt? Kan man i benægtende fald med sikkerhed udelukke en fare for mennesker?
2. Har Kommissionen kendskab til, at der i Frankrig, Belgien og Nederlandene kun sker bestråling af levnedsmidler, der er bestemt til eksport?
3. Vil Kommissionen undersøge om de radioaktive isotoper Cobalt-60 og Cæsium-137 anvendes i bestrålingsanlægget i Ede (Nederlandene), IRE-anlægget i Fleurus (Frankrig), samt i Conservatoire-anlægget ved Lyon og Carbic-anlægget ved Paris?
4. Hvorledes bedømmer Kommissionen de eventuelle farer i forbindelse med sådanne anlæg?
5. Kan Kommissionen udelukke, at bestråling af levnedsmidler kan fremkalde nye sygdomme?
6. Kan Kommissionen tilvejebringe en fortegnelse over de medlemsstater, som strengt forbyder bestråling af levnedsmidler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(7. september 1993)

Kommissionen er ikke i besiddelse af de undersøgelser der omtales i det ærede medlems forespørgsel og kan derfor ikke kommentere de nævnte tal.

Derimod ligger den inde med resultater af undersøgelser, der er foretaget i visse lande — heriblandt Frankrig og De Forenede Stater — vedrørende visse produkter; disse viser tilsyneladende, at folk foretrækker bestrålede produkter.

For mere detaljerede oplysninger henvises det ærede medlem til de dokumenter, som Kommissionen har sendt direkte til medlemmet samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Ved udarbejdelsen af direktivforslaget anmodede Kommissionen det videnskabelige udvalg om at undersøge alle de aspekter i forbindelse med processen, som har betydning for menneskets sundhed. Udvalget afgav en udtalelse i marts 1986 efter at have gennemgået en bibliografi på 540

undersøgelser vedrørende processen. I udvalgets udtalelse, der er offentliggjort på alle fællesskabssprog, henvises til alle disse undersøgelser. Kopier af udtalelsen er sendt til Europa-Parlamentet.

Det fremgår af denne rapport samt af andre nyere rapporter, herunder WHO's som er offentliggjort i maj 1992, at en korrekt bestråling ikke medfører farer for mennesket, når de anbefalede doser overholdes.

Ifølge medlemsstaternes gældende lovgivning kan produkter, der er bestrålet i Belgien, Frankrig og Nederlandene, ligeledes markedsføres på deres indenlandske marked.

Den radioaktive isotop cobalt 60 anvendes i anlæg i Ede (Nederlandene), Fleurus (Belgien) og Lyon (Frankrig), mens virksomheden i Orsay (i nærheden af Paris) anvender en lineær elektronaccelerator.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1769/93

af Guy Guermeur (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1993)

(94/C 32/75)

Om: Perspektiver for Fællesskabets udvidelse

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh i december 1992 erkendte dette omsider, at udvidelsesforhandlingerne med Østrig, Sverige og Finland bør indledes omgående. Kan Kommissionen bekræfte:

1. At Fællesskabet ikke kun vil blive udvidet med EFTA-landene, som har et højt BNP,
2. At de politiske kriterier som eksempelvis tilbagevenden til demokrati vil være lige så afgørende, som de var det for Grækenlands, Spaniens og Portugals medlemskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(27. oktober 1993)

Der blev indledt udvidelsesforhandlinger med Østrig, Finland og Sverige den 1. februar 1993 og med Norge den 5. april 1993.

I artikel 0 i udkastet til traktat om Den Europæiske Union hedder det: »Enhver europæisk stat kan ansøge om at blive medlem«. Dette er den samme ordlyd som i EF-traktatens artikel 237. Udtrykket »europæisk« er ikke blevet officielt defineret. Det forbinder geografiske, historiske og kulturelle elementer, der alle bidrager til den europæiske identitet.

Andre afgørende kendetegn for Unionen er som anført i traktatudkastets artikel F de demokratiske principper og respekten for de grundlæggende menneskerettigheder.

På dette grundlag blev det i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon i juni 1992 bemærket, at traktaten om Den Europæiske Union giver mulighed for, at enhver europæisk stat, hvis regeringssystem bygger på det demokratiske princip, kan ansøge om at blive medlem af Unionen. Det blev endvidere erklæret, at princippet om en union, der er åben for europæiske stater, som stræber efter fuld deltagelse og opfylder betingelserne for medlemskab, er et fundamentalt element i opbygningen af Europa.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i København den 21. og 22. juni 1993 erklæres det desuden, at »de associerede lande i Central- og Østeuropa, som måtte ønske det, kan blive medlemmer af Den Europæiske Union. Tiltrædelse vil finde sted, så snart et associeret land er i stand til at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab og opfylder de givne økonomiske og politiske betingelser. Medlemskab kræver, at ansøgerlandet har opnået institutionel stabilitet, som garanterer demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal; det kræver endvidere en fungerende markedsøkonomi samt evne til at klare konkurrencepresset og markedskræfterne i Unionen. Medlemskab forudsætter, at ansøgeren er i stand til at påtage sig forpligtelserne ved et medlemskab, herunder er i stand til at tilslutte sig målet om en politisk, økonomisk og monetær union. Unionens evne til at optage nye medlemmer uden derved at sætte tempoet i den europæiske integration over styr er ligeledes af stor betydning og bør indgå i overvejelserne i såvel Unionens som ansøgerlandenes almindelige interesse.«

Kommissionen kan kun tilslutte sig disse konklusioner.

Endelig skal det påpeges, at Kommissionen den 30. juni 1993 afgav udtalelse om Maltas og Cyperns ansøgning, hvori det blev erklæret, at disse to lande bør optages i Unionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1775/93

af Margaret Daly (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1993)

(94/C 32/76)

Om: Cykelhjelme

Giver de gældende EF-bestemmelser medlemsstaterne mulighed for at fritage cykelhjelme for moms eller anvende en nul-sats?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(21. oktober 1993)

I henhold til Rådets direktiv 92/77/EØF af 19. oktober 1992 om den indbyrdes tilnærmelse af momsatsenerne ⁽¹⁾ er det nu kun muligt at opretholde de nulsatser, der var gældende i medlemsstaterne pr. 1. januar 1991 i henhold til fællesskabslovgivningen. Fællesskabslovgivningen giver ikke mulighed for at indføre nye nulsatser.

Det Forende Kongerige var den eneste medlemsstat, der anvendte en nulsats på styrthjelme for cyklister pr. 1. januar 1991 og er derfor den eneste medlemsstat, der er berettiget til fortsat at gøre dette.

⁽¹⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1789/93

af David Martin (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1993)

(94/C 32/77)

Om: Kommissionens svar på forespørgsel nr. 1821/92

I Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1821/92 ⁽¹⁾ af Arbeloa Muru om menneskerettigheder i udviklingslandene henviste den til en rådsresolution og til parlamentsbeslutninger.

Eftersom Rådets resolutioner ikke er bindende, hvilket også gælder Parlamentets beslutninger, men begge har til formål at vejlede Kommissionen rent politisk, hvorfor henviser Kommissionen da i sit svar til behovet for at »gennemføre« Rådets resolution, men blot »tage hensyn til« Parlamentets beslutninger?

⁽¹⁾ EFT nr. C 61 af 3. 3. 1993, s. 4.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(20. oktober 1993)

Kommissionen har haft drøftelser med medlemsstaterne om gennemførelsen af dens henstilling af 10. maj 1989 om et europæisk kort for ældre.

Fot at forøge opmærksomheden omkring særordninger for ældre, der rejser uden for deres eget land, er der offentliggjort en rapport om »Rejser og kultur: ældres adgang til særordninger i Europa« og en rejseguide, der opregner særordninger. En kopi af disse to publikationer sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Efter forslag fra mange sider har Kommissionen til hensigt at støtte etableringen af et symbol for særordninger for ældre på områderne kultur og fritid i hele Fællesskabet.

Desuden har Kommissionen til hensigt at fremme muligheden for gensidig anerkendelse i medlemsstaterne af de eksisterende rejsekortordninger for ældre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1793/93

af Ben Visser (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1993)

(94/C 32/78)

Om: Luftfartens checklister

Foreningen af KLM-flymekanikere har givet udtryk for bekymring over indhold og anvendelse af checklisterne (rutinekontrol i forbindelse med start og landing). Den tager bl.a. udgangspunkt i udtalelser fra det amerikanske National Transportation Safety Board (NTSB). Dette fremgår af Algemeen Dagblad af 10. maj 1993.

Selv om flyene er blevet meget mere avancerede, er der næppe sket ændringer i checklisten i et halvt århundrede. Ifølge NTSB-undersøgelser afviger besætningerne somme tider fra listen eller »går listen igennem mentalt«, springer punkter over for at vinde tid, eller kontrollerer ikke, om den pågældende kontrolhandling også udføres.

Endvidere kan der ske fejltagelser, fordi producenter ofte benævner ét og samme instrument forskelligt. Hvad der hos den ene producent hedder en »throttle« (gashåndtag), er hos en anden en »gashandle«, »powerlever«, »manette« eller »engine powercontrol«.

1. Har Kommissionen kendskab til NTSB-undersøgelserne, og er den enig i NTSB's konklusion, nemlig at mange (nearmiss) ulykker skulle kunne føres tilbage til ukorrekt anvendelse af checklister eller anvendelse af forældede checklister?
2. Mener Kommissionen også, at checklisten er forældet, og at en ajourføring heraf vil gavne sikkerheden?
3. Er det af sikkerhedsgrunde påkrævet, at der om de samme instrumenter konsekvent anvendes de samme betegnelser?
4. Hvordan kan det sikres, at alle cockpit-besætninger opfatter checklisten som et væsentligt led i sikkerheden og dermed behandler den meget omhyggeligt?

5. Hvilke foranstaltninger anser Kommissionen for at være påkrævet for at være sikker på, at checklisten er udformet og anvendes optimalt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(19. oktober 1993)

1. Kommissionen har ikke kendskab til den specifikke NTSB-undersøgelse ⁽¹⁾, som det ærede medlem hentyder til. Den har dog kunnet konstatere, at NTSB gennem de seneste 20 år har offentliggjort 17 anbefalinger, hvori dette vigtige element i luftfartssikkerheden er behandlet.

2. Det er Kommissionens opfattelse, at checklister bør udarbejdes så omhyggeligt som muligt, og at sådanne liste må ændres, når erfaringen viser, at det er nødvendigt. Denne opgave påhviler både konstruktører, brugere og myndigheder med ansvar for sikkerheden i den civile luftfart.

3. Det er sikkert formålstjenligt, at et instrument overalt benævnes på samme måde, uanset hvilket luftfartøj der er tale om. Konstruktørerne kan dog vælge at give forskellig betegnelse til instrumenter med samme funktion, hvis instrumenterne bygger på forskellig teknik. I så tilfælde må man sørge for at forebygge eventuelle misforståelser ved at henlede besætningens opmærksomhed herpå, når den uddanner sig i en ny flytype.

4. Formålet med besætningens grunduddannelse og de procedurer, som skal obligatorisk følges, enten fordi det er fastsat i lovgivningen, eller fordi det kræves af luftfartsselskabet, er at sikre, at sikkerhedsprocedurerne — hvoraf checklisterne udgør en integrerende del — nøje overholdes. Overholdes checklisterne ikke, er der således tale om både en menneskelig fejl og en overtrædelse af bestemmelserne.

5. Kommissionen mener, at den harmonisering af manualerne, som Joint Aviation Authorities (JAA) har udført, vil kunne danne grundlag for en samordning af checklister og procedurer for brugen af checklister overalt i Europa. Det kan endvidere forventes, at de kommissionsforslag, der er fremsat i Kommissionens meddelelse til Rådet om EF-initiativer vedrørende flyuheld og -ulykker, vil resultere i, at man får større viden om, hvilke omstændigheder der kan føre til ulykker og uheld, således at man kan fremdrage nye elementer af betydning for luftfartens sikkerhed.

Kommissionen skal endvidere henlede det ærede medlems opmærksomhed på den omstændighed, at NTSB's undersøgelser normalt vedrører ulykker i USA. Forholdene i Europa med hensyn til drift og bestemmelser afviger meget fra de amerikanske, og de konklusioner, der kan drages for amerikanske forholds vedkommende, kan derfor ikke nødvendigvis overføres på europæiske forhold.

⁽¹⁾ NTSB — National Technical Safety Board.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1794/93

af Antonio La Pergola (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1993)

(94/C 32/79)

Om: Situationen med hensyn til EF-distillationer i Italien

Med dekret fra Landbrugsministeren af 24. april 1993 har den italienske regering pludselig vedtaget at blokere for opkøbet af alkohol fremstillet ved destillation af bordvin og støttestillation samt destillation af overskudsfrugt, der er trukket ud af handelen i henhold til forordning (EØF) nr. 1035/72 ⁽¹⁾.

I et tidligere dekret af 17. februar 1993 blev det på den anden side sikret, at det italienske interventionsorgan ville overtage denne alkohol for indeværende produktionsår som helhed.

På grundlag af sidstnævnte foranstaltning har de italienske destillatører afsluttet kontrakter med vinproducenterne om den i forordning (EØF) nr. 130/93 ⁽²⁾ omhandlede støttestillation. Der foreligger nu oplysninger om, at destillatørerne har opsagt disse kontrakter, fordi det i mellemtiden er blevet umuligt at afsætte de pågældende mængder alkohol til interventionsorganet.

Har Kommissionen kendskab til denne afgørelse fra den italienske regering, som i alvorlig grad berører vinproducenternes legitime forventninger?

Er Kommissionen også af den opfattelse, at interventioner, der er indført i løbet af et vinproduktionsår, udgør en samlet række foranstaltninger til sanering af markedet og derfor må gennemføres sammen, hvorfor afgørelser som f.eks. ovennævnte fra de italienske myndigheder udgør en overtrædelse af bestemmelserne i den fælles markedsordning for vin?

Mener Kommissionen endvidere ikke, at den italienske regerings afgørelser ikke blot indebærer alvorlig forskelsbehandling mellem producenter i Italien og producenter i de øvrige EF-lande, men også fare for handelsmæssige fordrejninger på det indre marked som følge af manglende afvikling af overskuddene af italiensk bordvin bestemt til støttestillation?

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 18 af 27. 1. 1993, s. 13.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(30. september 1993)

Kommissionen er bekendt med den afgørelse, AIMA har truffet om, at organet pr. 27. april 1993 ikke længere

opkøber alkohol fra frivillig destillation (forebyggende destillation og støttestillation), der foretages i medfør af artikel 38 og 41 i forordning (EØF) nr. 822/87 ⁽¹⁾.

Dette har straks forårsaget et leverancestop for vin til destillation, da der ifølge de italienske destillerier ikke længere er afsætningsmuligheder for sådan alkohol på verdensmarkedet; samtidig betyder ophøret, at kontrakter om støttestillation ikke er blevet opfyldt.

Kommissionen har opfordret de italienske myndigheder til at respektere de konsekvenser, der følger af en accept af interventionsforanstaltninger, der er vedtaget på EF-plan, for at det kan undgås, at markedet for bordvin, der allerede er meget følsomt, udsættes for forstyrrelser.

På nuværende tidspunkt ser det ud til, at AIMA vil træffe foranstaltninger til at genoprette de tidligere forhold, så snart man har afsluttet undersøgelsen af det nationale interventionsprogram, som organet forelagde den 8. juni 1993 for CIPE (tværministerielt udvalg for økonomisk planlægning).

Kommissionen følger nøje sagens udvikling, og den vil tage de fornødne initiativer, hvis markedssituationen for vin i Fællesskabet kræver et hurtigt og effektivt indgreb.

Kommissionen fastslår, at den italienske regerings beslutning, der berører produktionen af italiensk bordvin og skaber forskelsbehandling for de italienske vinproducenter over for producenterne i de andre medlemsstater, ikke udgør nogen hindring for EF-samhandelen. En »omvendt« forskelsbehandling, dvs. udøvet af en medlemsstat over for sine egne statsborgere, henhører ikke under anvendelsesområdet for artikel 30 i EF-traktaten.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1820/93

af Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juli 1993)

(94/C 32/80)

Om: Tyske grænsependleres muligheder for sygeforsikring i Nederlandene

På grund af den omstændighed, at den nationale lovgivning i bopælslandet og i det land, hvor man arbejder, endnu ikke

er i indbyrdes overensstemmelse, opstår der problemer for grænsependlere, som der vil blive gjort rede for nedenfor.

For en indbygger i Nederlandene, der arbejder i landet, er det muligt at lade sig forsikre privat i den hollandske sygesikring (Ziekenfonds) ud over loftet for bidrag til social sikring (1993 = 56 650 hfl.).

For grænsependlere, der har bopæl i Tyskland, men arbejder i Nederlandene, er det ikke muligt at tegne en sygeforsikring i den nederlandske sygesikring ud over loftet for bidrag til social sikring (1993 = 56 650 hfl.).

Den pågældende kan kun lade sig forsikre »kollektivt« gennem sin nederlandske arbejdsgiver.

Er der i det foreliggende tilfælde tale om en overtrædelse af lighedsprincippet i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾, artikel 13 til 17 og af forbudet mod at udøve forskelsbehandling, som EF's medlemsstater også har indført på det sociale område, idet enhver forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, er forbudt (EF-traktatens artikel 7)?

⁽¹⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(5. oktober 1993)

I modsætning til, hvad der står i forespørgslen, er det ifølge nederlandsk lov (Ziekenfondswet) ikke tilladt at lade sig forsikre privat i en nederlandsk sygekasse (Ziekenfonds). En Ziekenfonds har heller ikke tilladelse til at tilbyde private sygeforsikringskontrakter.

I Nederlandene er arbejdstagerne nemlig ikke længere dækket af den lovfæstede sygeforsikring, når deres løn overstiger et vist beløb (56 650 hfl. i 1993). For at være forsikret må de derfor tegne en privat forsikring. Dette gælder også for grænsearbejdere, som bor i Tyskland, men som arbejder i Nederlandene. En sådan kontrakt kan i princippet indgås hos en nederlandsk eller tysk assurandør eller en hvilken som helst autoriseret assurandør i Fællesskabet.

Ligelønsprincippet — artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 — kan ikke påberåbes i det foreliggende tilfælde, da forordningen kun finder anvendelse på lovfæstede sociale sikringsordninger og ikke på private forsikringer. Princippet om, at der ikke må udøves forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, spiller heller ikke ind i det foreliggende tilfælde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1834/93

af Panayotis Roumeliotis (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juli 1993)

(94/C 32/81)

Om: Ulovlig udnyttelse af stenbruddene på Pendeli

Den ulovlige brydning af marmor på Pendeli-bjerget har antaget et katastrofalt omfang for det attiske landskab, såvel som for antikke mindesmærker som Akropolis, eftersom der risikerer at mangle pentelisk marmor, når det skal restaureres.

Brydningen har været forbudt siden 1974, men ifølge erklæringer fra det græske landbrugsministerium fortsætter den ulovligt uden den relevante tilladelse fra landbrugsministeriet.

Hvad er Kommissionens holdning til disse aktiviteter, som udgør en trussel for miljøet og vores kulturelle arv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(28. oktober 1993)

Ifølge direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal der på forhånd foretages en sådan vurdering af marmorbrydningsprojekter, når den pågældende medlemsstat mener, at projektet på grund af sit omfang eller sin lokalisering kan få mærkbar indflydelse på miljøet, hvis det gennemføres.

De oplysninger, det ærede medlem har fremlagt, tyder imidlertid på, at marmorbruddet på Pendeli-bjerget er i brug, selv om brydning her har været forbudt siden 1974.

Kommissionen skulle derfor kunne henvende sig til de græske myndigheder i denne sag, da den har haft bemyndigelse til det, siden direktiv 85/337/EØF trådte i kraft den 3. juli 1988.

I spørgsmålet om, hvorvidt brydningen er ulovlig, må Kommissionen understrege, at det udelukkende tilkommer den pågældende medlemsstat at påse, at dens interne love overholdes.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1852/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(94/C 32/82)

Om: Drakmens indtrædelse i EMS

For nylig bekræftede den græske økonomiminister Stephanos Manos over for Europa-Parlamentets Udvalg om Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik, at drakmen i løbet af 1993 vil træde ind i Det Europæiske Monetære System. Inflationen stiger konstant i Grækenland og er nu nået op på 15,5 %. Kan Kommissionen og Fællesskabet som så bekræfte, at dette vil skabe fare for, at et stort antal virksomheder må lukke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(8. oktober 1993)

I henhold til den græske regerings konvergensprogram skal den græske drakme tilsluttes EMS, når der er opnået tilstrækkelig nominal konvergens. Der er ikke fastsat nogen præcis dato herfor. Tendenser i priser og andre nominelle pengestørrelser i Grækenland på nuværende tidspunkt i forhold til Fællesskabet synes at antyde, at man endnu ikke er nået op på det nødvendige konvergensniveau. De græske myndigheder skal selv træffe beslutning om valutakursstrategien for drakmen under hensyntagen til alle relevante forhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1923/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. juli 1993)

(94/C 32/83)

Om: Virksomheder i Thrakien

Cirka 300 virksomheder inden for industri og håndværk i den græske del af Thrakien er ved at gå fallit på grund af deres gæld. Ifølge en undersøgelse foretaget af Den Græske Industriforening (SEV) har den ophobede bankgæld og renten af denne gæld bragt virksomhederne — der i dag beskæftiger 5 000 personer — i alvorlig knibe. Virksomhederne er ifølge SEV bæredygtige, men for at de kan fortsætte driften, behøves 12 mia. dr. det første år og 2,3 mia. dr. de følgende år. For at redde virksomhederne i den græske del af Thrakien kræves foranstaltninger som: tilskud de næste to

år til renten på lån til driftskapital, afskrivning af morarenter, kapitalisering af kortfristede gældsforpligtelser fra langfristede lån, rentetilskud, en forøgelse fra 6 % til 12 % i bevillingerne fra Arbejdsstyrkens Beskæftigelsesorganisation (OAE), en reduktion af momssatsen.

Hvilke muligheder har Kommissionen i betragtning af ovenstående for at hjælpe virksomhederne i den græske del af Thrakien med at undgå konkurs?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(1. oktober 1993)

Det er op til de græske myndigheder at foreslå passende foranstaltninger til omstrukturering af industrivirksomheder i Thrakien samt sociale ledsageforanstaltninger.

Kommissionen er villig til på grundlag af et sådant forslag at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan finansieres af strukturfondene i den nye EF-støtteramme for Grækenland for 1994—1999.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1924/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. juli 1993)
(94/C 32/84)

Om: Det indre marked for posttjenester

Kommissionens grønbog indeholder visse tanker vedrørende en frigivelse af enkelte områder af posttjenesterne, men på trods af dette er alle planer om det indre marked for posttjenester stadig forsinkede. Kan Kommissionen oplyse, hvornår den agter at træffe en konkret beslutning om dette emne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(18. oktober 1993)

Efter offentliggørelsen af grønbogen om udvikling af det indre marked for posttjenester den 11. juni 1992 ⁽¹⁾ har der gennem en længere periode fundet en offentlig høring sted i form af en lang række møder med de berørte parter og mere end 200 skriftlige bidrag. Denne periode har strakt sig helt til 1993, hvor Kommissionen har modtaget udtalelser fra bl.a. Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og hovedparten af medlemsstaterne.

På grundlag af grønbogen og resultaterne af høringen har Kommissionen udarbejdet en meddelelse til Rådet og Parlamentet med tilten »Retningslinjer for udviklingen af Fællesskabets posttjenester« ⁽²⁾. De af Kommissionen foreslåede retningslinjer er afstukket under hensyntagen til, at Rådet og Parlamentet har ønsket at følge arbejdet på nært hold.

Efter denne etape vil Kommissionen foreslå de instrumenter, som er nødvendige for at iværksætte de vedtagne foranstaltninger.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 476 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 247 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1926/93
af Sotiris Kostopoulos (NI)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. juli 1993)
(94/C 32/85)

Om: Reguleringen af spørgsmålet om fabrikanters ansvar for deres produkter

De eksisterende EF-regler vedrørende fabrikanters ansvar for enhver personskade, eventuel død eller skade på formue forårsaget af deres produkter er enten gennemført forskelligt eller slet ikke gennemført af EF's medlemsstater (Italien og Spanien).

Er Kommissionen i betragtning af ovenstående enig i, at en fælles og ensartet regulering af spørgsmålet om fabrikanters ansvar for deres produkter snarest muligt bør gælde i hele EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(6. oktober 1993)

Rådet vedtog i 1985 direktiv 85/374/EØF om produktansvar, hvorefter der skal ydes erstatning, hvis en person skades eller dør som følge af et defekt produkt. Direktivet er gennemført i ti medlemsstater, og Frankrig og Spanien forventes at gennemføre lovgivningsforslag herom i den nærmeste fremtid. Direktivet er dybest set et harmoniseringsdirektiv, men på tre områder kan medlemsstaterne vælge, om de:

1. I definitionen af et produkt vil vælge at medtage eller udelukke landbrugsråvarer.
2. Vil medtage eller udelukke en beskyttelse af forbrugeren i forbindelse med risici, der ikke kan opdages på det eksisterende udviklingstrin.
3. Vil indføre eller undlade at indføre et ansvarsloft på mindst 77 mio. ecu. Som følge heraf er der tale om nogle mindre afvigelser.

I overensstemmelse med direktivets artikel 21 foretages der for øjeblikket imidlertid en undersøgelse af, hvordan direktivet anvendes i praksis. Undersøgelsen vil foreligge ved udgangen af året og danne grundlag for den rapport, som Kommissionen i 1995 skal afgive om, hvordan valgmulighederne anvendes i praksis. Undersøgelserne vil måske vise, at valgmulighederne kan fjernes, eller at anvendelsen heraf i praksis ikke har nogen skadelige virkninger.

Kommissionen har henvendt sig til medlemsstaterne for at sikre, at direktivet om produktansvar anvendes så ensartet som muligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1944/93

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(94/C 32/86)

Om: Vandmangelen på Attika

Vandmangelen antager foruroligende dimensioner for beboerne på den attiske slette, og dette fænomen hænger direkte sammen med de stadig større klimaændringer, hvis virkninger for økosystemet, ifølge en særlig undersøgelse foretaget under FN's auspicer, vil forværres voldsomt om 20—30 år.

Agter Kommissionen på denne baggrund at forelægge et forslag for Rådet om fremme af vedvarende energikilder på Attika og om økonomisk støtte fra EF i umiddelbar fremtid til et projekt om bæredygtig udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(18. oktober 1993)

Det er Kommissionens opfattelse, at finansieringsmulighederne under de eksisterende fællesskabsfonde og -programmer er tilstrækkelige, og den har derfor ikke til hensigt at forelægge yderligere forslag for Rådet med dette sigte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1948/93

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(94/C 32/87)

Om: Den generelle ordning for gensidig anerkendelse af beviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser — den franske titel »docteur en droit«

Kan Kommissionen i fortsættelse af svaret givet på Kommissionens vegne af Vanni d'Archirafi på skriftlig forespørg-

sel nr. 3032/92 ⁽¹⁾ om den franske titel »docteur en droit« (cand. jur.) præcisere følgende:

1. Til hvilke former for lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, giver den franske titel docteur en droit, alene eller i kombination med andre eksamensbeviser, adgang i henhold til direktiv 89/48/EØF ⁽²⁾?
2. Hvilke eksamensbeviser kræves der i de øvrige medlemsstater i forbindelse med adgang til de samme former for erhvervsmæssig virksomhed?

⁽¹⁾ EFT nr. C 185 af 7. 7. 1993, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(12. oktober 1993)

1. Den franske titel »docteur en droit« er i det væsentlige en akademisk titel og eksamensbeviset indgår kun i visse tilfælde i visse universitetslæreres uddannelse. Det ser ud til, at eksamensbeviset aldrig er et afsluttende bevis, som i sig selv giver adgang til et bestemt erhverv. Under alle omstændigheder skal det fastsættes i de nationale bestemmelser, i dette tilfælde Frankrigs, hvilke lovregulerede erhverv der i det franske system omfattes af direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelse af mindst tre års varighed.

2. Uden nøje kendskab til de pågældende lovregulerede erhverv i Frankrig er det umuligt at fastslå, hvilke erhverv der svarer hertil i de øvrige medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1974/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(94/C 32/88)

Om: Informationsplan for unge

Vil Kommissionen oplyse følgende:

1. Eksisterer der en informationsplan for unge? Hvilket beløb er der i bekræftende fald afsat til dette initiativ, og hvilke krav er der opstillet for ungdomsorganisationernes indgivelse af ansøgninger?
2. Hvorledes informeres ungdomsorganisationerne om informationsplanen, eller hvorledes er de i givet fald blevet informeret?
3. Hvilke udvælgelseskriterier er der opstillet for de ansøgninger, der indgives inden fristens udløb?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2240/93

af Concepción Ferrer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juli 1993)

(94/C 32/89)

Om: Handlingsplan med henblik på oplysning af unge

I forbindelse med handlingsplanen med henblik på at informere de unge om EF er der for indeværende år foreslået fire former for aktioner, nemlig støtte til forsøgsprogrammer for unge, forskning vedrørende oprettelse af en europæisk databank, møder for dem, der har til opgave at informere de unge, samt direkte informationsaktiviteter for unge.

Kan Kommissionen give konkrete oplysninger om dette programs gennemførelse, dvs. hvilke aktiviteter der er gennemført, forventet tidsplan, budget, fordeling af midler, betingelser for deltagelse i programmet osv.?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
på skriftlig forespørgsel E-1974/93 og E-2240/93
(29. oktober 1993)

Kommissionen vedtog informationsplanen for unge den 2. september 1992 på grundlag af et initiativ fra Rådet af februar 1992. Der er afsat et beløb på 500 000 ecu for 1993, der er det første år, hvor informationsplanen gennemføres. Den må således nødvendigvis have karakter af forsøg.

Kommissionen har i nært samarbejde med organerne med ansvar for ungdomspolitik i medlemsstaterne og i samarbejde med de internationale organisationer, der repræsenterer ungdomsbevægelserne, navnlig ungdomsforummet under De Europæiske Fællesskaber, gradvist gennemført de fire aktionstyper, som de ærede parlamentsmedlemmer henviser til.

Kommissionen vil ved udgangen af det første år evaluere virkningerne af disse aktioner og udarbejde en fuldstændig rapport om afvikling af programmet.

Denne informationsplan er et af elementerne i Kommissionens indsats til fordel for de unge. Et andet element i denne indsats er »Ungdom for Europa«-programmet, samt de informationsaktioner, der gennemføres over budgetposten »Prioriterede foranstaltninger på uddannelsesområdet«, som Parlamentet har oprettet. En liste over de projekter, der har modtaget støtte inden for rammerne af denne budgetpost, vil indgå i årsberetningen for 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2001/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. juli 1993)

(94/C 32/90)

Om: Støtte til olivenproduktionen

De portugisiske producenter af olivenolie (en produktion på over 500 kg) har gentagne gange gjort opmærksom på den overordentlige store forsinkelse af udbetalingen af støtte til produktionen. Kan Kommissionen oplyse, hvad fristen er for disse udbetalinger i de enkelte EF-medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(27. september 1993)

Som følge af stabilisatormekanismen for olivenolie, udbetales produktionsstøtten til olivendyrkere, hvis gennemsnitlige produktion er på mindst 500 kg olie, således:

- a) der udbetales et forskud, som normalt svarer til over 80 % af den samlede støtte, når det er fastsat, hvor stor produktionen anslås at blive (for produktionsåret 1992/93 forordning (EØF) nr. 1090/93). Fristerne for udbetaling af forskuddet varierer efter følgende procedure: hurtig procedure efter artikel 12, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2261/84 ⁽¹⁾ og normal procedure efter samme artikels stk. 3
- b) restbeløbet udbetales senest 90 dage, efter at den endelige produktion er fastsat (for produktionsåret 1991/92 forordning (EØF) nr. 1203/93).

(¹) EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2014/93

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 32/91)

Om: Miljøbeskyttelse

Hvilke organisationer rådspurgte Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af sine forslag af 2. juni 1993 om skærpede krav om miljøbeskyttelse ved udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Palcokrassas
(12. oktober 1993)

Den 2. juni 1993 vedtog Kommissionen et sæt interne systemer og regler, der skal sikre, at den bedre er i stand til at integrere miljøhensyn på et tidligt stadium ved fastlæggelsen af Kommissionens politik og indsats på alle fagområder.

Da forholdsreglerne er af intern karakter, har Kommissionen ikke rådspurgt nogen eksterne organisationer.

Ved udarbejdelsen af disse regler tog Kommissionen imidlertid hensyn til de specifikke henvisninger til behovet for integration, der var indeholdt i de resolutioner, som Parlamentet og Ministerrådet vedtog ved udgangen af 1992 vedrørende det femte EF-miljøhandlingsprogram »Mod en bæredygtig udvikling«, samt erfaringerne i medlemsstaterne på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2055/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1993)

(94/C 32/92)

Om: Anvendelse af midler fra TACIS-programmet i Kirgisistan

Der er gennem TACIS-programmet afsat EF-midler uden tilbagebetalingspligt på 9,23 mio. ecu om året til Kirgisistan, hvoraf hovedparten vil blive udbetalt i 1993. 71 % af beløbet (6,55 mio. ecu) skal anvendes til udsendelse af 31 eksperter om året, dvs. en udgift på 211 000 ecu pr. ekspert pr. år. Dette svarer udtrykt i andre valutaer til omtrent 3 165 000 pta., 8 440 000 bfr./lfr. og 1 400 000 ffr. pr. ekspert pr. år. Disse beløb er særdeles fordelagtige, hvis man sammenligner med de lønninger, der udbetales i selve EF.

Kommissionen bedes forelægge detaljerede oplysninger om følgende: Er alle eller nogle af de 31 eksperter blevet ansat? Hvad hedder de og hvilke kvalifikationer har de? Hvad er hver enkelts opgave? Hvordan er de blevet udvalgt — er de blot blevet udpeget, eller har der fundet en udvælgelsesprøve sted? Har nogen virksomhed eller noget selskab deltaget i ansættelsen — i bekræftende fald under hvilke forhold — og på hvilket grundlag har udvælgelsen fundet sted?

Alle andre oplysninger om f.eks. muligheden for at inddrage kirgisiske statsborgere i eksperternes arbejde, så de senere vil kunne udføre det samme arbejde, vil være velkomne.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(21. oktober 1993)

Den seneste prognose for mandmånedbehovet i forbindelse med gennemførelsen af TACIS-programmet i Kirgisistan er indeholdt i TACIS' handlingsprogram for 1992 for Republikken Kirgisistan. Programmet for Kirgisistan fokuserer på fire prioriterede områder. Fordelingen af mandmånedet for de fire sektorer er som følge:

- reform af statsforvaltningen og social beskyttelse: 158
- energi: 64
- virksomhedsstøtte: 36
- fødevarerproduktion og -distribution: 111.

Mandmånedomkostningerne i handlingsprogrammet for 1992 for Kirgisistan er beregnet til en værdi af 15 000 ecu.

Planlægningstallet på 15 000 ecu pr. måned er et overslag. Derfor svarer det anslåede tal ikke nødvendigvis til de faktiske omkostninger for hver enkelt ekspert. Det anslåede tal for mandmånedomkostningerne indeholder en lang række faste udgifter, der er nødvendige for at støtte eksperterne i deres specifikke opgaver. De faste udgifter omfatter transportomkostninger, kost og logi.

De faktiske mandmånedomkostninger varierer betydeligt. Afhængig af den specialiseringsgrad, der kræves af den endelige modtager, kan ekspertomkostningerne være højere eller lavere end anslået. »Markedsprisen« på eksperter på landbrugsområdet er lavere end for energiexperter. De faktiske omkostninger bør aldrig overskride det anslåede tal. I tilfælde, hvor de faktiske omkostninger er lavere end anslået ved planlægningen, vil det resterende beløb altid blive anvendt på andre prioriterede områder.

I denne forbindelse kan det fremhæves, at TACIS-programmet vedrører lande med vanskelige betingelser. Dette har uundgåeligt en virkning på ekspertlønningernes størrelse.

De eksperter, der gennemfører TACIS-programmet, er udvalgt efter en begrænset udbudsprocedure. Virksomheder fra Fællesskabets medlemsstater eller modtagerlandene kan deltage i udbuddet. Lokale konsulentgrupper kan ansøge direkte eller i fællesskab med virksomheder fra medlemsstaterne. I en række tilfælde har vestlige konsulentfirmaer inkluderet lokale eksperter som underleverandører i deres projektforslag.

De koordinationsenheder, der administrerer og er med til at planlægge TACIS-programmet i de nye uafhængige stater, består af lokalt personale. I indledningsfasen støttes de af et vestligt eksperthold. Det langsigtede mål er, at koordinationsenhederne skal arbejde autonomt som modparter for TACIS-hovedkvarteret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2081/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (23. juli 1993)
 (94/C 32/93)

Om: LEADER-programmet for Makedonien

Kan Kommissionen bekræfte, at D. Tsitouridis' selskab under navnet BCC har påtaget sig gennemførelsen af LEADER-programmet for Makedonien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
 (5. oktober 1993)

Kommissionen kunne have ønsket, at det ærede parlamentsmedlem havde givet den de oplysninger, der er nødvendige, for at den kan vurdere spørgsmålets indhold og rækkevidde:

- hvilke LEADER-grupper har selskabet forhandlet med?
- med hvilken status (ekstern konsulent, administrator eller anden)?
- er der indgivet klager mod selskabet? I bekræftende fald hvilke?

Imidlertid ønsker Kommissionen at understrege, at den generelt som følge af nærhedsprincippet og respekten for LEADER-gruppernes selvstændighed ikke griber ind i deres forvaltning og i deres afgørelser i forbindelse hermed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2094/93
af José Mendes Bota (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (23. juli 1993)
 (94/C 32/94)

Om: Hvornår er de portugisisktalende lande i Afrika blevet frankofone?

I henhold til udgaven fra marts—april 1993 af Le Courrier ACP/CEE (AVS-EØF-bladet), som finansieres af Kommissionen, hører Kap Verde og Guinea-Bissau overraskende nok til gruppen af frankofone lande, hvis man ellers skal tro artiklen om resultaterne af Industriforummet EF-Vestafrika (Fordak 92), der fandt sted i december 1992, og hvortil CIU (Centret for Industriel Udvikling) ydede et væsentligt bidrag i lighed med Kommissionen.

Kan Kommissionen oplyse, hvem der er ansvarlig for denne lapsus, om det er Le Courrier ACP/CEE eller CIU, eller om det er resultatet af en tankegang, som i al hemmelighed er

indført i Fællesskabets samarbejdspolitik af nogle tjenestemænd i Kommissionen, der er udvidende om, at portugisisk er officielt sprog i fem AVS-stater (Kap Verde, Guinea-Bissau, Sao Tomé og Príncipe, Angola og Mozambique), hvilket i sig selv er tilstrækkeligt til at demtere denne provokerende oplysning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
 (21. oktober 1993)

Den pågældende artikel er blevet offentliggjort i »Partenariat«, Centret for Industriel Udviklings informationsbulletin, som er denne organisations publikation, således som det klart fremgår af en boks på sidste side i hvert nummer. Le Courrier gengiver kun denne publikation for at give den en større udbredelse, men er på ingen måde ansvarlig for dens indhold.

Spørgsmål om det redaktionelle indhold af »Partenariat« bør rettes til Centret for Industriel Udvikling (CDI).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2112/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (26. juli 1993)
 (94/C 32/95)

Om: Forringelse af miljøet i Kastellokambos (Achaia)

Ifølge avisen Elefteros af 4. maj 1993 har havforureningen ud for Kastellokambos i Achaia antaget alvorlige dimensioner på grund af spildevand fra hotelkomplekset Achaia Beach. Områdets beboere, der er oprørte ved tanken om den forestående sommersæson, anmoder om, at denne uacceptable tilstand bringes til ophør, med det argument, at livskvaliteten forringes, og at miljøet og den offentlige sundhed er truet.

Har Kommissionen i sinde at gribe ind over for de græske myndigheder i denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
 (8. oktober 1993)

Forpligtelserne med hensyn til opsamling og rensning af byspildevand i henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF afhænger både af spildevandets særlige karakteristika og af modtagevandområdernes følsomhed.

Overholdelsen af disse krav bliver først obligatorisk med virkning tidligst fra den 31. december 1998 i forbindelse

med spildevandsudledninger fra bysamfund med over 10 000 personækvivalenter, når denne udledning finder sted til et område, der er identificeret som værende følsomt.

Før denne tidsfrist kan Kommissionen ikke gribe ind over for de græske myndigheder, for så vidt angår det ærede medlems forespørgsel.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2126/93

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. juli 1993)

(94/C 32/96)

Om: Sikker transport af bestrålet atombrændsel

Hvornår fik Kommissionen en kopi af Den Internationale Atomenergiorganisations arbejdsdokument nr. 30 til det andet møde i Den Tekniske Komité under Den Fælles Arbejdsgruppe IAEA/IMO (UNEP) om Sikker Skibstransport af Bestrålet Atombrændsel, der afholdtes i Wien den 26. til 30. april 1993, og hvilken indflydelse, om nogen, har den haft på udformningen af den nye kodeks?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(5. oktober 1993)

Kommissionen deltog i det andet møde i Den Tekniske Komité under Den Fælles Arbejdsgruppe for Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) og Den Internationale Maritime Organisation (IMO) (FNPM) ⁽¹⁾ om Sikker Skibstransport af Bestrålet Atombrændsel.

Kommissionen var enig i, at kodeksen ud over bestrålet atombrændsel også skal omfatte sikker transport af plutonium og højaktivt affald. Resultatet af IAEA/IMO-mødet (den 26. til 30. april 1993) vil blive forelagt Den Internationale Maritime Organisation.

Udkastet til kodeks er siden da blevet vedtaget af Komitéen for Sikkerhed til Søs og Komitéen til Beskyttelse af Havmiljøet under IMO, og det vil blive forelagt IMO-Forsamlingen til officiel vedtagelse i oktober 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2143/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. juli 1993)

(94/C 32/97)

Om: Grækenlands utilstrækkelige gennemførelse af direktiv 76/160/EØF

Grækenlands gennemførelse af direktiv 76/160/EØF ⁽¹⁾, som fastsætter grænseværdier for badevandet, er mangelfuld. Der foretages kun målinger af $\frac{1}{5}$ af Grækenlands 16 000 km strande, og på $\frac{3}{5}$ af disse er badning ikke forbudt.

Endvidere foretages analyserne ikke på en systematisk måde og omfatter kun to ud af de fem mikrobiologiske parametre, som er nævnt i direktivet. Endelig foretages slet ingen målinger i Grækenland med hensyn til den tredje gruppe af parametre. Hvad agter Kommissionen i betragtning af disse mangler at foretage sig med henblik på en fuldstændig gennemførelse af direktiv 76/160/EØF?

⁽¹⁾ EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(8. oktober 1993)

Anvendelsen af direktiv 76/160/EØF er i henhold til direktivets artikel 1 begrænset til de områder, hvor et stort antal badende generelt bader. Kommissionen har stillet spørgsmål til de græske myndigheder med hensyn til den utilstrækkelige fastlæggelse af badeområder. Efter denne undersøgelse og siden 1989 har de græske myndigheder øget antallet af områder, der overvåges; disse udgjorde i 1989 et antal på 554 og i 1992 1 207.

Hvad angår de analyser, som de græske myndigheder foretager, omfatter disse alle de mikrobiologiske og fysisk-kemiske parametre nr. 1, 2, 7, 8, 9 og 10), for hvilke der er fastsat en fast værdi, samt to parametre for hvilke der er fastsat en vejledende værdi (nr. 3 og 12). På denne baggrund overholder de græske myndigheder direktivets krav.

⁽¹⁾ FNPM: De Forenede Nationers Miljøprogram.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2167/93

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(28. juli 1993)

(94/C 32/98)

Om: Tobakssubsidier

Vil Kommissionen påse, at målsætningen om en nedskæring af tilskuddene til tobaksfremstilling fra 1 mia. £ til 720 mio. £ opfyldes?

Er den endvidere enig i, at eftersom tobaksrygning er skadeligt for helbredet, bør der gøres en indsats for at få tilskuddene yderligere reduceret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(5. oktober 1993)

1. Med den nye reform af markedsordningen for tobak har Kommissionen sørget for, at Fællesskabets tobaksproduktion i 1993 og 1994 holdes inden for kvoten (som er fastsat til 370 000 tons for 1993 og 350 000 tons for 1994). Da præmiernes størrelse ikke ændres og der ikke ydes støtte i form af offentlig intervention og eksportrestitutionser, skulle de årlige udgifter til sektoren kunne holdes inden for de fastlagte grænser.

2. Kommissionen ved, at tobaksrygning er skadelig for helbredet og har gennem sit program »Europa mod cancer« indledt en række aktioner med henblik på at nedsætte tobaksforbruget, især ved hjælp af information og uddannelse, men også gennem specifikke forebyggende foranstaltninger.

Kommissionen erkender, at en nedsættelse eller afskaffelse af støtten til Fællesskabets tobaksproducenter vil gøre tobaksdyrkning urentabel. Tobaksforsyningerne til dækning af den eksisterende efterspørgsel vil dog ikke blive berørt heraf på grund af tobaksimporten fra tredjelande. Denne import dækker allerede ca. 70 % af Fællesskabets samlede forbrug.

Endelig bør man huske på, at Fællesskabets produktion hovedsagelig er koncentreret i ugunstigt stillede områder, hvor der ofte ikke findes økonomisk holdbare alternativer for mindre landbrugere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2195/93

af Víctor Manuel Arbeloa Muru (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juli 1993)

(94/C 32/99)

Om: Økonomisk støtte fra de arabiske lande til Palæstina

Hvilken indsats gør Kommissionen i øjeblikket for at overbevise de arabiske stater i Mellemøsten om nødvendigheden af at støtte de af Israel besatte områder økonomisk, sammen med EF, som stadig er den største donor i dag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(25. oktober 1993)

Kommissionen benytter alle møder med donorer fra arabiske lande til at drøfte spørgsmålet om bistand til de palæstinensere, der bor i og uden for de besatte områder. Ved sådanne lejligheder underretter Kommissionen repræsentanterne fra de arabiske lande om EF's bestræbelser og minder dem om behovet for hjælp til palæstinenserne.

Kommissionen deltog endvidere i EF-trojkaens demarche over for Golflandene Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater, Kuwait, Oman og Generalsekretariatet for Golf-samarbejdsrådet (20. og 21. september 1993).

Trojkaen opfordrede Golflandene til at støtte den israelsk-palæstinensiske fredsaftale, såvel politisk som økonomisk, idet den betyder et vigtigt skridt henimod fred og stabilitet i hele regionen. Det er på tide at glemme Golfkrigen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2210/93

af Ernest Glinne (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. juli 1993)

(94/C 32/100)

Om: Farlige medicinske planter i fri handel

I Belgien sælges der i almindelige forretninger og undertiden på apotekerne produkter på basis af planter med oplysning om, at de har en gavnlig virkning på helbredet.

Disse produkter betragtes imidlertid ikke som lægemidler og er derfor ikke obligatorisk forsynet med oplysning om, at de kan være giftige under visse omstændigheder (svangerskab).

Men disse produkter er ikke altid ufarlige. Visse af dem består af en blanding af udtræk af medicinske planter, som kan vise sig at være farlige for helbredet. Disse medicinske planter findes ligeledes i den frie handel, bl.a. hos materialisterne.

Der er således sket alvorlige uheld som følge af anvendelsen af kinesiske planter, der medfører nyre- og leverlæsioner.

Finder Kommissionen ikke, at fælles bestemmelser for alle medlemsstaterne bør gælde for dette marked for produkter på basis af planter og foreskrive dels meget præcise oplysninger om deres anvendelse og sammensætning, dels krav om salg på apoteker og obligatorisk lægerecept, når planterne eller planteudtrækkene er farlige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(5. oktober 1993)

I henhold til EF-retten er alle de produkter på basis af planter, der sælges med angivelse af sygdomsforebyggende eller -helbredende virkninger, at betragte som lægemidler. I medfør heraf kræves der derfor en særlig forudgående tilladelse til markedsføring af disse, idet deres kvalitet, sikkerhedsgrad og effektivitet skal bekræftes for så vidt, som der finder en industriproduktion sted heraf.

Kommissionen er enig med det ærede medlem i dennes analyse, i henhold til hvilken visse medicinske planter kan være giftige og derfor skal gøres til genstand for et krav om receptudstedelse som fastsat i Rådets direktiv 92/26/EØF⁽¹⁾.

(¹) EFT nr. L 113 af 30. 4. 1992, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2249/93

af Claudia Roth (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juli 1993)

(94/C 32/101)

Om: Vold mod handicappede

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har taget eller agter at tage for at føre de henstillinger ud i livet, som figurerer i Europa-Parlamentets beslutning af 22. april 1993 om den stigende vold mod handicappede og navnlig i punkt 3, hvori Kommissionen anmodes om at oprette et forum, hvis opgave består i at undersøge omfanget af

overgreb mod handicappede, udarbejde en årsberetning og undersøge mulighederne for en lovgivning om imødegåelse af diskriminering af handicappede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(11. november 1993)

Kommissionen vil undersøge, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at imødegå den stigende vold mod handicappede inden for rammerne af Det Europæiske Forum for Handicappede. Disse foranstaltninger blev ligeledes drøftet på møderne i de tre rådgivende organer den 20., 21. og 22. september 1993 inden for rammerne af HELIOS II-programmet.

I bevidstheden om den rolle, en påvirkning af den offentlige opinion kan spille i bekæmpelsen af ligestyldighed, fjendskab og vold over for handicappede, har Kommissionen tilskyndet til og støttet afholdelsen af den første »europæiske dag for handicappede« den 3. december 1993. I Parlamentet i Bruxelles vil der den dag samles 518 handicappede fra de tolv medlemsstater for under tilstedeværelse af repræsentanter for det højeste niveau i Fællesskabets institutioner at drøfte spørgsmål vedrørende overholdelse af menneskerettighederne i forbindelse med handicappede.

Kommissionen har endvidere støttet afholdelsen af den første europæiske konference for fysisk handicappede, Eurable, i Maastricht den 2. til 4. august 1993 med deltagelse af 450 repræsentanter for 41 lande, det store flertal handicappede, under hvilken en arbejdsgruppe drøftede emnet »bekæmpe forskelsbehandling: menneskerettighederne og de handicappede«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2282/93

af Henri Saby (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 32/102)

Om: Decentralt samarbejde

Det decentrale samarbejde, der omhandles i den fjerde Lomé-konvention (artikel 20, 21, 22 og 230) tager sigte på at tilskynde en lang række offentlige myndigheder på lokalt plan (regioner, kommuner, distrikter osv.) og private aktører (sammenslutninger af virksomheder, handelskammer, producenter, kooperativer, ikke-statslige organisationer, mediefolk osv.) til at deltage i projekter og programmer.

Kan Kommissionen gøre en foreløbig status over de aktioner, der er blevet finansieret over EUF og budgetkon-

toen vedrørende regionalt samarbejde til fordel for trejdelande ved Middelhavet? Kan den oplyse, hvilke strategier, der følges, og efter hvilke principper der er sørgt for overensstemmelse med de prioriteringer, der er fastlagt for udviklingslandene?

Bør sådanne initiativer ikke også gennemføres i andre områder i verden (Latinamerika, Asien . . .) og Central- og Østeuropa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(10. november 1993)

Kommissionen vil forelægge Rådet og Parlamentet en rapport om de første etaper i gennemførelsen af det decentraliserede samarbejde i forbindelse med udviklingsministrenes samling i Rådet den 2. december 1993. I nærværende svar kan der i betragtning af emnets omfang dog kun gives nogle indledende hovedoplysninger.

Hvad angår Lomé-konventionen, blev der ved programmeringen (i 1990—1992) af anvendelsen af midlerne til den første finansprotokol under Lomé IV afsat støtte til specifikke programmer for decentralisering i et meget begrænset antal lande; det mest karakteristiske eksempel herpå er Côte d'Ivoire, hvor programmet er under gennemførelse. Men under den vejledende programmering søgte man at tilskynde til en mere udbredt anvendelse af denne form for samarbejde ved at skabe eksplicite og implicite muligheder herfor afhængigt af programmernes indhold. Desuden har flere programmer for mikroprojekter efterhånden taget mere sammensat og sammenhængende form, og de henhører tillige under det decentraliserede samarbejde.

Denne første fase er at betragte som en forberedelsesfase for udforskning af mulighederne, for bevidstgørelse af de centrale myndigheder og potentielle decentrale aktører om denne form for samarbejde og for gennemførelse af pilotprojekter. Der er blevet uddelt vejledninger herom. Det er kendetegnende, at der i øjeblikket er en voksende konkret interesse for denne fremgangsmåde hos de decentrale aktører i AVS og EF og hos repræsentanter for centralforvaltningerne.

Som led i det regionale samarbejde inden for rammerne af den nye Middelhavspolitik er der lanceret følgende programmer: MED/Urbs (5 mio. ecu), MED/Campus (6,5 mio. ecu), MED/Invest (9 mio. ecu) og MED/Media (5 mio. ecu). Det drejer sig i alle tilfælde om at mobilisere decentrale aktører i det sydlige og østlige Middelhavsområde på den ene side og flere EF-medlemsstater på den anden side.

Denne type samarbejde anvendes under forskellige former i forholdet til landene i Asien og Latinamerika, særlig siden

der med de nye retningslinjer er åbnet muligheder herfor i samarbejdet med udviklingslandene i disse regioner.

Hvad angår Latinamerika, findes der således også forskellige ordninger for decentraliseret samarbejde. Som eksempel kan nævntes:

- samarbejde på industriområdet (AL-INVEST-programmet for EF-finansiering: 9,2 mio. ecu, der bygger på knowhow og erfaringer hos de økonomiske beslutningstagere, handelskamre, industrisammenslutninger, investeringsfremmende organer osv.)
- samarbejde mellem byer om kommunalforvaltning og forvaltning af vand
- samarbejde mellem universiteter, med hensyn til hvilket der er et program under udarbejdelse.

For Central- og Østeuropas vedkommende findes der en meget lang række aktiviteter for decentraliseret samarbejde; der kan som led i PHARE-programmet nævnes aktioner for samfundsudvikling, for reform af den offentlige forvaltning på lokalt plan og direkte samfinansiering af ikke-statslige organisationer (NGO'er) via PHARE-demokratiprogrammet og aktioner til fordel for lokaludvikling og kvinder. Man kan ligeledes nævnte interventionerne til fordel for oprettelse af forbindelser mellem regioner og byer i Øst og Vest som led i EFRU/RECITE, initiativprogrammer (ECOS og LEDA) og twinning-initiativer.

Budgetpost B7-5077 (decentraliseret samarbejde med alle udviklingslande) har vist at være et nyttigt middel til at befordre dette samarbejde; herover er der finansieret foranstaltninger vedrørende information, bevidstgørelseskampagner, forberedelse af større programmer, pilotprojekter. Til trods for de meget beskedne midler på denne budgetpost er der allerede finansieret aktioner i Mellem- og Sydamerika, Vietnam og i AVS-landene; andre interventioner er under forberedelse. De retter sig mod meget forskellige decentraliserede aktører: lokale myndigheder, NGO'er, diverse sammenslutninger, fagforeninger, kvinde- og ungdomsbevægelser.

De decentraliserede samarbejdsaktioners sammenhæng med udviklingslandenes prioriteter afhænger i høj grad af, hvilke finansieringsafgørelser der træffes på grundlag af aftaler mellem Kommissionen og disse lande om retningslinjerne for samarbejdet, hvor det drejer sig om midlerne til Lomé, Middelhavspolitikken eller ALA-udviklingslandene. Man søger grundlæggende (i et ønske om en bedre udvikling og demokratisering på græsrodsniveau) at styrke forbindelsen mellem statens centrale myndigheder og borgerne, for dermed at sikre komplementaritet på alle niveauer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2365/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 32/103)

Om: Det tredje program til bekæmpelse af fattigdom

EF har som led i det tredje program til bekæmpelse af fattigdom støttet forskellige projekter mod social udstødelse. Programmet, der blev iværksat i 1989, har en løbetid på fem år og vil således være gennemført i 1994.

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om, hvilke projekter der har modtaget støtte fra EF siden iværksættelsen af dette program med oplysning om EF-støtten til hvert enkelt af de pågældende projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(11. november 1993)

Som der anmodes om i Rådets afgørelse af 18. juli 1989 om iværksættelse af et EF-handlingsprogram for økonomisk og social integration af de økonomiske og socialt dårligt stillede befolkningsgrupper (Fattigdom 3), vil Kommissionen om kort tid oversende en interimrapport til Parlamentet og Rådet om programmets gennemførelse og resultater.

En dokumentation omfattende midtvejsevalueringer og beskrivelse af aktiviteterne under hvert enkelt af de projekter, der samfinansieres af Fællesskabet, sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

For så vidt angår Fællesskabets finansielle bidrag til projekterne, er der tale om op til 50 % af de faktiske afholdte udgifter, 55 % i særlige tilfælde. Bidraget beløber sig i gennemsnit til 250 000 ecu om året for modelaktioner og 50 000 ecu i gennemsnit for nyskabende initiativer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2391/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 32/104)

Om: Reaktion på terrorhandlinger i Egypten

Ifølge de seneste efterretninger om bombeangrebet den 19. juni 1993 i et meget besøgt kvarter i Kairo blev syv dræbt og 20 såret. Dette angreb var det ottende i den egyptiske

hovedstad siden begyndelsen af året. Hvorledes agter Kommissionen at hjælpe præsident Mubarak og den egyptiske regering med at begrænse ekstremistiske fundamentalisters terrorhandlinger, så de f.eks. ikke får uheldige virkninger for turismen i landet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(22. oktober 1993)

Kommissionen har nøje fulgt udviklingen i Egypten og beklager dybt ekstremistiske gruppers terrorhandlinger, der har forårsaget tab af menneskeliv og skader. Kommissionen og partnerne i Det Europæiske Politiske Samarbejde overvåger fortsat situationen og vil drøfte reaktioner inden for rammerne af EPS.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2461/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 32/105)

Om: Forfordelte grupper, der i år er skønnet berettiget til iværksættelse af bestræbelser med henblik på erhvervsuddannelse

Kan Kommissionen oplyse, hvilke forfordelte grupper, der i år som et led i fællesskabsinitiativet vedrørende menneskelige ressourcer, HORIZON, er skønnet berettiget til iværksættelse af bestræbelser med henblik på erhvervsuddannelse i Grækenland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(9. november 1993)

De ugunstigt stillede grupper, der kan modtage støtte under fællesskabsinitiativet HORIZON, er personer, der er ramt af et fysisk eller mentalt handicap, eller som lider under særlige vanskeligheder, som forhindrer deres erhvervs-mæssige integration på arbejdsmarkedet. Personer, der står over for en ny socio-økonomisk kontekst, hvis opståen er usædvanlig og massiv, og som varigt påvirker ligevægten i beskæftigelsen, er ligeledes støtteberettigede.

Udvælgelsen af projekter foretages af de nationale myndigheder inden for rammerne af Fællesskabets retningslinjer og de specifikke nationale prioriteter, der etableres i de enkelte medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2538/93

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 32/106)

Om: Fællesskabets deltagelse i genoprettelsen af demokratiet i Somalia

Det vigtigste element i den omfattende genopbygning i Somalia må være gennemførelsen af den proces, som efter planen i 1995 skal munde ud i afholdelsen af de første demokratiske valg i landet siden 1967.

Processen skal gennemføres i henhold til de retningslinjer, der under FN's auspicer blev vedtaget i Addis Abeba den 8. maj 1993, og som sigter mod at overvinde nogle af de vigtigste vanskeligheder, bl.a. det forhold, at der i mange af de 18 regioner, som landet er opdelt i, findes — undertiden helt op til syv — forskellige klaner eller underklaner.

Agter Kommissionen på baggrund af Fællesskabets ønske om at støtte indførelsen af demokratiske styreformers i landene i Den Tredje Verden at udarbejde en særlig plan med henblik på at hjælpe Somalia med gennemførelsen af den proces, der senest i 1995 skal lede frem til afholdelsen af frie og demokratiske valg?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(13. oktober 1993)

I det ærede medlems forespørgsel omtales indledningsvis den administrative genopretningsproces, der indførtes gennem Onusom, hvorefter der skulle oprettes 18 regioner og 92 distrikter i Somalia.

Selv om det er rigtigt, at dette store antal administrative enheder, som hver for sig er opdelt i klaner og underklaner, ikke letter processen for genopretning af national enhed, skal det dog påpeges, at Addis-Abeba-aftalen af 28. marts 1993 også stipulerer, at der samtidig skal nedsætte et midlertidigt nationalråd (CNT). Selv om det ikke er blevet valgt, er CNT trods alt sammensat af tre repræsentanter for hver region (heraf en kvinde) og af delegerede fra Somalias 15 politiske fraktioner.

EF og medlemsstaterne bekræftede for nylig i en erklæring ved afslutningen af Rådets (almindelige anliggender) møde den 8. juni 1993 deres fulde støtte til De Forenede Nationer i bestræbelserne for at bevare fred og stabilitet i Somalia.

Uden at foregribe de bestemmelser, som måtte blive truffet efter overgangsperioden på to år, skal det påpeges, at EF har

tilvejebragt interventionsmidler, navnlig budgetmidler, til fremme af demokratiet og menneskerettighederne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2554/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 32/107)

Om: Opførelse af et affaldsforbrændingsanlæg i Fili kommune i Attika

Uden nogen forudgående miljømæssige eller økonomisk/teknisk undersøgelse har Fili kommune i Attika offentliggjort en opfordring til tilkendegivelse af interesse for opførelsen af et anlæg til forbrændning af husholdningsaffald, industriaffald samt gummi af en kapacitet på 4 000 tons dagligt. Under henvisning til, at affaldsforbrændning især ved anvendelsen af denne metode er farlig og under ingen omstændigheder løser problemet med bortskaffelse af affaldet, bedes Kommissionen oplyse følgende: Hvorledes agter den at imødegå denne situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(18. oktober 1993)

Fællesskabet råder over en særlig lovgivning om forbrænding af affald i form af flere direktiver, der er vedtaget eller som snart vil blive vedtaget af Rådet.

Hvis det planlagte forbrændingsanlæg i Fili kommune kun skal behandle husholdningsaffald, vil det blive undergivet bestemmelserne i Rådets direktiv 89/369/EØF ⁽¹⁾ om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg og de heri fastsatte emissionsgrænseværdier.

Hvis forbrændingsanlægget også skal forbrænde industriaffald, der betragtes som farligt i henhold til artikel 1 i Rådets direktiv 91/689/EØF ⁽²⁾ om farligt affald, vil det falde ind under forslaget til Rådets direktiv om forbrænding af farligt affald ⁽³⁾, som forventes vedtaget af Rådet inden udgangen af 1993. Hvis de græske myndigheder udsteder en driftstilladelse til dette anlæg, inden medlemsstaterne har fået meddelelse om det nye direktiv, vil forbrændingsanlægget være at betragte som et allerede eksisterende anlæg og skal derfor bringes i overensstemmelse med direktivet inden for en frist på 3½ år efter at der er givet meddelelse om dette.

I henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽⁴⁾ skal projekter vedrørende anlæg til bortskaffelse af

giftigt og farlig affald ved forbrænding, kemisk behandling eller deponering i jorden underkastes en miljørisikovurdering, inden der kan gives tilladelse af de kompetente myndigheder.

Ifølge fællesskabslovgivningen kræves der derimod ingen vurdering eller undersøgelse af teknisk og økonomisk art.

I Fællesskabets affaldspolitik (Rådets resolution af 7. maj 1990 om affaldspolitik ⁽³⁾) prioriteres forebyggelsen eller reduktionen af affald samt genanvendelsen heraf. Bortskaffelse ved forbrænding eller ved deponering på losseplads accepteres som en sidste udvej under forudsætning af, at man overholder de fællesskabsbestemmelser, der er fastsat på området, eller som stadig er genstand for drøftelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 163 af 8. 6. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 12. 12. 1991.

⁽³⁾ Dok. KOM(92) 9 endelig udg.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 175 af 27. 6. 1985.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 122 af 18. 5. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2613/93

af José Torres Couto (PSE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 32/108)

Om: Et socialt integreret Europa

Hvilke foranstaltninger agter Det Europæiske Råd at træffe med henblik på at skabe et socialt integreret Europa på baggrund af resultatet af folkeafstemningen i Danmark?

Svar

(22. december 1993)

1. Gennemførelsen af det indre markeds sociale dimension er et af de spørgsmål, der optager Rådet allermost.

I denne forbindelse drøfter Rådet især mulighederne for at bekæmpe arbejdsløsheden.

Det Stående Udvalg for Beskæftigelse har på sit møde den 22. september 1993 — hvori deltog formændene for Rådet (arbejds- og socialministrene) og Rådet (økonomi og finans) — og arbejds- og socialministrene har på deres uformelle møde i Brügge den 22. og 23. september 1993 foretaget en bred drøftelse af dette problem, navnlig aspekterne vedrørende arbejdsmarkedets tilpasningsevne, reduktion af lønudgifterne og uddannelsens betydning.

Rådet (arbejds- og socialministrene) fortsatte på samlingen den 12. oktober 1993 behandlingen af dette emne med henblik på Det Europæiske Råd den 29. oktober 1993.

Formandskabet for Det Europæiske Råd drog følgende konklusioner vedrørende den sociale dimension:

»Unionstraktaten giver et nyt grundlag for socialpolitikken, jf. den protokol, der er knyttet til traktaten. Vi er klar over betydningen af dette aspekt af Fællesskabets virke, navnlig i den nuværende situation, og er besluttet på hurtigt at udnytte alle de muligheder, som traktaten giver for at skabe et mere solidarisk Fællesskab.

Det Europæiske Råd bekræftede, at der vil blive oprettet et europæisk arbejdsmiljøagentur, der får til opgave at give fællesskabsinstanserne alle oplysninger vedrørende vurderingen af forholdene samt den ekspertviden, der er nødvendig for at forbedre arbejdsvilkårene.«

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2634/93

af Gérard Fuchs (PSE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1993)

(94/C 32/109)

Om: Sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter/brugte motorkøretøjer

Det fastsattes i det sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om merværdiafgifter, at Rådet inden den 31. december 1977 skulle vedtage Fællesskabets afgiftsordning for brugte genstande (artikel 32 i direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾). Femten år senere og trods en uendelighed af drøftelser i Rådet er dette syvende direktiv endnu ikke blevet vedtaget.

Desuden har Rådet i modstrid med den forpligtelse, som det indgik med direktiv 92/77/EØF ⁽²⁾, ikke vedtaget dette direktiv inden den 31. december 1992.

Tilstedeværelsen af forskellige nationale ordninger og anvendelsen af en overgangsordning for momsberegningen skaber konkurrenceforvridninger og er vanskelig at anvende i forbindelse med transaktioner inden for EF, navnlig for så vidt angår brugte motorkøretøjer, til skade for utallige små og mellemstore virksomheder, der er aktive inden for denne sektor.

Brugtvognshandelen i Fællesskabet er imidlertid af et meget vigtigt omfang, hvor der omsættes omkring 27 mio. enheder årligt med en omsætning, der skønnes at ligge på over 100 mia. ecu. Til sammenligning sælges der hvert år tolv mio. nye biler i Fællesskabet.

1. Er det rimeligt, at vedtagelsen af det syvende direktiv blokeres med den eneste begrundelse, at en medlemsstat modsætter sig beskatning, selv med en forholdsvis lav sats, af import af visse kunstværker?
2. Har Kommissionen på baggrund af de herskende konkurrenceforvridninger fået forelagt klager fra visse berørte erhverv, og har den, i bekræftende fald, afholdt samråd som fastsat i traktatens artikel 101?
3. Hvorfor har Kommissionen ikke over for Rådet indledt den i traktatens artikel 175 fastsatte procedure?
4. Hvilke andre foranstaltninger påtænker Kommissionen for at fremskynde vedtagelsen af det syvende momsdi-
rektiv?

(¹) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

(²) EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(21. oktober 1993)

Den 3. februar 1989 fremsendte Kommissionen et nyt forslag til syvende direktiv med henblik på harmonisering af momsbeskatningsordningen for flere erhvervssektorer, nemlig vedrørende brugte genstande, kunstgenstande, antikviteter og samlerobjekter.

Drøftelserne om denne tekst skred hurtigt frem i 1991 og 1992, men den kunne endnu ikke vedtages pr. 31. december 1992 til trods for, at Rådet havde forpligtet sig hertil i direktiv 92/77/EØF (indbyrdes tilnærmelse af momssatserne).

På Rådets møde (økonomi og finans) den 7. juni 1993 var det heller ikke muligt at opnå fuldstændig enighed om udkastet til tekst.

I medfør af EF-traktatens artikel 100 A, stk. 2, kan fiskale bestemmelser kun vedtages med kvalificeret flertal. For at vedtage det syvende direktiv må Rådet derfor træffe afgørelse enstemmigt, hvilket nødvendiggør, at alle medlemsstaterne er enige på alle af de af denne tekst omfattede områder.

De af det ærede medlem nævnte konkurrenceforvridninger er helt reelle. Selv om de allerede fandtes inden den 1. januar 1993, har oprettelsen af det store marked yderligere øget deres virkninger.

Kommissionen har nemlig fået forelagt klager fra flere erhvervssektorer, der berøres af forslaget til syvende direktiv.

Kommissionen undersøger alle muligheder for eventuelle foranstaltninger inden for rammerne af de relevante bestemmelser i EF-traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3047/93

af Marie-José Denys (PSE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1993)

(94/C 32/110)

Om: Fri bevægelighed for personer

Kan Rådet oplyse, om det er lovligt, at en belgisk statsborger, som er husejer og i ti år har boet i Frankrig, under henvisning til at nyde godt af social sikring i dette land, for første gang i 1993 bliver nægtet at få sin opholdstilladelse fornyet. Dette på trods af, at han har fremvist en arbejds-kontrakt, første gang i 1993.

Er disse foranstaltninger ikke i modstrid med reglen om fri bevægelighed for personer for EF?

Svar

(22. december 1993)

Rådet har ikke fået forelagt de forhold, som det ærede parlamentsmedlem nævner. Det erindrer imidlertid om, at det tilkommer Kommissionen at sørge for gennemførelsen af traktatens bestemmelser samt de bestemmelser, som institutionerne fastsætter i henhold hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3056/93

af Ernest Glinne (PSE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1993)

(94/C 32/111)

Om: Det Multinationale forsikringselskab Zurich's fremgangsmåder

Ifølge udtalelser fra FIET (Det Internationale Funktionær- og Teknikerforbund, 15, avenue de Balaxert, 1269 Châtelaine — Genève (Schweiz) i dets tidsskrift nr. 5, 1993, har forsikringselskabet Zurich for nylig i høj grad udvist en adfærd, der er et paradeeksempel på social dumping. Efter i januar 1993 at have overtaget en del af det britiske forsikringselskab Municipal Mutual Insurance (MMI), som er et af de største forsikringselskaber i Det Forenede Kongerige (med 2 300 personer i foråret 1992, som tilbyder forsikringer til offentlige lokale myndigheder og ofte også til tilknyttede afdelinger), har Zurich ophævet de traditionelle kollektive overenskomster, som med fagforeninger MSF har eksisteret i 20 år.

I begyndelsen af marts 1993 overførtes så henved 1 600 stillinger fra MMI til den nye arbejdsgiver Zurich Municipi-

pal, og de ansatte måtte uden at blive hørt acceptere øjeblikkelig ophævelse af deres pensionsrettigheder, idet de fra at være dækket af MMI nu blev omfattet af de klart mindre fordelagtige bestemmelser hos Zurich. Direktøren for det nye selskab har senere erklæret, at det ikke var Zurich's politik at undertegne skriftlige aftaler med en tilfældig anerkendt fagforening, og at det ville træffe foranstaltninger for at bringe den gældende aftale om anerkendelse af rettigheder til ophør, da de kollektive overenskomster ikke var bindende, og det derfor ikke var nødvendigt med en forudgående opsigelse. Efter min mening er der tale om en grov overtrædelse af ILO-konventionerne, de europæiske direktiver (navnlig med hensyn til kollektive høringer i tilfælde af afskedigelser, omstruktureringer og virksomhedsoverdragelse) og ånden i den Europæiske Socialpagt.

Hvad er Rådets mening om denne sag, og hvilke initiativer agter den at tage i den forbindelse?

Svar

(22. december 1993)

Det tilkommer Kommissionen, der har til opgave at overvåge gennemførelsen af traktaterne og af de bestemmelser, der vedtages i medfør af disse, at vurdere, om og i hvilket omfang fællesskabsretten er overholdt i det tilfælde, det ærede parlamentsmedlem omtaler.